

ΤΟ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν καὶ θεὸς ἦν ὁ **1**
λόγος. οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν. πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο καὶ **2, 3**
χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν καὶ ἡ ζωὴ ἦν **4**
τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει καὶ ἡ σκοτία **5**
αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ ὄνομα **6**
αὐτῷ ἰωάννης. οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ **7**
φωτός ἵνα πάντες πιστεύσωσιν δι' αὐτοῦ. οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς ἀλλ' **8**
ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν ὃ φωτίζει πάντα **9**
ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. ἐν τῷ κόσμῳ ἦν καὶ ὁ κόσμος **10**
δι' αὐτοῦ ἐγένετο καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν **11**
καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς **12**
ἐξουσίαν τέκνα θεοῦ γενέσθαι τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. οἱ **13**
οὐκ ἐξ αἱμάτων οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς
ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννήθησαν. καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν **14**
ἐν ἡμῖν καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ
πατρός πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ **15**
καὶ κέκραγεν λέγων οὗτος ἦν ὃν εἶπον ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπρο-
σθέν μου γέγονεν ὅτι πρῶτός μου ἦν. καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ **16***
ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. ὅτι ὁ νόμος διὰ μωσέως **17***
ἐδόθη ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ ἰησοῦ χριστοῦ ἐγένετο. θεὸν οὐδεὶς **18***
ἑώρακεν πώποτε ὁ μονογενὴς υἱὸς ὃς ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς ἐκεῖ-
νος ἐξηγήσατο. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ ἰωάννου ὅτι ἀπέστειλαν **19***
οἱ ἰουδαῖοι ἐξ ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ λευίτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτὸν σὺ
τίς εἶ. καὶ ὠμολόγησεν καὶ οὐκ ἠρνήσατο καὶ ὠμολόγησεν ὅτι οὐκ **20***
εἰμὶ ἐγὼ ὁ χριστός. καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν τί οὖν ἡλίας εἶ σὺ καὶ λέγει **21***
οὐκ εἰμὶ ὁ προφήτης εἶ σὺ καὶ ἀπεκρίθη οὐ. εἶπον οὖν αὐτῷ τίς εἶ **22***

1 v.16 σὺ καὶ ^{Τ.Μ.Κ} ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος.
v.17 σὺ ὁ νόμος διὰ μωσέως ^{Τ.Μ.Κ} μωσέως ἐδόθη ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ ἰησοῦ χριστοῦ ἐγένετο.
v.18 θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε ὁ ^{Τ.Μ.Κ} μονογενὴς θεὸς ^{Τ.Μ.Κ} υἱὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς
ἐκεῖνος ἐξηγήσατο. **v.19** καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ ἰωάννου ὅτι ἀπέστειλαν [πρὸς αὐτὸν] ^{Τ.Μ.Κ} οἱ
ἰουδαῖοι ἐξ ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ λευίτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτὸν σὺ τίς εἶ. **v.20** καὶ ὠμολόγησεν
καὶ οὐκ ἠρνήσατο καὶ ὠμολόγησεν ὅτι ἐγὼ ^{Τ.Μ.Κ} οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ χριστός. **v.21** καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν
τί οὖν σὺ ^{Τ.Μ.Κ} ἡλίας εἶ σὺ καὶ λέγει οὐκ εἰμὶ ὁ προφήτης εἶ σὺ καὶ ἀπεκρίθη οὐ. **v.22** εἶπαν ^{Τ.Μ.Κ}
εἶπον οὖν αὐτῷ τίς εἶ ἵνα ἀποκριθῶσιν ὁμοίως ἡμῶν τίς εἶ σὺ καὶ λέγεις περὶ σεαυτοῦ.

23 ἵνα ἀπόκρισιν δώμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ. ἔφη
 ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ εὐθύνετε τὴν ὁδὸν κυρίου καθὼς εἶπεν
 24*, 25* ἡσαΐας ὁ προφήτης. καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν φαρισαίων. καὶ
 ἠρώτησαν αὐτὸν καὶ εἶπον αὐτῷ τί οὖν βαπτίζεις εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ χριστὸς
 26* οὔτε ἡλίας οὔτε ὁ προφήτης. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰωάννης λέγων ἐγὼ
 27* βαπτίζω ἐν ὕδατι μέσος δὲ ὑμῶν ἔστηκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. αὐτὸς
 ἐστὶν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν οὐ ἐγὼ οὐκ
 28* εἰμὶ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος. ταῦτα ἐν βη-
 29* θαβαρᾷ ἐγένετο πέραν τοῦ ἰορδάνου ὅπου ἦν ἰωάννης βαπτίζων. τῇ
 ἐπαύριον βλέπει ὁ ἰωάννης τὸν ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει
 30* ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. οὗτός ἐστιν
 περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν
 31* ὅτι πρῶτός μου ἦν. καὶ γὰρ οὐκ ᾔδειν αὐτὸν ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ ἰσραὴλ
 32* διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων. καὶ ἐμαρτύρησεν ἰωάννης
 λέγων ὅτι τεθέαμαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ
 33 καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν. καὶ γὰρ οὐκ ᾔδειν αὐτόν ἀλλ' ὁ πέμψας με βα-
 πτίζειν ἐν ὕδατι ἐκεῖνός μοι εἶπεν ἔφ' ὃν ἂν ἴδῃς τὸ πνεῦμα καταβαῖνον
 34 καὶ μένον ἐπ' αὐτόν οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν πνεύματι ἁγίῳ. καὶ γὰρ
 35 ἐώρακα καὶ μεμαρτύρηκα ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ. τῇ ἐπαύριον
 36 πάλιν εἰσὶτήκει ὁ ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. καὶ ἐμβλέψας
 37* τῷ ἰησοῦ περιπατοῦντι λέγει ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ. καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ
 38* οἱ δύο μαθηταὶ λαλοῦντος καὶ ἠκολούθησαν τῷ ἰησοῦ. στραφεῖς δὲ ὁ
 ἰησοῦς καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας λέγει αὐτοῖς τί ζητεῖτε
 οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ ραββὶ ὃ λέγεται ἐρμηνευόμενον διδάσκαλε ποῦ μένεις.
 39* λέγει αὐτοῖς ἔρχεσθε καὶ ἴδετε ἦλθον καὶ εἶδον ποῦ μένει καὶ παρ' αὐ-

v.24 καὶ οἱ ^{Τ.Μ.Κ} ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν φαρισαίων. **v.25** καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν καὶ εἶπαν^ν εἶπον^{Τ.Μ.Κ} αὐτῷ τί οὖν βαπτίζεις εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ χριστὸς οὐδὲ^ν οὔτε^{Τ.Μ.Κ} ἡλίας οὐδὲ^ν οὔτε^{Τ.Μ.Κ} ὁ προφήτης. **v.26** ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰωάννης λέγων ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι μέσος δὲ^{Τ.Μ.Κ} ὑμῶν ἔστηκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. **v.27** αὐτὸς^{Τ.Μ.Κ} ἐστὶν^{Τ.Μ.Κ} ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ὃς^{Τ.Μ.Κ} ἔμπροσθέν^{Τ.Μ.Κ} μου^{Τ.Μ.Κ} γέγονεν^{Τ.Μ.Κ} οὐ ἐγὼ^{Τ.Μ.Κ} οὐκ εἰμὶ [ἐγὼ]^ν ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ υποδήματος. **v.28** ταῦτα ἐν βηθανια^{Μ.ν} βηθαβαρα^{Τ.Κ} ἐγένετο πέραν τοῦ ἰορδάνου ὅπου ἦν ὁ^ν ἰωάννης βαπτίζων. **v.29** τῇ ἐπαύριον βλέπει [ὁ^{Μ.ν} ὁ^{Τ.Κ} ἰωάννης]^{Μ.ν} ἰωάννης^{Τ.Κ} τὸν ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν καὶ λέγει ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. **v.30** οὗτός ἐστιν ὑπερ^ν περὶ^{Τ.Μ.Κ} οὐ ἐγὼ εἶπον ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν ὅτι πρῶτός μου ἦν. **v.31** καὶ γὰρ οὐκ ᾔδειν αὐτόν ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τῷ ἰσραὴλ διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ^{Τ.Μ.Κ} ὕδατι βαπτίζων. **v.32** καὶ ἐμαρτύρησεν ἰωάννης λέγων ὅτι τεθέαμαι τὸ πνεῦμα καταβαῖνον ὡς^ν ὡσεὶ^{Τ.Μ.Κ} περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν. **v.33** καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ^{Τ.Μ.Κ} οἱ δύο μαθηταὶ αὐτοῦ^ν λαλοῦντος καὶ ἠκολούθησαν τῷ ἰησοῦ. **v.34** στραφεῖς δὲ ὁ ἰησοῦς καὶ θεασάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας λέγει αὐτοῖς τί ζητεῖτε οἱ δὲ εἶπαν^ν εἶπον^{Τ.Μ.Κ} αὐτῷ ραββὶ ὃ λέγεται μεθερμηνευόμενον^ν ἐρμηνευόμενον^{Τ.Μ.Κ} διδάσκαλε ποῦ μένεις. **v.35** λέγει αὐτοῖς ἔρχεσθε καὶ ὀψεσθε^ν ἦλθον^ν οὖν^ν ἴδετε^{Τ.Μ.Κ} ἦλθον^{Τ.Μ.Κ} καὶ εἶδαν^ν εἶδον^{Τ.Μ.Κ} ποῦ μένει καὶ παρ' αὐτῶν εἶδον τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὥρα δὲ^{Τ.Κ} ἦν ὡς δεκάτη.

τῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὥρα δέ ἦν ὡς δεκάτη. ἦν ἀνδρέας ὁ 40
 ἀδελφὸς σίμωνος πέτρου εἷς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ ἰωάννου
 καὶ ἀκολουθησάντων αὐτῷ. εὐρίσκει οὗτος πρῶτος τὸν ἀδελφὸν τὸν 41*
 ἴδιον σίμωνα καὶ λέγει αὐτῷ εὐρήκαμεν τὸν μεσσίαν ὃ ἐστὶν μεθερμη-
 νευόμενον ὃ χριστός. καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν ἰησοῦν ἐμβλέψας 42*
 δὲ αὐτῷ ὁ ἰησοῦς εἶπεν σὺ εἶ σίμων ὁ υἱὸς ἰωνᾶ σὺ κληθήσῃ κηφᾶς ὃ
 ἐρμηνεύεται πέτρος. τῇ ἐπαύριον ἠθέλησεν ὁ ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν 43*
 γαλιλαίαν καὶ εὐρίσκει φίλιππον καὶ λέγει αὐτῷ ἀκολούθει μοι. ἦν δὲ 44
 ὁ φίλιππος ἀπὸ βηθσαιῶν ἐκ τῆς πόλεως ἀνδρέου καὶ πέτρου. εὐρίσκει 45*
 φίλιππος τὸν ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ ὃν ἔγραψεν μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ
 καὶ οἱ προφηταὶ εὐρήκαμεν ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ ἰωσήφ τὸν ἀπὸ ναζα-
 ρέτ. καὶ εἶπεν αὐτῷ ναθαναήλ ἐκ ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι λέγει 46*
 αὐτῷ φίλιππος ἔρχου καὶ ἴδε. εἶδεν ὁ ἰησοῦς τὸν ναθαναήλ ἐρχόμενον 47
 πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ ἴδε ἀληθῶς ἰσραηλῆτις ἐν ᾧ δόλος οὐκ
 ἔστιν. λέγει αὐτῷ ναθαναήλ πόθεν με γινώσκεις ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς καὶ 48*
 εἶπεν αὐτῷ πρὸ τοῦ σε φίλιππον φωνῆσαι ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδόν σε.
 ἀπεκρίθη ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ ῥαββὶ σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ σὺ εἶ 49*
 ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰσραὴλ. ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ ὅτι εἶπόν σοι 50*
 εἶδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς πιστεύεις μείζω τούτων ὄψει. καὶ λέγει 51*
 αὐτῷ ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν οὐρανὸν ἀνεωγῶτα καὶ
 τοὺς ἀγγέλους τοῦ θεοῦ ἀναβαίνοντας καὶ καταβαίνοντας ἐπὶ τὸν υἱὸν
 τοῦ ἀνθρώπου.

καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν κανὰ τῆς γαλιλαίας καὶ ἦν ἡ 2
 μήτηρ τοῦ ἰησοῦ ἐκεῖ. ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς 2
 τὸν γάμον. καὶ ὑστερήσαντος οἴνου λέγει ἡ μήτηρ τοῦ ἰησοῦ πρὸς αὐτόν 3
 οἶνον οὐκ ἔχουσιν. λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς τί ἐμοὶ καὶ σοὶ γύναι οὕτω 4*

v.41 ευρισκει ουτος πρωτον^v πρωτος^{T.μ.κ} τον αδελφον τον ιδιον σιμωνα και λεγει αυτω ευρηκαμεν τον μεσιαν^μ μεσιαν^{T.κ.v} ο εστιν μεθερμηνευομενον ο^{T.κ} χριστος. **v.42** και^{T.μ.κ} ηγαγεν αυτον προς τον ιησουν εμβλεψας [δε]^μ δε^{T.κ} αυτα ο ιησους ειπεν συ ει σιμων ο υιος ιωαννου^v ιωνα^{T.μ.κ} συ κληθησῃ κηφας ο ερμηνευεται πετρος. **v.43** τη επαυριον ηθελησεν ο^{T.κ} ιησους^{T.κ} εξελθειν εις την γαλιλαιαν και ευρισκει φιλιππον και λεγει αυτω ο^v [ο^μ ιησους^v ιησους]^μ ακολουθει μοι. **v.45** ευρισκει φιλιππος τον ναθαναηλ και λεγει αυτω ον εγραψεν μωυσης^v μωυσης^{T.μ.κ} εν τω νομω και οι προφηται ευρηκαμεν ιησουν τον^{T.μ.κ} υιον του ιωσηφ τον απο ναζαρεθ^κ ναζαρετ^{T.μ.v}. **v.46** και ειπεν αυτω ναθαναηλ εκ ναζαρεθ^κ ναζαρετ^{T.μ.v} δυναται τι αγαθον ειναι λεγει αυτω [ο]^v φιλιππος ερχου και ιδε. **v.48** λεγει αυτω ναθαναηλ ποθεν με γινωσκεις απεκριθη ο^{T.κ} ιησους και ειπεν αυτω προ του σε φιλιππον φωνησαι οντα υπο την συκην ειδον σε. **v.49** απεκριθη ναθαναηλ^{T.μ.κ} και^{T.μ.κ} λεγει^{T.μ.κ} αυτω ναθαναηλ^v ραββι συ ει ο υιος του θεου συ ει^{T.μ.κ} ο^{T.μ.κ} βασιλευς ει^v του ισραηλ. **v.50** απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω οτι ειπον σοι οτι^v ειδον σε υποκατω της συκης πιστευεις μειζω τουτων ομη^v ομη^{T.μ.κ}. **v.51** και λεγει αυτω αμην αμην λεγω υμιν απ^{T.μ.κ} αρτι^{T.μ.κ} οψεσθε τον ουρανον ανεωγωτα και τους αγγελους του θεου αναβαινοντας και καταβαινοντας επι τον υιον του ανθρωπου. **2**

5 ἤκει ἡ ὥρα μου. λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις ὃ τι ἂν λέγη ὑμῖν
6* ποιήσατε. ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαί λίθιναι ἕξ κείμεναι κατὰ τὸν καθαρισμόν
7 τῶν ἰουδαίων χωροῦσαι ἀνά μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς
8* γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω. καὶ λέγει
9 αὐτοῖς ἀντλήσατε νῦν καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ καὶ ἤνεγκαν. ὡς δὲ
ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρικλίνος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγεννημένον καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν
ἐστὶν οἱ δὲ διάκονοι ᾔδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ φωνεῖ τὸν νυμφίον
10* ὁ ἀρχιτρικλίνος. καὶ λέγει αὐτῷ πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον
τίθησιν καὶ ὅταν μεθυσθῶσιν τότε τὸν ἐλάσσω σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν
11* οἶνον ἕως ἄρτι. ταύτην ἐποίησεν τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ ἰησοῦς ἐν
κανὰ τῆς γαλιλαίας καὶ ἐφανέρωσεν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐπίστευσαν
12* εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς καπερναοὺμ αὐτὸς
καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἐκεῖ
13 ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας. καὶ ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν ἰουδαίων καὶ
14 ἀνέβη εἰς ἱεροσόλυμα ὁ ἰησοῦς. καὶ εὔρεν ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς πωλοῦντας
βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστεράς καὶ τοὺς κερματιστὰς καθημένους.
15* καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ τὰ τε
πρόβατα καὶ τοὺς βόας καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεεν τὸ κέρμα καὶ τὰς
16 τραπέζας ἀνέστρεψεν. καὶ τοῖς τὰς περιστεράς πωλοῦσιν εἶπεν ἄρατε
ταῦτα ἐντεῦθεν μὴ ποιεῖτε τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου οἶκον ἐμπορίου.
17* ἐμνήσθησαν δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστὶν ὁ ζῆλος τοῦ
18* οἴκου σου κατέφαγεν με. ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ ἰουδαῖοι καὶ εἶπον αὐτῷ
19* τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν ὅτι ταῦτα ποιεῖς. ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς καὶ
εἶπεν αὐτοῖς λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν.
20* εἶπον οὖν οἱ ἰουδαῖοι τεσσαράκοντα καὶ ἕξ ἔτεσιν ὠκοδομήθη ὁ ναὸς

v.4 [καὶ]^v λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς τί μοι καὶ σοὶ γυναι οὐπω ἤκει ἡ ὥρα μου. **v.6** ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαί^{τ.μ.κ} λίθιναι ὑδρίαί^v ἕξ κείμεναι^{τ.μ.κ} κατὰ τὸν καθαρισμόν τῶν ἰουδαίων κείμεναι^v χωροῦσαι ἀνά μετρητὰς δύο ἢ τρεῖς. **v.8** καὶ λέγει αὐτοῖς ἀντλήσατε νῦν καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ οἱ^v δε^v καὶ^{τ.μ.κ} ἤνεγκαν. **v.10** καὶ λέγει αὐτῷ πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησιν καὶ ὅταν μεθυσθῶσιν τότε^{τ.μ.κ} τὸν ἐλάσσω σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι. **v.11** ταύτην ἐποίησεν τὴν^{τ.μ.κ} ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ ἰησοῦς ἐν κανὰ τῆς γαλιλαίας καὶ ἐφανέρωσεν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. **v.12** μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς καπερναοὺμ^v καπερναοὺμ^{τ.μ.κ} αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ [αὐτοῦ]^v αὐτοῦ^{τ.μ.κ} καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἐκεῖ ἐμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας. **v.15** καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ τὰ τε πρόβατα καὶ τοὺς βόας καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεεν τὸ κέρμα καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψεν^v ἀνέστρεψεν^{τ.μ.κ}. **v.17** ἐμνήσθησαν δὲ^{τ.μ.κ} οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι γεγραμμένον ἐστὶν ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγεν^{μ.ν} κατέφαγεν^{τ.κ} με. **v.18** ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν^v εἶπον^{τ.μ.κ} αὐτῷ τί σημεῖον δεικνύεις ἡμῖν ὅτι ταῦτα ποιεῖς. **v.19** ἀπεκρίθη ὁ^{τ.κ} ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν. **v.20** εἶπαν^v εἶπον^{τ.μ.κ} οὖν οἱ ἰουδαῖοι τεσσαράκοντα^v τεσσαράκοντα^{τ.μ.κ} καὶ ἕξ ἔτεσιν ὠκοδομήθη^v ὠκοδομήθη^{τ.μ.κ} ὁ ναὸς οὗτος καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν.

οὗτος καὶ σὺ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν. ἐκεῖνος δὲ ἔλεγεν περὶ 21
 τοῦ ναοῦ τοῦ σώματος αὐτοῦ. ὅτε οὖν ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν ἐμνήσθησαν 22*
 οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο ἔλεγεν αὐτοῖς καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ καὶ
 τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν ὁ ἰησοῦς. ὥς δὲ ἦν ἐν ἱεροσολύμοις ἐν τῷ πάσχα ἐν 23*
 τῇ ἑορτῇ πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ θεωροῦντες αὐτοῦ τὰ
 σημεῖα ἃ ἐποίει. αὐτὸς δὲ ὁ ἰησοῦς οὐκ ἐπίστευεν ἑαυτὸν αὐτοῖς διὰ 24*
 τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας. καὶ ὅτι οὐ χρεῖαν εἶχεν ἵνα τις μαρτυρήσῃ
 περὶ τοῦ ἀνθρώπου αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκεν τί ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. 25

ἦν δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν φαρισαίων νικόδημος ὄνομα αὐτῷ ἄρχων τῶν 3
 ἰουδαίων. οὗτος ἦλθεν πρὸς τὸν ἰησοῦν νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῷ ῥαββί 2*
 οἶδαμεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα
 δύναται ποιεῖν ἃ σὺ ποιεῖς ἐὰν μὴ ᾖ ὁ θεὸς μετ' αὐτοῦ. ἀπεκρίθη ὁ 3*
 ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἄνωθεν
 οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ νικόδημος 4*
 πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέροντων μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν
 τῆς μητρὸς αὐτοῦ δευτέρον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι. ἀπεκρίθη ὁ 5*
 ἰησοῦς ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος
 οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. τὸ γεγεννημένον ἐκ 6
 τῆς σαρκὸς σὰρξ ἐστὶν καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος πνευμά
 ἐστὶν. μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπόν σοι δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν. τὸ 7, 8
 πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις ἀλλ' οὐκ οἶδας
 πόθεν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει οὕτως ἐστὶν πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ
 πνεύματος. ἀπεκρίθη νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ πῶς δύναται ταῦτα 9
 γενέσθαι. ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ σὺ εἶ ὁ διδάσκαλος τοῦ 10*
 ἰσραὴλ καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις. ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ὁ οἶδαμεν 11
 λαλοῦμεν καὶ ὁ ἐωράκαμεν μαρτυροῦμεν καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ
 λαμβάνετε. εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε πῶς ἐὰν εἴπω ὑμῖν 12
 τὰ ἐπουράνια πιστεύσετε. καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ 13*

v.22 στε ουν ηγερθη εκ νεκρων εμνησθησαν οι μαθηται αυτου οτι τουτο ελεγεν αυτοις^{τ.κ} και επι-
 στευσαν τη γραφη και τω λογω ον^ν ω^{τ.μ.κ} ειπεν ο ιησους. **v.23** ως δε ην εν τοις^{μ.ν} ιεροσολυμοις
 εν τω πασχα εν τη εορτη πολλοι επιστευσαν εἰς το ονομα αυτου θεωρουντες αυτου τα σημεια α εποιει.
v.24 αυτος δε ο^{τ.μ.κ} ιησους ουκ επιστευεν αυτον^ν εαυτον^{τ.μ.κ} αυτοις δια το αυτον γινωσκειν παντας.
3 v.2 ουτος ηλθεν προς αυτον^{μ.ν} τον^{τ.κ} ιησουν^{τ.κ} νυκτος και ειπεν αυτω ραββι οιδαμεν οτι απο
 θεου εληλυθας διδασκαλος ουδεις γαρ δυναται^ν ταυτα τα σημεια δυναται^{τ.μ.κ} ποιειν α ου ποιεις εαν
 μη η ο θεος μετ αυτου. **v.3** απεκριθη ο^{τ.μ.κ} ιησους και ειπεν αυτω αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις
 γεννηθη ανωθεν ου δυναται ιδειν την βασιλειαν του θεου. **v.4** λεγει προς αυτον [ο]^ν ο^{τ.μ.κ} νικοδη-
 μος πως δυναται ανθρωπος γεννηθηναι γερων ων μη δυναται εἰς την κοιλιαν της μητρος αυτου δευτερον
 εισελθειν και γεννηθηναι. **v.5** απεκριθη ο^{τ.κ} ιησους αμην αμην λεγω σοι εαν μη τις γεννηθη εξ
 υδατος και πνευματος ου δυναται εισελθειν εἰς την βασιλειαν του θεου. **v.10** απεκριθη ο^{τ.κ} ιησους
 και ειπεν αυτω συ ει ο διδασκαλος του ισραηλ και ταυτα ου γινωσκεις.

14* ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ
καθὼς μωσῆς ὑψωσεν τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν
15* τοῦ ἀνθρώπου. ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχη ζωὴν
16* αἰώνιον. οὕτως γὰρ ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ
τὸν μονογενῆ ἔδωκεν ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχη
17* ζωὴν αἰώνιον. οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον
18 ἵνα κρίνη τὸν κόσμον ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. ὁ πιστεύων εἰς
αὐτὸν οὐ κρίνεται ὁ δὲ μὴ πιστεύων ἤδη κέκριται ὅτι μὴ πεπίστευκεν
19* εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ. αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις
ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον
20 τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα. πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα
πράσσει μισεῖ τὸ φῶς καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ
21 ἔργα αὐτοῦ. ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς ἵνα φανερωθῇ
22 αὐτοῦ τὰ ἔργα ὅτι ἐν θεῷ ἐστὶν εἰργασμένα. μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ ἰησοῦς
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν ἰουδαίαν γῆν καὶ ἐκεῖ διέτριβεν μετ' αὐτῶν
23* καὶ ἐβάπτισεν. ἦν δὲ καὶ ἰωάννης βαπτίζων ἐν αἰνῶν ἐγγὺς τοῦ σαλείμ
24 ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο. οὐπω γὰρ
25* ἦν βεβλημένος εἰς τὴν φυλακὴν ὁ ἰωάννης. ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν
26* μαθητῶν ἰωάννου μετὰ ἰουδαίων περὶ καθαρισμοῦ. καὶ ἦλθον πρὸς τὸν
ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτῷ ῥαββὶ ὅς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ ἰορδάνου ᾧ
σὺ μεμαρτύρηκας ἴδε οὗτος βαπτίζει καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν.
27* ἀπεκρίθη ἰωάννης καὶ εἶπεν οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδὲν ἐὰν
28* μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. αὐτοὶ ὑμεῖς μοι μαρτυρεῖτε
ὅτι εἶπον οὐκ εἰμι ἐγὼ ὁ χριστός ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμι ἔμπροσθεν
29 ἐκείνου. ὁ ἔχων τὴν νύμφην νυμφίος ἐστίν ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου

v.13 καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ο^{τ.μ.κ} ὦν^{τ.μ.κ} ἐν^{τ.μ.κ} τῷ^{τ.μ.κ} οὐρανῷ^{τ.μ.κ}. **v.14** καὶ καθὼς μωσῆς^ν μωσῆς^{τ.μ.κ} ὑψωσεν τὸν
ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. **v.15** ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων ἐν^ν αὐτῷ^ν
εἰς^{τ.μ.κ} αὐτὸν^{τ.μ.κ} μὴ^{τ.μ.κ} ἀποληται^{τ.μ.κ} ἀλλ'^{τ.μ.κ} ἐχη^{τ.μ.κ} ζωὴν αἰώνιον. **v.16** οὕτως γὰρ ἠγάπησεν
ὁ θεὸς τὸν κόσμον ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ^{τ.μ.κ} τὸν μονογενῆ ἔδωκεν ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ
ἀποληται ἀλλ' ἐχη ζωὴν αἰώνιον. **v.17** οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ^{τ.μ.κ} εἰς τὸν κόσμον
ἵνα κρίνη τὸν κόσμον ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. **v.19** αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις ὅτι τὸ φῶς
ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς ἦν γὰρ πονηρὰ^{τ.μ.κ}
αὐτῶν πονηρὰ^{τ.μ.κ} τὰ ἔργα. **v.23** ἦν δὲ καὶ ὁ^ν ἰωάννης βαπτίζων ἐν αἰνῶν ἐγγὺς τοῦ σαλείμ^ν
ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο. **v.25** ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν
ἰωάννου μετὰ ἰουδαίου^ν ἰουδαίου^{τ.κ} περὶ καθαρισμοῦ. **v.26** καὶ ἦλθον πρὸς τὸν ἰωάννην καὶ
εἶπαν^ν εἶπον^{τ.μ.κ} αὐτῷ ῥαββὶ ὅς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ ἰορδάνου ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας ἴδε οὗτος
βαπτίζει καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς αὐτόν. **v.27** ἀπεκρίθη ἰωάννης καὶ εἶπεν οὐ δύναται ἄνθρωπος
λαμβάνειν οὐδὲν^ν ἐν^ν οὐδεν^{τ.μ.κ} ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. **v.28** αὐτοὶ ὑμεῖς μοι^{τ.κ.ν}
μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον [ὅτι]^ν οὐκ εἰμι ἐγὼ ὁ χριστός ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμι ἔμπροσθεν ἐκείνου.

ὁ ἐστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ χαρᾶ χαίρει διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἢ ἐμὴ πεπλήρωται. ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν ἐμέ δὲ 30 ἐλαττοῦσθαι. ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν ὁ ὢν ἐκ τῆς 31* γῆς ἐκ τῆς γῆς ἐστὶν καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστίν. καὶ ὁ ἐώρακεν καὶ ἤκουσεν τοῦτο μαρτυρεῖ καὶ 32* τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει. ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν 33 ἐσφράγισεν ὅτι ὁ θεὸς ἀληθὴς ἐστίν. ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὰ 34* ῥήματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα. ὁ 35 πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱὸν καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. ὁ πιστεύων 36* εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ οὐκ ὄψεται ζωὴν ἀλλ' ἢ ὀργὴ τοῦ θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν.

ὥς οὖν ἔγνω ὁ κύριος ὅτι ἤκουσαν οἱ φαρισαῖοι ὅτι ἰησοῦς πλείο- 4* νας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ ἰωάννης. καίτοιγε ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ 2 ἐβάπτιζεν ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ἀφῆκεν τὴν ἰουδαίαν καὶ ἀπηλθεν 3* πάλιν εἰς τὴν γαλιλαίαν. ἔδει δὲ αὐτὸν διέρχεσθαι διὰ τῆς σαμαρείας. 4 ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς σαμαρείας λεγομένην συχάρ πλησίον τοῦ χω- 5* ρίου ὃ ἔδωκεν ἰακῶβ ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ ἰακῶβ ὃ 6* οὖν ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ ὥρα ἦν ὥσει ἔκτη. ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ λέγει 7* αὐτῇ ὁ ἰησοῦς δός μοι πιεῖν. οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς 8 τὴν πόλιν ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσιν. λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἢ σαμαρεῖτις 9* πῶς σὺ ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς οὕσης γυναικὸς σαμαρεῖτιδος οὐ γὰρ συγχρῶνται ἰουδαῖοι σαμαρεῖταις. ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν 10* αὐτῇ εἰ ἤδεις τὴν δωρεάν τοῦ θεοῦ καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι δός μοι πιεῖν σὺ ἂν ἤτησας αὐτόν καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν. λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ 11*

v.31 ο ἀνωθεν ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστὶν ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς ἐστὶν καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος [ἐπάνω^v ἐπάνω^{T.M.K} πάντων ἐστὶν]^v ἐστὶν^{T.M.K}. **v.32** καὶ^{T.M.K} ὁ ἐώρακεν καὶ ἤκουσεν τοῦτο μαρτυρεῖ καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει. **v.34** ὃν γὰρ ἀπέστειλεν ὁ θεὸς τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν ὁ^{T.M.K} θεὸς^{T.M.K} τὸ πνεῦμα. **v.36** ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν αἰώνιον ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ οὐκ ὄψεται [τὴν]^M ζωὴν ἀλλ' ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν. **4 v.1** ὥς οὖν ἔγνω ὁ ἰησοῦς^v κύριος^{T.M.K} ὅτι ἤκουσαν οἱ φαρισαῖοι ὅτι ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ ἰωάννης. **v.3** ἀφῆκεν τὴν ἰουδαίαν καὶ ἀπηλθεν πάλιν^{T.K.v} εἰς τὴν γαλιλαίαν. **v.5** ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς σαμαρείας λεγομένην συχάρ πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν ἰακῶβ [τῷ]^v ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. **v.6** ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ ἰακῶβ ὃ οὖν ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ ὥρα ἦν ὥσει^{T.M.K} ἔκτη. **v.7** ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς δός μοι πιεῖν^v πιεῖν^{T.M.K}. **v.9** λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἢ σαμαρεῖτις^v σαμαρεῖτις^{T.M.K} πῶς σὺ ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πιεῖν^v πιεῖν^{T.M.K} αἰτεῖς οὕσης^{T.M.K} γυναικὸς σαμαρεῖτιδος^v οὕσης^v σαμαρεῖτιδος^{T.M.K} οὐ γὰρ συγχρῶνται ἰουδαῖοι σαμαρεῖταις^v σαμαρεῖταις^{T.M.K}. **v.10** ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ εἰ ἤδεις τὴν δωρεάν τοῦ θεοῦ καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι δός μοι πιεῖν^v πιεῖν^{T.M.K} σὺ ἂν ἤτησας αὐτόν καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν.

κύριε οὔτε ἀντλημα ἔχεις καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶν βαθύ πόθεν οὖν ἔχεις τὸ
 12 ὕδωρ τὸ ζῶν. μὴ σὺ μερίζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἰακώβ ὃς ἔδωκεν ἡμῖν
 τὸ φρέαρ καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιεν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα
 13* αὐτοῦ. ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος
 14* τούτου διψήσει πάλιν. ὃς δ' ἂν πίη ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ
 οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν
 15* αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ
 γυνὴ κύριε δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ ἐρχώμαι ἐνθάδε
 16* ἀντλεῖν. λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς ὑπάγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἐλθὲ
 17* ἐνθάδε. ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν οὐκ ἔχω ἄνδρα λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς
 18 καλῶς εἶπας ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω. πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες καὶ νῦν ὃν
 19 ἔχεις οὐκ ἔστιν σου ἀνὴρ τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ
 20* κύριε θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σὺ. οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τούτῳ τῷ ὄρει
 προσεκύνησαν καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου
 21* δεῖ προσκυνεῖν. λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς γύναι πίστευσον μοι ὅτι ἔρχεται
 ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ
 22 πατρὶ. ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν
 23* ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν ἰουδαίων ἐστίν. ἀλλ' ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστὶν
 ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσιν τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ
 ἀληθείᾳ καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιοῦτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν.
 24 πνεῦμα ὁ θεὸς καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ
 25* δεῖ προσκυνεῖν. λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ οἶδα ὅτι μεσσίας ἔρχεται ὁ λεγόμε-
 26 νος χριστὸς ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. λέγει αὐτῇ ὁ
 27* ἰησοῦς ἐγὼ εἰμι ὁ λαλῶν σοι. καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ
 ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει οὐδεὶς μὲντοι εἶπεν τί ζητεῖς ἢ τί

v.11 λεγει αυτω [η^v η^{τ.μ.κ} γυνη]^v γυνη^{τ.μ.κ} κυριε ουτε αντλημα εχεις και το φρεαρ εστιν βαθυ ποθεν ουν εχεις το υδωρ το ζων. **v.13** απεκριθη ο^{τ.κ} ιησους και ειπεν αυτη πας ο πινων εκ του υδατος τουτου διψησει παλιν. **v.14** ος δ αν πιη εκ του υδατος ου εγω δωσω αυτω ου μη διψησει^v διψηση^{τ.μ.κ} εις τον αιωνα αλλα το υδωρ ο δωσω αυτω γενησεται εν αυτω πηγη υδατος αλλομενου εις ζων αιωνιον. **v.15** λεγει προς αυτον η γυνη κυριε δος μοι τουτο το υδωρ ινα μη διψω μηδε διερχωμαι^v ερχομαι^μ ερχομαι^{τ.κ} ενθαδε αντλειν. **v.16** λεγει αυτη ο^{τ.μ.κ} ιησους^{τ.μ.κ} υπαγε φωνησον τον ανδρα σου και ελθε ενθαδε. **v.17** απεκριθη η γυνη και ειπεν αυτω^v ουκ εχω ανδρα λεγει αυτη ο ιησους καλωσ ειπας οτι ανδρα ουκ εχω. **v.20** οι πατερες ημων εν τουτω^{τ.κ} τω ορει τουτω^{μ.ν} προσεκυνησαν και υμεις λεγετε οτι εν ιεροσολυμοις εστιν ο τοπος οπου δει^{τ.μ.κ} προσκυνειν δει^v. **v.21** λεγει αυτη ο ιησους πιστευε^v γυναι^{τ.μ.κ} πιστευσον^{τ.μ.κ} μοι γυναι^v οτι ερχεται ωρα οτε ουτε εν τω ορει τουτω ουτε εν ιεροσολυμοις προσκυνησετε τω πατρι. **v.23** αλλα^v αλλ^{τ.μ.κ} ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι αληθινοι προσκυνηται προσκυνησουσιν τω πατρι εν πνευματι και αληθεια και γαρ ο πατηρ τοιουτους ζητει τους προσκυνουντας αυτον. **v.25** λεγει αυτω η γυνη οιδα οτι μεσσιας^μ μεσσιας^{τ.κ.ν} ερχεται ο λεγομενος χριστος οταν ελθη εκεινος αναγγελει ημιν απαντα^v παντα^{τ.μ.κ}. **v.27** και επι τουτω ηλθαν^v ηλθον^{τ.μ.κ} οι μαθηται αυτου και εθαυμαζον^v εθαυμασαν^{τ.μ.κ} οτι μετα γυναικος ελαλει ουδεις μεντοι ειπεν τι ζητεις η τι λαλεις μετ αυτης.

λαλεῖς μετ' αὐτῆς. ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἢ γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν 28
εἰς τὴν πόλιν καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις. δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέν 29
μοι πάντα ὅσα ἐποίησα μῆτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός. ἐξῆλθον οὖν ἐκ 30*
τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἠρώτων αὐτόν 31*
οἱ μαθηταὶ λέγοντες ῥαββὶ φάγε. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς ἐγὼ βρῶσιν ἔχω 32
φαγεῖν ἢν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους μὴ 33
τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἐμὸν βρῶμά ἐστιν ἵνα 34*
ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. οὐχ 35*
ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἔτι τετράμηνόν ἐστιν καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται ἰδοὺ λέγω
ὑμῖν ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας ὅτι λευκαὶ
εἰσιν πρὸς θερισμόν ἤδη. καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συνάγει 36*
καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον ἵνα καὶ ὁ σπειρῶν ὁμοῦ χαίρη καὶ ὁ θερίζων.
ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινὸς ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπειρῶν καὶ ἄλ- 37*
λος ὁ θερίζων. ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε 38
ἄλλοι κεκοπιάκασιν καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. ἐκ 39*
δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν τῶν σαμαρειτῶν διὰ
τὸν λόγον τῆς γυναικὸς μαρτυροῦσης ὅτι εἶπέν μοι πάντα ὅσα ἐποίησα.
ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτόν οἱ σαμαρεῖται ἠρώτων αὐτόν μεῖναι παρ' αὐ- 40*
τοῖς καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. καὶ πολλῷ πλείους ἐπίστευσαν διὰ 41
τὸν λόγον αὐτοῦ. τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλίαν 42*
πιστεύομεν αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν καὶ οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ
σωτὴρ τοῦ κόσμου ὁ χριστός. μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν 43*
καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γαλιλαίαν. αὐτὸς γὰρ ὁ ἰησοῦς ἐμαρτύρησεν ὅτι 44*
προφήτης ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει. ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς τὴν 45*
γαλιλαίαν ἐδέξαντο αὐτόν οἱ γαλιλαῖοι πάντα ἐωρακότες ἃ ἐποίησεν ἐν

v.30 ἐξηλθον ουν^{Τ.Κ} εκ της πολεως και ηρχοντο προς αυτον. **v.31** εν δε^{Τ.Μ.Κ} τω μεταξυ ηρωτων αυτον οι μαθηται λεγοντες ραββι φαγε. **v.34** λεγει αυτοις ο ιησους εμον βρωμα εστιν ινα ποιησω^Υ ποιω^{Τ.Μ.Κ} το θελημα του πεμψαντος με και τελειωσω αυτου το εργον. **v.35** ουχ υμεις λεγετε οτι επι τετραμηνος^{Μ.Υ} τετραμηνον^{Τ.Κ} εστιν και ο θερισμος ερχεται ιδου λεγω υμιν επαρατε τους οφθαλμους υμων και θεασασθε τας χωρας οτι λευκαι εισιν προς θερισμον ηδη. **v.36** και^{Τ.Μ.Κ} ο θεριζων μισθον λαμβανει και συναγει καρπον εις ζων αιωνιον ινα και^{Τ.Μ.Κ} ο σπειρων ομου χαιρη και ο θεριζων. **v.37** εν γαρ τουτω ο λογος εστιν ο^{Τ.Μ} αληθινος οτι αλλος εστιν ο σπειρων και αλλος ο θεριζων. **v.39** εκ δε της πολεως εκεινης πολλοι επιστευσαν εις αυτον των σαμαρειτων^Υ σαμαρειτων^{Τ.Μ.Κ} δια τον λογον της γυναικος μαρτυρουσης οτι ειπεν μοι παντα α^Υ οσα^{Τ.Μ.Κ} εποιησα. **v.40** ως ουν ηλθον προς αυτον οι σαμαριται^Υ σαμαρειται^{Τ.Μ.Κ} ηρωτων αυτον μεναι παρ αυτοις και εμεινεν εκει δυο ημερας. **v.42** τη τε γυναικι ελεγον οτι ουκει δια την σην λαλιαν πιστευομεν αυτοι γαρ ακηκοαμεν και οιδαμεν οτι ουτος εστιν αληθως ο σωτηρ του κοσμου ο^{Τ.Μ.Κ} χριστος^{Τ.Μ.Κ}. **v.43** μετα δε τας δυο ημερας εξηλθεν εκειθεν και^{Τ.Μ.Κ} απηλθεν^{Τ.Μ.Κ} εις την γαλιλαιαν. **v.44** αυτος γαρ ο^{Τ.Μ.Κ} ιησους εμαρτυρησεν οτι προφητης εν τη ιδια πατριδι τιμην ουκ εχει. **v.45** οτε ουν ηλθεν εις την γαλιλαιαν εδεξαντο αυτον οι γαλιλαιοι παντα εωρακοτες οσα^Υ α^{Τ.Μ.Κ} εποιησεν εν ιεροσολυμοις εν τη εορτη και αυτοι γαρ ηλθον εις την εορτην.

46* ἱεροσολύμοις ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν. ἦλθεν
 οὖν ὁ ἰησοῦς πάλιν εἰς τὴν κανὰ τῆς γαλιλαίας ὅπου ἐποίησεν τὸ ὕδωρ
 47* οἶνον καὶ ἦν τις βασιλικὸς οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν καπερναοῦμ. οὗτος
 ἀκούσας ὅτι ἰησοῦς ἦκει ἐκ τῆς ἰουδαίας εἰς τὴν γαλιλαίαν ἀπήλθεν
 πρὸς αὐτὸν καὶ ἠρώτα αὐτὸν ἵνα καταβῆ καὶ ἰάσηται αὐτοῦ τὸν υἱόν
 48 ἡμελλεν γὰρ ἀποθνήσκειν. εἶπεν οὖν ὁ ἰησοῦς πρὸς αὐτὸν ἐὰν μὴ ση-
 49 μεῖα καὶ τέρατα ἴδητε οὐ μὴ πιστεύσητε. λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικὸς
 50* κύριε κατάβηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου. λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς
 πορεύου ὁ υἱὸς σου ζῆ καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν αὐτῷ
 51* ἰησοῦς καὶ ἐπορεύετο. ἤδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος οἱ δούλοι αὐτοῦ
 52* ἀπήντησαν αὐτῷ καὶ ἀπήγγειλαν λέγοντες ὅτι ὁ παῖς σου ζῆ. ἐπύθετο
 οὖν παρ' αὐτῶν τὴν ὥραν ἐν ἣ κομψότερον ἔσχεν καὶ εἶπον αὐτῷ ὅτι
 53* χθὲς ὥραν ἐβδόμην ἀφήκεν αὐτὸν ὁ πυρετός. ἔγνω οὖν ὁ πατήρ ὅτι ἐν
 ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐν ἣ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὅτι ὁ υἱὸς σου ζῆ καὶ ἐπίστευσεν
 54* αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη. τοῦτο πάλιν δευτέρον σημεῖον ἐποίησεν
 ὁ ἰησοῦς ἐλθὼν ἐκ τῆς ἰουδαίας εἰς τὴν γαλιλαίαν.

5* μετὰ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν ἰουδαίων καὶ ἀνέβη ὁ ἰησοῦς εἰς ἱεροσό-
 2* λυμα. ἔστιν δὲ ἐν τοῖς ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα ἡ
 3* ἐπιλεγομένη ἐβραϊστὶ βηθεσδά πέντε στοὰς ἔχουσα. ἐν ταύταις κατέ-
 κειτο πλήθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων τυφλῶν χωλῶν ξηρῶν ἐκδεχομένων
 4* τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κο-
 λυμβήθρα καὶ ἐτάρασεν τὸ ὕδωρ ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν
 5* τοῦ ὕδατος ὑγιῆς ἐγίνετο ᾧ δῆποτε κατειχετο νοσήματι. ἦν δὲ τις ἄνθρω-

v.46 ἦλθεν οὖν πάλιν^{μ.ν} ὁ^{τ.μ.κ} ἰησοῦς^{τ.μ.κ} πάλιν^{τ.κ} εἰς τὴν κανὰ τῆς γαλιλαίας ὅπου ἐποίη-
 σεν τὸ ὕδωρ οἶνον καὶ ἦν τις βασιλικὸς οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει ἐν καπερναοῦμ^ν καπερναοῦμ^{τ.μ.κ}.
v.47 οὗτος ἀκούσας ὅτι ἰησοῦς ἦκει ἐκ τῆς ἰουδαίας εἰς τὴν γαλιλαίαν ἀπήλθεν πρὸς αὐτὸν καὶ
 ἠρώτα αὐτὸν^{τ.μ.κ} ἵνα καταβῆ καὶ ἰασθῆται αὐτοῦ τὸν υἱόν ἐμελλεν^μ ἡμελλεν^{τ.κ.ν} γὰρ ἀποθνήσκειν.
v.50 λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς πορεύου ὁ υἱὸς σου ζῆ καὶ^{τ.μ.κ} ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ οὖν^ν
 ὦ^{τ.μ.κ} εἶπεν αὐτῷ ὁ^{μ.ν} ἰησοῦς καὶ ἐπορεύετο. **v.51** ἤδη δὲ αὐτοῦ καταβαίνοντος οἱ δούλοι
 αὐτοῦ ὑπήντησαν^ν ἀπήντησαν^{τ.μ.κ} αὐτῷ καὶ^{τ.μ.κ} ἀπήγγειλαν^{τ.μ.κ} λέγοντες ὅτι ὁ παῖς αὐτοῦ^ν
 σου^{τ.μ.κ} ζῆ. **v.52** ἐπύθετο οὖν παρ'^{τ.μ.κ} αὐτῶν^{τ.μ.κ} τὴν ὥραν παρ'^ν αὐτῶν^ν ἐν ἡ κομψότερον
 εσχεν εἶπαν^ν καὶ^{τ.μ.κ} οὖν^ν εἶπον^{τ.μ.κ} αὐτῷ ὅτι ἐχθὲς^ν χθὲς^{τ.μ.κ} ὥραν ἐβδόμην ἀφήκεν αὐτὸν ὁ
 πυρετός. **v.53** ἔγνω οὖν ὁ πατήρ ὅτι [ἐν]^ν ἐν^{τ.μ.κ} ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐν ἡ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὅτι^{τ.μ.κ}
 ὁ υἱὸς σου ζῆ καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη. **v.54** τοῦτο [δε]^ν πάλιν δευτέρον ση-
 μεῖον ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς ἐλθὼν ἐκ τῆς ἰουδαίας εἰς τὴν γαλιλαίαν. **5** **v.1** μετὰ ταῦτα ἦν [ἡ]^μ
 ἑορτὴ τῶν ἰουδαίων καὶ ἀνέβη ὁ^{τ.μ.κ} ἰησοῦς εἰς ἱεροσόλυμα. **v.2** ἐστὶν δὲ ἐν τοῖς ἱεροσολύμοις
 ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα ἡ ἐπιλεγομένη ἐβραϊστὶ βηθεσδά^{τ.μ.κ} πέντε στοὰς ἔχουσα.
v.3 ἐν ταύταις κατεκειτο πλήθος πολὺ^{τ.μ.κ} τῶν ἀσθενούντων τυφλῶν χωλῶν ξηρῶν ἐκδεχομένων^{τ.μ.κ}
 τὴν^{τ.μ.κ} τοῦ^{τ.μ.κ} ὕδατος^{τ.μ.κ} κίνησιν^{τ.μ.κ}. **v.4** ἄγγελος^{τ.μ.κ} γὰρ^{τ.μ.κ} κατὰ^{τ.μ.κ} καιρὸν^{τ.μ.κ}
 κατέβαινεν^{τ.μ.κ} ἐν^{τ.μ.κ} τῇ^{τ.μ.κ} κολυμβήθρα^{τ.μ.κ} καὶ^{τ.μ.κ} ἐτάρασεν^{τ.μ.κ} τὸ^{τ.μ.κ} ὕδωρ^{τ.μ.κ}
 ὁ^{τ.μ.κ} οὖν^{τ.μ.κ} πρῶτος^{τ.μ.κ} ἐμβὰς^{τ.μ.κ} μετὰ^{τ.μ.κ} τὴν^{τ.μ.κ} ταραχὴν^{τ.μ.κ} τοῦ^{τ.μ.κ} ὕδατος^{τ.μ.κ}
 ὑγιῆς^{τ.μ.κ} ἐγίνετο^{τ.μ.κ} ᾧ^{τ.μ.κ} δῆποτε^{τ.μ.κ} κατειχετο^{τ.μ.κ} νοσήματι^{τ.μ.κ}.

προς ἐκεῖ τριακονταοκτώ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ. τοῦτον ἰδὼν ὁ ἰησοῦς 6
 κατακείμενον καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει λέγει αὐτῷ θέλεις 7*
 ὑγιῆς γενέσθαι. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν κύριε ἄνθρωπον οὐκ ἔχω ἵνα 7*
 ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ βάλλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι 8*
 ἐγὼ ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἐγείραι ἄρον τὸν 8*
 κράββατον σου καὶ περιπάτει. καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιῆς ὁ ἄνθρωπος 9*
 καὶ ἦρεν τὸν κράββατον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει ἣν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ 9*
 τῇ ἡμέρᾳ. ἔλεγον οὖν οἱ ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ σάββατόν ἐστιν οὐκ 10*
 ἔξεστί σοι ἄραι τὸν κράββατον. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ποιήσας με ὑγιῆ 11*
 ἐκεῖνός μοι εἶπεν ἄρον τὸν κράββατον σου καὶ περιπάτει. ἠρώτησαν 12*
 οὖν αὐτόν τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι ἄρον τὸν κράββατον σου 13
 καὶ περιπάτει. ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστιν ὁ γὰρ ἰησοῦς ἐξένευσεν 13
 ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. μετὰ ταῦτα εὕρισκει αὐτόν ὁ ἰησοῦς ἐν τῷ 14*
 ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἴδε ὑγιῆς γέγονας μηκέτι ἀμάρτανε ἵνα μὴ χειρὸν 15
 τι σοὶ γένηται. ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλεν τοῖς ἰουδαίοις ὅτι 16*
 ἰησοῦς ἐστιν ὁ ποιήσας αὐτόν ὑγιῆ. καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον τὸν ἰησοῦν 16*
 οἱ ἰουδαῖοι καὶ ἐζήτουν αὐτόν ἀποκτεῖναι ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ. 17*
 ὁ δὲ ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται καὶ ἐγὼ 17*
 ἐργάζομαι. διὰ τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτόν οἱ ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι 18
 ὅτι οὐ μόνον ἔλυσεν τὸ σάββατον ἀλλὰ καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγεν τὸν θεόν 19*
 ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ θεῷ. ἀπεκρίνατο οὖν ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς 19*
 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδὲν ἐὰν μὴ 20
 τι βλέπῃ τὸν πατέρα ποιῶντα ἅ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς 20
 ὁμοίως ποιεῖ. ὁ γὰρ πατήρ φιλεῖ τὸν υἱὸν καὶ πάντα δείκνυσιν αὐτῷ ἅ 20
 αὐτὸς ποιεῖ καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε.

v.5 ἦν δε τις ἀνθρώπος ἐκεῖ τριακονταοκτώ^{κ.μ.ν} καὶ^κ [καὶ]^{μ.ν} οκτώ^{κ.μ.ν} τριακονταοκτώ^τ ἐτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ^ν. **v.7** ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν κύριε ἀνθρώπον οὐκ ἔχω ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ βάλλῃ^{μ.ν} βαλλῃ^{τ.κ} με εἰς τὴν κολυμβήθραν ἐν ᾧ δε ἐρχομαι ἐγὼ ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. **v.8** λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἐγείραι^ν ἐγείραι^{τ.μ.κ} ἄρον τὸν κράβαττον^ν κράββατον^{τ.μ.κ} σου καὶ περιπάτει. **v.9** καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιῆς ὁ ἀνθρώπος καὶ ἦρεν τὸν κράβαττον^ν κράββατον^{τ.μ.κ} αὐτοῦ καὶ περιεπάτει ἣν δε σαββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. **v.10** ἔλεγον οὖν οἱ ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ σαββατον ἐστὶν καὶ^ν οὐκ ἔξεστιν σοὶ ἀραι τὸν κράβαττον^ν σου^ν κράββατον^{τ.μ.κ}. **v.11** ο^ν δε^ν ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ποιήσας με ὑγιῆ ἐκεῖνός μοι εἶπεν ἄρον τὸν κράβαττον^ν κράββατον^{τ.μ.κ} σου καὶ περιπάτει. **v.12** ἠρώτησαν οὖν^{τ.μ.κ} αὐτόν τίς ἐστὶν ὁ ἀνθρώπος ὁ εἰπὼν σοὶ ἄρον τὸν^{τ.μ.κ} κράββατον^{τ.μ.κ} σου^{τ.μ.κ} καὶ περιπάτει. **v.14** μετὰ ταῦτα εὕρισκει αὐτόν ὁ ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ ἴδε ὑγιῆς γέγονας μηκέτι ἀμάρτανε ἵνα μὴ χειρὸν τι^{τ.μ.κ} σοὶ τι^ν γένηται. **v.16** καὶ διὰ τοῦτο ἐδίωκον τὸν^{τ.μ.κ} ἰησοῦν^{τ.μ.κ} οἱ ἰουδαῖοι τὸν^ν ἰησοῦν^ν καὶ^{τ.μ.κ} ἐζήτουν^{τ.μ.κ} αὐτόν^{τ.μ.κ} ἀποκτεῖναι^{τ.μ.κ} ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαββάτῳ. **v.17** ὁ δε [ἰησοῦς]^ν ἰησοῦς^{τ.μ.κ} ἀπεκρίνατο αὐτοῖς ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται καὶ ἐγὼ ἐργάζομαι. **v.19** ἀπεκρίνατο οὖν ὁ ἰησοῦς καὶ ἔλεγεν^ν εἶπεν^{τ.μ.κ} αὐτοῖς ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδὲν ἐὰν μὴ τι βλέπῃ τὸν πατέρα ποιῶντα ἅ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ.

21 ὡσπερ γὰρ ὁ πατήρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ οὕτως καὶ ὁ υἱὸς
 22 οὓς θέλει ζωοποιεῖ. οὐδὲ γὰρ ὁ πατήρ κρίνει οὐδένα ἀλλὰ τὴν κρίσιν
 23* πᾶσαν δέδωκεν τῷ υἱῷ. ἵνα πάντες τιμῶσιν τὸν υἱὸν καθὼς τιμῶσιν τὸν
 πατέρα ὁ μὴ τιμῶν τὸν υἱὸν οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν.
 24 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμ-
 ψαντί με ἔχει ζωὴν αἰώνιον καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται ἀλλὰ μεταβέβηκεν
 25* ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα
 καὶ νῦν ἐστὶν ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ
 26* καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται. ὡσπερ γὰρ ὁ πατήρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ
 27* οὕτως ἔδωκεν καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ. καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν
 28* αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστίν. μὴ θαυμάζετε τοῦτο
 ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φω-
 29 νῆς αὐτοῦ. καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν
 30* ζωῆς οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως. οὐ δύναμαι ἐγὼ
 ποιεῖν ἀπ' ἑμαυτοῦ οὐδὲν καθὼς ἀκούω κρίνω καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία
 ἐστὶν ὅτι οὐ ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με
 31 πατρός. ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν
 32 ἀληθής. ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστὶν
 33 ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. ὑμεῖς ἀπεστάλακατε πρὸς ἰωάννην
 34 καὶ μεμαρτύρηκεν τῇ ἀληθείᾳ. ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου τὴν μαρτυ-
 35* ρίαν λαμβάνω ἀλλὰ ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε. ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος
 ὁ καιόμενος καὶ φαίνων ὑμεῖς δὲ ἠθελήσατε ἀγαλλιασθῆναι πρὸς ὦραν
 36* ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρίαν μείζω τοῦ ἰωάννου τὰ
 γὰρ ἔργα ἃ ἔδωκεν μοι ὁ πατήρ ἵνα τελειώσω αὐτὰ αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ
 37* ποιῶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ πατήρ με ἀπέσταλκεν. καὶ ὁ πέμψας
 με πατήρ αὐτὸς μεμαρτύρηκεν περὶ ἐμοῦ οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε
 38* πώποτε οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἐωράκατε. καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε

v.23 ἵνα παντες τιμωσι^v τιμωσιν^{T.M.K} τον υιον καθως τιμωσι^v τιμωσιν^{T.M.K} τον πατερα ο μη τιμων τον υιον ου τιμα τον πατερα τον πεμψαντα αυτον. **v.25** αμην αμην λεγω υμιν οτι ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι νεκροι ακουσουσιν^v ακουσονται^{T.M.K} της φωνης του υιου του θεου και οι ακουσαντες ζησουσιν^v ζησονται^{T.M.K}. **v.26** ωσπερ γαρ ο πατηρ εχει ζωην εν εαυτω ουτως εδωκεν^{T.M.K} και τω υιω εδωκεν^v ζωην εχειν εν εαυτω. **v.27** και εξουσιαν εδωκεν αυτω και^{T.M.K} κρισιν ποιειν οτι υιος ανθρωπου εστιν. **v.28** μη θαυμαζετε τουτο οτι ερχεται ωρα εν η παντες οι εν τοις μνημειοις ακουσουσιν^v ακουσονται^{T.M.K} της φωνης αυτου. **v.30** ου δυναμαι εγω ποιειν απ εμαυτου ουδεν καθως ακουω κρινω και η κρισις η εμη δικαια εστιν οτι ου ζητω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμψαντος με πατρος^{T.M.K}. **v.35** εκεινος ην ο λυχνος ο καιομενος και φαινων υμεις δε ηθελησατε αγαλλιασθηναι^{M.V} αγαλλιασθηναι^{T.K} προς ωραν εν τω φωτι αυτου. **v.36** εγω δε εχω την μαρτυριαν μειζω του ιωαννου τα γαρ εργα α δεδωκεν^v εδωκεν^{T.M.K} μοι ο πατηρ ινα τελειωσω αυτα αυτα τα εργα α εγω^{T.M.K} ποιω μαρτυρει περι εμου οτι ο πατηρ με απεσταλκεν. **v.37** και ο πεμψας με πατηρ εκεινος^v αυτος^{T.M.K} μεμαρτυρηκεν περι εμου ουτε φωνην αυτου ακηκοατε^{T.M.K} πωποτε ακηκοατε^v ουτε ειδος αυτου εωρακατε.

μένοντα ἐν ὑμῖν ὅτι ὄν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε. ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζῶν αἰώνιον ἔχειν καὶ 39* ἐκεῖναί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ. καὶ οὐ θέλετε ἐλθεῖν πρὸς 40 με ἵνα ζῶν ἔχητε. δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω. ἀλλ' ἐγνώκα 41, 42* ὑμᾶς ὅτι τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς. ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν 43* τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου καὶ οὐ λαμβάνετε με ἐὰν ἄλλος ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ ἐκεῖνον λήψεσθε. πῶς δύνασθε ὑμεῖς πιστεῦσαι δόξαν 44 παρὰ ἀλλήλων λαμβάνοντες καὶ τὴν δόξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου θεοῦ οὐ ζητεῖτε. μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα ἔστιν ὁ 45* κατηγορῶν ὑμῶν μωσῆς εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε. εἰ γὰρ ἐπιστεύετε μωσῆ 46* ἐπιστεύετε ἂν ἐμοὶ περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν. εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου 47 γράμμασιν οὐ πιστεύετε πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασιν πιστεύσετε.

μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς γαλιλαίας 6 τῆς τιβεριάδος. καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς ὅτι ἐώρων αὐτοῦ 2* τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων. ἀνῆλθεν δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ 3* ἰησοῦς καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ 4 πάσχα ἡ ἑορτὴ τῶν ἰουδαίων. ἐπάρας οὖν ὁ ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς 5* καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν λέγει πρὸς τὸν φίλιππον πόθεν ἀγοράσομεν ἄρτους ἵνα φάγωσιν οὗτοι. τοῦτο δὲ ἔλε- 6 γεν πειράζων αὐτὸν αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί ἔμελλεν ποιεῖν. ἀπεκρίθη αὐτῷ 7* φίλιππος διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχὺ τι λάβῃ. λέγει αὐτῷ εἰς ἕκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀνδρέας ὁ 8 ἀδελφὸς σίμωνος πέτρου. ἔστιν παιδάριον ἐν ᾧδε ὃ ἔχει πέντε ἄρτους 9* κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστιν εἰς τοσοῦτους. εἶπεν 10* δὲ ὁ ἰησοῦς ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν ἦν δὲ χόρτος πολὺς

v.38 και τον λογον αυτου ουκ εχετε μενοντα^{Τ.Μ.Κ} εν υμιν μενοντα^Υ οτι ον απεστειλεν εκεινος τουτω υμεις ου πιστευετε. **v.39** εραυνατε^Υ ερευνατε^{Τ.Μ.Κ} τας γραφας οτι υμεις δοκειτε εν αυταις ζωην αιωνιον εχειν και εκειναι εισιν αι μαρτυρουσαι περι εμου. **v.42** αλλα^Υ αλλ^{Τ.Μ.Κ} εγνωκα υμας οτι την αγαπην του θεου ουκ εχετε εν εαυτοις. **v.43** εγω εληλυθα εν τω ονοματι του πατρος μου και ου λαμβανετε με εαν αλλος ελθῃ εν τω ονοματι τω ιδιω εκεινον ληψεσθε^Υ ληψεσθε^{Τ.Μ.Κ}. **v.45** μη δοκειτε οτι εγω κατηγορησω υμων προς τον πατερα εστιν ο κατηγορων υμων μωυσης^Υ μωυσης^{Τ.Μ.Κ} εις ον υμεις ηλπικατε. **v.46** ει γαρ επιστευετε μωυσει^Υ μωση^{Τ.Μ.Κ} επιστευετε αν εμοι περι γαρ εμου εκεινος εγραψεν. **6 v.2** και^{Τ.Μ.Κ} ηκολουθει δε^Υ αυτω οχλος πολυς οτι εθεωρου^Υ εωρων^{Τ.Μ.Κ} αυτου^{Τ.Μ.Κ} τα σημεια α εποιει επι των ασθενουντων. **v.3** ανηλθεν δε εις το ορος ο^{Τ.Μ.Κ} ιησους και εκει εκαθητο μετα των μαθητων αυτου. **v.5** επαρας ουν ο^{Τ.Μ.Κ} ιησους^{Τ.Μ.Κ} τους οφθαλμους ο^Υ ιησους^Υ και θεασαμενος οτι πολυς οχλος ερχεται προς αυτον λεγει προς τον^{Τ.Μ.Κ} φιλιππον ποθεν αγορασωμεν^Υ αγορασωμεν^{Τ.Μ.Κ} αρτους ινα φαγωσιν ουτοι. **v.7** απεκριθη αυτω [ο]^Υ φιλιππος διακοσιων δηναριων αρτοι ουκ αρκουσιν αυτοις ινα εκαστος αυτων^{Τ.Μ.Κ} βραχυ [τι]^Υ τι^{Τ.Μ.Κ} λαβῃ. **v.9** εστιν παιδαριον εν^{Τ.Μ.Κ} ωδε ος^Υ ο^{Τ.Μ.Κ} εχει πεντε αρτους κριθινοους και δυο οψαρια αλλα ταυτα τι εστιν εις τοσοουτους. **v.10** ειπεν δε^{Τ.Μ.Κ} ο ιησους ποιησατε τους ανθρωπους αναπεσειν ην δε χορτος πολυς εν τω τοπω ανεπεσαν^Υ ανεπεσον^{Τ.Μ.Κ} ουν οι ανδρες τον αριθμον ος^Υ ωσει^{Τ.Μ.Κ} πεντακιςχιλιοι.

ἐν τῷ τόπῳ ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πεντακισχίλιοι.
 11* ἔλαβεν δὲ τοὺς ἄρτους ὁ ἰησοῦς καὶ εὐχαριστήσας διέδωκεν τοῖς μαθη-
 ταῖς οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον
 12 ἤθελον. ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ συναγάγετε
 13* τὰ περισσεύσαντα κλάσματα ἵνα μὴ τι ἀπόληται. συνήγαγον οὖν καὶ
 ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων
 14* ἃ ἐπερίσσευσεν τοῖς βεβρωκόσιν. οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν
 σημεῖον ὁ ἰησοῦς ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὃ ἐρχό-
 15* μενος εἰς τὸν κόσμον. ἰησοῦς οὖν γνοὺς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι καὶ
 ἀρπάξαι αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν βασιλέα ἀνεχώρησεν πάλιν εἰς τὸ
 16 ὄρος αὐτὸς μόνος. ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ
 17* τὴν θάλασσαν. καὶ ἐμβάντες εἰς τὸ πλοῖον ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσ-
 σης εἰς καπερναοῦμ καὶ σκοτία ἤδη ἐγεγόνει καὶ οὐκ ἐληλύθει πρὸς
 18* αὐτοὺς ὁ ἰησοῦς. ἦ τε θάλασσα ἀνέμου μεγάλου πνέοντος διηγείρετο.
 19* ἐληλακότες οὖν ὡς σταδίους εἰκοσιπέντε ἢ τριάκοντα θεωροῦσιν τὸν ἰη-
 σοῦν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμενον
 20, 21* καὶ ἐφοβήθησαν. ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς ἐγὼ εἰμι μὴ φοβεῖσθε. ἤθελον οὖν
 λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον καὶ εὐθέως τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς
 22* εἰς ἣν ὑπῆγον. τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος ὁ ἐστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης
 ἰδὼν ὅτι πλοiάριον ἄλλο οὐκ ἦν ἐκεῖ εἰ μὴ ἓν ἐκεῖνο εἰς ὃ ἐνέβησαν οἱ
 μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ὅτι οὐ συνεισηλθεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ ἰησοῦς εἰς
 23* τὸ πλοiάριον ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπῆλθον. ἀλλὰ δὲ ἦλθεν
 πλοiάρια ἐκ τιβεριάδος ἐγγὺς τοῦ τόπου ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον εὐχαρι-
 24* στήσαντος τοῦ κυρίου. ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι ἰησοῦς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ

v.11 ελαβεν ουν^v δε^{T.M.K} τους αρτους ο ιησους και ευχαριστησας διεδωκεν τοις^{T.M.K} μαθηταις^{T.M.K} οι^{T.M.K} δε^{T.M.K} μαθηται^{T.M.K} τοις ανακειμενοις ομοιως και εκ των οψαριων οσον ηθελον. **v.13** συνηγαγον ουν και εγεμισαν δωδεκα κοφινους κλασματος εκ των πεντε αρτων των κριθινων α επερισσευσαν^v επερισσευσεν^{T.M.K} τοις βεβρωκοσιν. **v.14** οι ουν ανθρωποι ιδοντες ο εποιησεν σημειον ο^{T.M.K} ιησους^{T.M.K} ελεγον οτι ουτος εστιν αληθως ο προφητης ο ερχομενος εις τον κοσμον. **v.15** ιησους ουν γνοους οτι μελλουσιν ερχεσθαι και αρπαζειν αυτον ινα ποιησωσιν αυτον^{T.M.K} βασιλευ ανεχωρησεν παλιν^{T.K.v} εις το ορος αυτος μονος. **v.17** και εμβαντες εις το^{T.M.K} πλοιον ηρχοντο περαν της θαλασσης εις καπερναουμ^v καπερναουμ^{T.M.K} και σκοτια ηδη εγεγονει και ουπω^v ουκ^{T.M.K} εληλυθει προς αυτους ο ιησους. **v.18** η τε θαλασσα ανεμου μεγαλου πνεοντος διεγειρετο^v διηγειρετο^{T.M.K}. **v.19** εληλακοτες ουν ως σταδιους εικοσι^{M.v} πεντε^{M.v} εικοσιπεντε^{T.K} η τριακοντα θεωρουσιν τον ιησουν περιπατουντα επι της θαλασσης και εγγυς του πλοιου γινομενον και εφοβηθησαν. **v.21** ηθελον ουν λαβειν αυτον εις το πλοιον και ευθεως το^{T.M.K} πλοιον^{T.M.K} εγενετο το^v πλοιον^v επι της γης εις ην υπηγον. **v.22** τη επαυριον ο οχλος ο εστηκως περαν της θαλασσης ειδον^v ιδων^{T.M.K} οτι πλοiαριον αλλο ουκ ην εκει ει μη εν εκεινο^{T.M.K} εις^{T.M.K} ο^{T.M.K} ενεβησαν^{T.M.K} οι^{T.M.K} μαθηται^{T.M.K} αυτου^{T.M.K} και οτι ου συνεισηλθεν τοις μαθηταις αυτου ο ιησους εις το πλοιον^v πλοiαριον^{T.M.K} αλλα μονοι οι μαθηται αυτου απηλθον. **v.23** αλλα δε^{T.M.K} ηλθεν^v πλοiαρια^v πλοiαρια^{T.M.K} εκ τιβεριαδος εγγυς του τοπου οπου εφαγον τον αρτον ευχαριστησαντος του κυριου.

οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐνέβησαν καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ πλοῖα καὶ ἦλθον εἰς
καπερναοὺμ ζητοῦντες τὸν ἰησοῦν. καὶ εὐρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θα- 25
λάσσης εἶπον αὐτῷ ῥαββὶ πότε ὦδε γέγονας. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς 26
καὶ εἶπεν ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ζητεῖτέ με οὐχ ὅτι εἴδετε σημεῖα ἀλλ'
ὅτι ἐφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἐχορτάσθητε. ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρωσιν 27
τὴν ἀπολλυμένην ἀλλὰ τὴν βρωσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν αἰώνιον ἣν ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν δώσει τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν ὁ θεός.
εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν τί ποιούμεν ἵνα ἐργαζώμεθα τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ. 28*
ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς τοῦτό ἐστιν τὸ ἔργον τοῦ θεοῦ ἵνα 29*
πιστεῦσητε εἰς ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος. εἶπον οὖν αὐτῷ τί οὖν ποιεῖς σὺ 30
σημεῖον ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμέν σοι τί ἐργάζῃ. οἱ πατέρες ἡμῶν 31
τὸ μάννα ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ καθὼς ἐστὶν γεγραμμένον ἄρτον ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἀμὴν ἀμὴν 32*
λέγω ὑμῖν οὐ μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀλλ' ὁ
πατὴρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν. ὁ γὰρ 33
ἄρτος τοῦ θεοῦ ἐστὶν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ζωὴν διδούς τῷ
κόσμῳ. εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν κύριε πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον. 34
εἶπεν δὲ αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς ὁ ἐρχόμενος πρὸς 35*
μὲ οὐ μὴ πεινάσῃ καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε. ἀλλ' 36*
εἶπον ὑμῖν ὅτι καὶ ἐωράκατέ με καὶ οὐ πιστεύετε. πᾶν ὃ δίδωσίν μοι ὁ 37*
πατὴρ πρὸς ἐμὲ ἤξει καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω. ὅτι 38*
καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν ἀλλὰ τὸ
θέλημα τοῦ πέμψαντός με. τοῦτο δὲ ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός 39*
με πατρός ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέν μοι μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ ἀλλὰ ἀναστήσω
αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. τοῦτο δὲ ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντος με 40*
ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον καὶ

v.24 οτε ουν ειδεν ο οχλος οτι ιησους ουκ εστιν εκει ουδε οι μαθηται αυτου ενεβησαν και ^{T.K} αυ-
τοι εις τα πλοιαρια^V πλοια^{T.M.K} και ηλθον εις καφαρναουμ^V καπερναουμ^{T.M.K} ζητουντες τον ιησουν.
v.28 ειπον ουν προς αυτον τι ποιωμεν^{K.M.V} ποιουμεν^T ινα εργαζωμεθα τα εργα του θεου. **v.29** απε-
κριθη [ο]^V ο^{T.K} ιησους και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το εργον του θεου ινα πιστευητε^V πιστευσητε^{T.M.K}
εις ον απεστειλεν εκεινος. **v.32** ειπεν ουν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν ου μωυσης^{M.V}
μωυσης^{T.K} δεδωκεν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου αλλ ο πατηρ μου διδωσιν υμιν τον αρτον εκ του ου-
ρανου τον αληθινον. **v.35** ειπεν δε^{T.M.K} αυτοις ο ιησους εγω ειμι ο αρτος της ζωης ο ερχομενος προς
εμε^V με^{T.M.K} ου μη πειναση και ο πιστευων εις εμε ου μη διψησει^V διψηση^{T.M.K} πωποτε. **v.36** αλλ
ειπον υμιν οτι και εωρακατε [με]^V με^{T.M.K} και ου πιστευετε. **v.37** παν ο διδωσιν μοι ο πατηρ προς
εμε ηξει και τον ερχομενον προς εμε^V με^{T.M.K} ου μη εκβαλω εξω. **v.38** οτι καταβεβηκα απο^V εκ^{T.M.K}
του ουρανου ουχ ινα ποιω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμψαντος με. **v.39** τουτο δε
εστιν το θελημα του πεμψαντος με πατρος^{T.M.K} ινα παν ο δεδωκεν μοι μη απολεσω εξ αυτου αλλα ανα-
στησω αυτο [εν]^{M.V} εν^{T.K} τη εσχατη ημερα. **v.40** τουτο γαρ^V δε^{T.M.K} εστιν το θελημα του πατρος^V
πεμψαντος^{T.M.K} μου^V με^{T.M.K} ινα πας ο θεωρων τον υιον και πιστευων εις αυτον εχη ζωην αιωνιον και
αναστησω αυτον εγω [εν]^V τη εσχατη ημερα.

41 ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ἐγόγγυζον οὖν οἱ ἰουδαῖοι περὶ
 42* αὐτοῦ ὅτι εἶπεν ἐγὼ εἶμι ὁ ἄρτος ὁ καταβάς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἔλε-
 γον οὐχ οὗτός ἐστιν ἰησοῦς ὁ υἱὸς ἰωσήφ οὗ ἡμεῖς οἶδαμεν τὸν πατέρα
 καὶ τὴν μητέρα πῶς οὖν λέγει οὗτός ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέβηκα.
 43* ἀπεκρίθη οὖν ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων.
 44* οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με ἐὰν μὴ ὁ πατήρ ὁ πέμψας με ἐλκύσῃ
 45* αὐτὸν καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ἔστιν γεγραμμένον ἐν
 τοῖς προφήταις καὶ ἔσονται πάντες διδακτοὶ τοῦ θεοῦ πᾶς οὖν ὁ ἀκού-
 46* σας παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ μαθὼν ἔρχεται πρὸς με. οὐχ ὅτι τὸν πατέρα
 47* τις ἐώρακέν εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ θεοῦ οὗτος ἐώρακεν τὸν πατέρα. ἀμὴν
 48 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἔχει ζωὴν αἰώνιον. ἐγὼ εἶμι ὁ ἄρτος
 49* τῆς ζωῆς. οἱ πατέρες ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀπέθανον.
 50 οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ
 51* καὶ μὴ ἀποθάνῃ. ἐγὼ εἶμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς
 ἐὰν τις φάγῃ ἐκ τούτου τοῦ ἄρτου ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ ἄρτος δὲ
 ὃν ἐγὼ δώσω ἢ σὰρξ μου ἐστὶν ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς.
 52* ἐμάχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ ἰουδαῖοι λέγοντες πῶς δύναται οὗτος
 53 ἡμῖν δοῦναι τὴν σὰρκα φαγεῖν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἀμὴν ἀμὴν
 λέγω ὑμῖν ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σὰρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πίητε
 54* αὐτοῦ τὸ αἷμα οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. ὁ τρώγων μου τὴν σὰρκα καὶ
 πίνων μου τὸ αἷμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ
 55* ἡμέρᾳ. ἡ γὰρ σὰρξ μου ἀληθῶς ἐστὶν βρῶσις καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθῶς
 56 ἐστὶν πόσις. ὁ τρώγων μου τὴν σὰρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ
 57* μένει κάγῳ ἐν αὐτῷ. καθὼς ἀπέστειλέν με ὁ ζῶν πατήρ κάγῳ ζῶ διὰ τὸν
 58* πατέρα καὶ ὁ τρώγων με κάκεινος ζήσεται δι' ἐμέ. οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος

v.42 καὶ ελεγον ουχ ουτος εστιν ιησους ο υιος ιωσηφ ου ημεις οιδαμεν τον πατερα και την μητερα πως
 νυν^v ουν^{τ.μ.κ} λεγει ουτος^{τ.μ.κ} οτι εκ του ουρανου καταβεβηκα. **v.43** απεκριθη ουν^{τ.μ.κ} ο^{τ.μ.κ}
 ιησους και ειπεν αυτοις μη γογγυζετε μετ αλληλων. **v.44** ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη ο
 πατηρ ο πεμψας με ελκυση αυτον καγω^v και^{τ.μ.κ} εγω^{τ.μ.κ} αναστησω αυτον εν^{μ.ν} τη εσχατη ημερα.
v.45 εστιν γεγραμμενον εν τοις προφηταις και εσονται παντες διδακτοι του^{τ.κ} θεου πας ουν^{τ.μ.κ} ο
 ακουων^μ ακουσας^{τ.κ.ν} παρα του πατρος και μαθων ερχεται προς εμε^v με^{τ.μ.κ}. **v.46** ουχ οτι τον
 πατερα τις^{τ.μ.κ} εωρακεν τις^v ει μη ο ων παρα του θεου ουτος εωρακεν τον πατερα. **v.47** αμην αμην
 λεγω υμιν ο πιστευων εις^{τ.μ.κ} εμε^{τ.μ.κ} εχει ζωην αιωνιον. **v.49** οι πατερες υμων εφαγον το^{τ.μ.κ}
 μαννα^{τ.μ.κ} εν τη ερημω το^v μαννα^v και απεθανον. **v.51** εγω ειμι ο αρτος ο ζων ο εκ του ουρανου
 καταβας εαν τις φαγη εκ τουτου του αρτου ζησει^v ζησεται^{τ.μ.κ} εις τον αιωνα και ο αρτος δε ον εγω
 δωσω η σαρξ μου εστιν ην^{τ.μ.κ} εγω^{τ.μ.κ} δωσω^{τ.μ.κ} υπερ της του κοσμου ζωης. **v.52** εμαχοντο
 ουν προς αλληλους οι ιουδαιοι λεγοντες πως δυναται αυτοις ημιν δουναι την σαρκα [αυτου]^v φαγειν.
v.54 ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εχει ζωην αιωνιον καγω^v και^{τ.μ.κ} εγω^{τ.μ.κ}
 αναστησω αυτον [εν]^μ τη εσχατη ημερα. **v.55** η γαρ σαρξ μου αληθης^v αληθως^{τ.μ.κ} εστιν βρωσις
 και το αιμα μου αληθης^v αληθως^{τ.μ.κ} εστιν ποσις. **v.57** καθως απεστειλεν με ο ζων πατηρ καγω ζω
 δια τον πατερα και ο τρωγων με κακεινος ζησει^v ζησεται^{τ.μ.κ} δι εμε.

ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς οὐ καθὼς ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ μάννα
καὶ ἀπέθανον ὁ τρώγων τοῦτον τὸν ἄρτον ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. ταῦτα 59*
εἶπεν ἐν συναγωγῇ διδασκῶν ἐν καπερναοῦμ. πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες 60*
ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπον σκληρός ἐστιν οὗτος ὁ λόγος τίς δύναται
αὐτοῦ ἀκούειν. εἰδὼς δὲ ὁ ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύζουσιν περὶ τού- 61
του οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει. ἐὰν οὖν 62
θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ πρότερον. τὸ 63*
πνεῦμά ἐστιν τὸ ζωοποιοῦν ἢ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδὲν τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ
λαλῶ ὑμῖν πνεῦμά ἐστιν καὶ ζωὴ ἐστιν. ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες οἳ οὐ 64
πιστεύουσιν ἤδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ ἰησοῦς τίνες εἰσὶν οἱ μὴ πιστεύοντες
καὶ τίς ἐστιν ὁ παραδώσων αὐτόν. καὶ ἔλεγεν διὰ τοῦτο εἶρηκα ὑμῖν ὅτι 65*
οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με ἐὰν μὴ ἦ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρὸς
μου. ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπηλθον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω καὶ 66*
οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν. εἶπεν οὖν ὁ ἰησοῦς τοῖς δώδεκα μὴ καὶ 67
ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν. ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ σίμων πέτρος κύριε πρὸς 68*
τίνα ἀπελευσόμεθα ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις. καὶ ἡμεῖς πεπιστεύ- 69*
καμεν καὶ ἐγνώκαμεν ὅτι σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος.
ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην καὶ 70*
ἐξ ὑμῶν εἷς διάβολός ἐστιν. ἔλεγεν δὲ τὸν ἰούδαν σίμωνος ἰσκαριώτην 71*
οὗτος γὰρ ἤμελλεν αὐτόν παραδιδόναι εἰς ὧν ἐκ τῶν δώδεκα.

καὶ περιεπάτει ὁ ἰησοῦς μετὰ ταῦτα ἐν τῇ γαλιλαίᾳ οὐ γὰρ ἠθέλεν ἐν 7*
τῇ ἰουδαίᾳ περιπατεῖν ὅτι ἐζήτουν αὐτόν οἱ ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι. ἦν δὲ 2
ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ τῶν ἰουδαίων ἢ σκηνοπηγία. εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν οἱ 3*
ἀδελφοὶ αὐτοῦ μετάβηθι ἐντεῦθεν καὶ ὑπάγε εἰς τὴν ἰουδαίαν ἵνα καὶ οἱ

v.58 ουτος εστιν ο αρτος ο εξ^v εκ^{T.M.K} του^{T.M.K} ουρανου καταβας ου καθως εφαγον οι πατερες υμων^{T.M.K} το^{T.M.K} μαννα^{T.M.K} και απεθανον ο τρωγων τουτον τον αρτον ζησει^v ζησεται^{T.M.K} εις τον αιωνα. **v.59** ταυτα ειπεν εν συναγωγη διδασκων εν καπερναουμ^v καπερναουμ^{T.M.K}. **v.60** πολλοι ουν ακουσαντες εκ των μαθητων αυτου ειπαν^v ειπον^{T.M.K} σκληρος εστιν ουτος^{T.M.K} ο λογος ουτος^v τις δυναται αυτου ακουειν. **v.63** το πνευμα εστιν το ζωοποιουν η σαρξ ουκ ωφελει ουδεν τα ρηματα α εγω λελαληκα^v λαλω^{T.M.K} υμιν πνευμα εστιν και ζωη εστιν. **v.65** και ελεγεν δια τουτο ειρηκα υμιν οτι ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του πατρος μου^{T.M.K}. **v.66** εκ τουτου πολλοι [εκ]^v απηλθον^{T.M.K} των μαθητων αυτου απηλθον^v εις τα οπισω και ουκετι μετ αυτου περιεπατουν. **v.68** απεκριθη ουν^{T.M.K} αυτω σιμων πετρος κυριε προς τινα απελευσομεθα ρηματα ζωης αιωνιου εχεις. **v.69** και ημεις πεπιστευκαμεν και εγνωκαμεν οτι συ ει ο αγιος^v χριστος^{T.M.K} ο^{T.M.K} υιος^{T.M.K} του θεου του^{T.M.K} ζωντος^{T.M.K}. **v.70** απεκριθη αυτοις [οsm ο^{T.K.v} ιησους]sm ιησους^{T.K.v} ουκ εγω υμας τους δωδεκα εξελεξαμην και εξ υμων εις διαβολος εστιν. **v.71** ελεγεν δε τον ιουδαν σιμωνος ισκαριωτου^v ισκαριωτην^{T.M.K} ουτος γαρ εμελλεν^{sm.v} ημελλεν^{T.K} αυτον^{T.M.K} παραδιδοναι αυτον^v εις ων^{T.M.K} εκ των δωδεκα. **7 v.1** και περιεπατει^{T.M.K} ο^{T.M.K} ιησους^{T.M.K} μετ ταυτα περιεπατει^v ο^v ιησους^v εν τη γαλιλαια ου γαρ ηθελεν εν τη ιουδαια περιπατειν οτι εζητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι. **v.3** ειπον ουν προς αυτον οι αδελφοι αυτου μεταβηθι εντευθεν και υπαγε εις την ιουδαιαν ινα και οι μαθηται σου θεωρησωσιν^v σου^v θεωρησωσιν^{T.M.K} τα εργα σου^{T.M.K} α ποιεις.

4* μαθηταί σου θεωρήσωσιν τὰ ἔργα σου ἃ ποιεῖς. οὐδεὶς γάρ ἐν κρυπτῷ
 τι ποιεῖ καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ εἶναι εἰ ταῦτα ποιεῖς φανέρωσον
 5 σεαυτὸν τῷ κόσμῳ. οὐδὲ γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς αὐτόν.
 6 λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὕπω πάρεστιν ὁ δὲ καιρὸς ὁ
 7 ὑμέτερος πάντοτε ἐστὶν ἔτοιμος. οὐ δύναται ὁ κόσμος μισεῖν ὑμᾶς ἐμὲ
 δὲ μισεῖ ὅτι ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ ἐστίν.
 8* ὑμεῖς ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην ἐγὼ οὕπω ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορτὴν
 9* ταύτην ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς οὕπω πεπλήρωται. ταῦτα δὲ εἰπὼν αὐτοῖς
 10* ἔμεινεν ἐν τῇ γαλιλαίᾳ. ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ τότε καὶ αὐτὸς
 11 ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτὴν οὐ φανερώς ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῷ. οἱ οὖν ἰουδαῖοι
 12* ἐζήτουν αὐτόν ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ ἔλεγον ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνος. καὶ γογγυσμὸς
 πολὺς περὶ αὐτοῦ ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις οἱ μὲν ἔλεγον ὅτι ἀγαθὸς ἐστὶν ἄλλοι
 13 δὲ ἔλεγον οὐ ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον. οὐδεὶς μὲντοι παρρησίᾳ ἐλάλει
 14* περὶ αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῶν ἰουδαίων. ἤδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης
 15* ἀνέβη ὁ ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν καὶ ἐδίδασκεν. καὶ ἐθαύμαζον οἱ ἰουδαῖοι
 16* λέγοντες πῶς οὗτος γράμματα οἶδεν μὴ μεμαθηκώς. ἀπεκρίθη αὐτοῖς
 ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμὴ ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός
 17 με. ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς
 18 πότερον ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστὶν ἢ ἐγὼ ἀπ' ἑμαυτοῦ λαλῶ. ὁ ἀπ' ἑαυτοῦ
 λαλῶν τὴν δόξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος
 19* αὐτόν οὗτος ἀληθὴς ἐστὶν καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. οὐ μωσῆς
 δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον τί με ζητεῖτε
 20* ἀποκτεῖναι. ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος καὶ εἶπεν δαιμόνιον ἔχεις τίς σε ζητεῖ
 21* ἀποκτεῖναι. ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἐν ἔργον ἐποίησα καὶ
 22* πάντες θαυμάζετε. διὰ τοῦτο μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομὴν οὐχ
 ὅτι ἐκ τοῦ μωσέως ἐστὶν ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε

v.4 ουδεις γαρ τι^v εν κρυπτω τι^{τ.μ.κ} ποιει και ζητει αυτος εν παρρησια ειναι ει ταυτα ποιεις φανερωσον σεαυτον τω κοσμο. **v.8** υμεις αναβητε εεις την εορτην ταυτην^{τ.μ.κ} εγω ουκ^v ουπω^{τ.μ.κ} αναβαινω εεις την εορτην ταυτην οτι ο καιρος^{τ.μ.κ} ο^{τ.μ.κ} εμος καιρος^v ουπω πεπληρωται. **v.9** ταυτα δε ειπων αυτος^v αυτοις^{τ.μ.κ} εμεινεν εν τη γαλιλαια. **v.10** ως δε ανεβησαν οι αδελφοι αυτου εεις^v την^v εορτην^v τοτε και αυτος ανεβη εεις^{τ.μ.κ} την^{τ.μ.κ} εορτην^{τ.μ.κ} ου φανερωσ αλλα^v αλλ^{τ.μ.κ} [ως]^v ως^{τ.μ.κ} εν κρυπτω. **v.12** και γογγυσμος πολυς^{τ.μ.κ} περι αυτου ην πολυς^v εν τοις οχλοις οι μεν ελεγον οτι αγαθος εστιν αλλοι [δε]^v δε^{τ.κ} ελεγον ου αλλα πλανα τον οχλον. **v.14** ηδη δε της εορτης μεσοσης ανεβη ο^{τ.μ.κ} ιησους εεις το ιερον και εδιδασκεν. **v.15** και^{τ.μ.κ} εθαυμαζον ουν^v οι ιουδαιοι λεγοντες πως ουτος γραμματα οιδεν μη μεμαθηκως. **v.16** απεκριθη ουν^{μ.ν} αυτοις [ο]^v ο^{τ.μ.κ} ιησους και ειπεν η εμη διδαχη ουκ εστιν εμη αλλα του πεμψαντος με. **v.19** ου μωσης^v μωσης^{τ.μ.κ} δεδωκεν υμιν τον νομον και ουδεις εξ υμων ποιει τον νομον τι με ζητετε αποκτειναι. **v.20** απεκριθη ο οχλος και^{τ.μ.κ} ειπεν^{τ.μ.κ} δαιμονιον εχεις τις σε ζητει αποκτειναι. **v.21** απεκριθη ο^{τ.κ} ιησους και ειπεν αυτοις εν εργον εποιησα και παντες θαυμαζετε. **v.22** δια τουτο μωσης^v μωσης^{τ.μ.κ} δεδωκεν υμιν την περιτομην ουχ οτι εκ του μωσεως^v μωσεως^{τ.μ.κ} εστιν αλλ εκ των πατερων και εν σαββατω περιτεμνετε ανθρωπον.

ἄνθρωπον. εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ ἵνα μὴ λυθῆ ὁ 23*
 νόμος μωσέως ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ.
 μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε. ἔλεγον οὖν τινες 24*, 25
 ἐκ τῶν ἱεροσολυμιτῶν οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι. καὶ 26*
 ἴδε παρρησίᾳ λαλεῖ καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσιν μήποτε ἀληθῶς ἐγνώσαν
 οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ χριστός. ἀλλὰ τοῦτον οἶδαμεν 27
 πόθεν ἐστὶν ὁ δὲ χριστὸς ὅταν ἔρχηται οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν.
 ἔκραζεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων ὁ ἰησοῦς καὶ λέγων κάμῃ οἶδατε καὶ 28
 οἶδατε πόθεν εἰμί καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα ἀλλ' ἔστιν ἀληθινὸς ὁ
 πέμψας με ὃν ὑμεῖς οὐκ οἶδατε. ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν ὅτι παρ' αὐτοῦ 29*
 εἰμι κάκεινός με ἀπέστειλεν. ἐζήτησαν οὖν αὐτόν πιάσαι καὶ οὐδεὶς 30
 ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὴν χεῖρα ὅτι οὐπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ. πολλοὶ 31*
 δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν καὶ ἔλεγον ὅτι ὁ χριστὸς ὅταν
 ἔλθῃ μῆτι πλείονα σημεῖα τούτων ποιήσῃ ὧν οὗτος ἐποίησεν. ἤκουσαν 32*
 οἱ φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα καὶ ἀπέστειλαν
 οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ὑπηρέτας ἵνα πιάσωσιν αὐτόν. εἶπεν 33*
 οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἔτι μικρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι καὶ ὑπάγω πρὸς
 τὸν πέμψαντά με. ζητήσετέ με καὶ οὐχ εὐρήσετέ καὶ ὅπου εἰμί ἐγὼ 34*
 ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. εἶπον οὖν οἱ ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς ποῦ 35
 οὗτος μέλλει πορεύεσθαι ὅτι ἡμεῖς οὐχ εὐρήσομεν αὐτόν μὴ εἰς τὴν
 διασποράν τῶν ἐλλήνων μέλλει πορεύεσθαι καὶ διδάσκειν τοὺς ἔλληνας.
 τίς ἐστὶν οὗτος ὁ λόγος ὃν εἶπεν ζητήσετέ με καὶ οὐχ εὐρήσετέ καὶ ὅπου 36*
 εἰμί ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ 37
 τῆς ἑορτῆς εἰστήκει ὁ ἰησοῦς καὶ ἔκραζεν λέγων ἂν τις διψᾷ ἐρχέσθω
 πρὸς με καὶ πινέτω. ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ καθὼς εἶπεν ἡ γραφή ποταμοὶ 38
 ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. τοῦτο δὲ εἶπεν περὶ τοῦ 39*

v.23 εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ ἵνα μὴ λυθῆ ὁ νόμος μωσέως^v μωσέως^{T.M.K.} ἐμοὶ
 χολᾶτε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ. **v.24** μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν ἀλλὰ τὴν δικαίαν
 κρίσιν κρίνετε^v κρίνατε^{T.M.K.}. **v.26** καὶ ἴδε παρρησίᾳ λαλεῖ καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσιν μήποτε ἀληθῶς
 ἐγνώσαν οἱ ἀρχοντες ὅτι οὗτος ἐστὶν ἀληθῶς^{T.M.K.} ὁ χριστός. **v.29** ἐγὼ δὲ^{T.K.} οἶδα αὐτόν ὅτι παρ'
 αὐτοῦ εἰμι κάκεινός με ἀπέστειλεν. **v.31** πολλοὶ^{T.M.K.} δὲ^{T.M.K.} ἐκ τοῦ ὄχλου δὲ^v πολλοὶ^v ἐπίστευσαν
 εἰς αὐτόν καὶ ἔλεγον ὅτι ὁ χριστὸς ὅταν ἐλθῃ μῆ^v μῆτι^{T.M.K.} πλείονα σημεῖα τούτων^{T.M.K.} ποιήσῃ
 ὧν οὗτος ἐποίησεν. **v.32** ἤκουσαν οἱ φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογγύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα καὶ ἀπε-
 στειλαν ὑπηρέτας^M οἱ^{T.M.K.} φαρισαῖοι^{T.M.K.} καὶ^{T.M.K.} οἱ ἀρχιερεῖς καὶ^v οἱ^v φαρισαῖοι^v ὑπηρέτας^{T.K.v}
 ἵνα πιάσωσιν αὐτόν. **v.33** εἶπεν οὖν αὐτοῖς^{T.K.} ὁ ἰησοῦς ἐτι μικρὸν^{T.M.K.} χρόνον μικρὸν^v μεθ' ὑμῶν
 εἰμι καὶ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με. **v.34** ζητήσετέ με καὶ οὐχ εὐρήσετέ [με]^v καὶ ὅπου εἰμι ἐγὼ
 ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. **v.36** τίς ἐστὶν οὗτος^{T.M.K.} ὁ λόγος οὗτος^v ὃν εἶπεν ζητήσετέ με καὶ οὐχ
 εὐρήσετέ [με]^v καὶ ὅπου εἰμι ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. **v.39** τοῦτο δὲ εἶπεν περὶ τοῦ πνευμα-
 τος ο^v ου^{T.M.K.} ἐμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύσαντες^v πιστευόντες^{T.M.K.} εἰς αὐτόν οὐπω γὰρ ἦν πνευμα-
 γιον^{T.M.K.} ὅτι ο^{T.K.} ἰησοῦς οὐδεπὼ ἐδοξασθη.

πνεύματος οὗ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτόν οὕτω γὰρ ἦν
 40* πνεῦμα ἅγιον ὅτι ὁ ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου
 41* ἀκούσαντες τὸν λόγον ἔλεγον οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης. ἄλλοι
 ἔλεγον οὗτός ἐστιν ὁ χριστός ἄλλοι δὲ ἔλεγον μὴ γὰρ ἐκ τῆς γαλιλαίας
 42* ὁ χριστός ἔρχεται. οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ σπέρματος δαβὶδ καὶ
 43* ἀπὸ βηθλέεμ τῆς κώμης ὅπου ἦν δαβὶδ ὁ χριστός ἔρχεται. σχίσμα οὖν
 44 ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν. τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν
 45* ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτόν τὰς χεῖρας. ἦλθον οὖν οἱ ὑπηρέται
 πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ φαρισαίους καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι διατί οὐκ
 46* ἠγάγετε αὐτόν. ἀπεκρίθησαν οἱ ὑπηρέται οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν
 47 ἄνθρωπος ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ φαρισαῖοι
 48 μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε. μὴ τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν
 49* ἢ ἐκ τῶν φαρισαίων. ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον
 50* ἐπικατάρτοι εἰσιν. λέγει νικόδημος πρὸς αὐτούς ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς
 51* αὐτόν εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν. μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον ἐὰν μὴ
 52* ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον καὶ γνῶ τί ποιεῖ. ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον
 αὐτῷ μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς γαλιλαίας εἶ ἐρεύνησον καὶ ἴδε ὅτι προφήτης
 53* ἐκ τῆς γαλιλαίας οὐκ ἐγηγέρται. καὶ ἐπορεύθη ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον
 αὐτοῦ.

8. 2* ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. ὄρθρου δὲ πάλιν πα-
 ρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἦρχετο πρὸς αὐτόν καὶ καθίσας
 3* ἐδίδασκεν αὐτούς. ἄγουσιν δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς
 αὐτόν γυναῖκα ἐν μοιχείᾳ κατειλημμένην καὶ στήσαντες αὐτήν ἐν μέ-
 4* σφ. λέγουσιν αὐτῷ διδάσκαλε αὕτη ἡ γυνὴ κατεῖληφθη ἐπαυτοφώρῳ

v.40 πολλοὶ ^{Τ.Μ.Κ} οὖν ^{Τ.Μ.Κ} ἐκ τοῦ οὐλοῦ οὖν ^ν ἀκούσαντες τῶν ^ν λογῶν ^ν τουτῶν ^ν τον ^{Τ.Μ.Κ} λογον ^{Τ.Μ.Κ} ελεγον ουτος εστιν αληθως ο προφητης. **v.41** αλλοι ελεγον ουτος εστιν ο χριστος οι ^ν αλλοι ^{Τ.Μ.Κ} δε ^{Τ.Κ.ν} ελεγον μη γαρ εκ της γαλιλαιας ο χριστος ερχεται. **v.42** ουχ ^ν ουχι ^{Τ.Μ.Κ} η γραφη ειπεν οτι εκ του σπερματος δαυιδ ^{Μ.ν} δαβιδ ^{Τ.Κ} και απο βηθλεεμ της κωμης οπου ην δαυιδ ^{Μ.ν} δαβιδ ^{Τ.Κ} ερχεται ^ν ο χριστος ερχεται ^{Τ.Μ.Κ}. **v.43** σχισμα ουν εγενετο ^ν εν τω οχλω εγενετο ^{Τ.Μ.Κ} δι αυτον. **v.45** ηλθον ουν οι υπηρται προς τους αρχιερεις και φαρισαιους και ειπον αυτοις εκεινοι δια ^{Μ.ν} τι ^{Μ.ν} διατι ^{Τ.Κ} ουκ ηγαγετε αυτον. **v.46** απεκριθησαν οι υπηρται ουδεποτε ουτως ^{Τ.Μ.Κ} ελαλησεν ουτως ^ν ανθρωπος ^{Τ.Μ.Κ} ως ^{Τ.Μ.Κ} ουτος ^{Τ.Μ.Κ} ο ^{Τ.Μ.Κ} ανθρωπος. **v.49** αλλα ^ν αλλ ^{Τ.Μ.Κ} ο οχλος ουτος ο μη γινωσκων τον νομον επατατοι ^ν επικαταρατοι ^{Τ.Μ.Κ} εισιν. **v.50** λεγει νικοδημος προς αυτους ο ελθων νυκτος ^{Τ.Μ.Κ} προς αυτον [το] ^ν προτερον ^ν εις ων εξ αυτων. **v.51** μη ο νομος ημων κρινει τον ανθρωπον εαν μη ακουση πρωτον ^ν παρ αυτου προτερον ^{Τ.Μ.Κ} και γνω τι ποιει. **v.52** απεκριθησαν και ειπαν ^ν ειπον ^{Τ.Μ.Κ} αυτω μη και συ εκ της γαλιλαιας ει εραυνησον ^ν ερευνησον ^{Τ.Μ.Κ} και ιδε οτι προφητης ^{Τ.Μ.Κ} εκ της γαλιλαιας προφητης ^ν ουκ εγειρεται ^ν εγηγερται ^{Τ.Μ.Κ}. **v.53** [[και ^ν επορευθησαν ^ν και ^{Τ.Μ.Κ} απηλθεν ^Μ επορευθη ^{Τ.Κ} εκαστος εις τον οικον αυτου. **8 v.2** ορθρου δε παλιν παρεγενετο εις το ιερον και πας ο λαος ηρχετο [προς ^Μ προς ^{Τ.Κ.ν} αυτον] ^Μ αυτον ^{Τ.Κ.ν} και καθισας εδιδασκεν αυτους. **v.3** αγουσιν δε οι γραμματεις και οι φαρισαιοι προς ^{Τ.Μ.Κ} αυτον ^{Τ.Μ.Κ} γυναικα επι ^{Μ.ν} εν ^{Τ.Κ} μοιχεια κατειλημμενην και στησαντες αυτην εν μεσω.

μοιχευομένη. ἐν δὲ τῷ νόμῳ μωσῆς ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λι- 5*
 θοβολεῖσθαι σὺ οὖν τί λέγεις. τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες αὐτόν ἵνα 6*
 ἔχωσιν κατηγορεῖν αὐτοῦ ὁ δὲ ἰησοῦς κάτω κύψας τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν
 εἰς τὴν γῆν. ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτόν ἀνάκυψας εἶπεν πρὸς 7*
 αὐτοὺς ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν πρῶτος τὸν λίθον ἐπ’ αὐτὴ βαλέτω. καὶ 8*
 πάλιν κάτω κύψας ἔγραφεν εἰς τὴν γῆν. οἱ δὲ ἀκούσαντες καὶ ὑπὸ τῆς 9*
 συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι ἐξήρχοντο εἰς καθ’ εἰς ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρε-
 σβυτέρων ἕως τῶν ἐσχάτων καὶ κατελείφθη μόνος ὁ ἰησοῦς καὶ ἡ γυνή
 ἐν μέσῳ ἐστῶσα. ἀνακύψας δὲ ὁ ἰησοῦς καὶ μηδένα θεασάμενος πλήν 10*
 τῆς γυναικὸς εἶπεν αὐτῇ ἡ γυνή ποῦ εἰσιν ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σου
 οὐδεὶς σε κατέκρινεν. ἡ δὲ εἶπεν οὐδεὶς κύριε εἶπεν δὲ αὐτῇ ὁ ἰησοῦς 11*
 οὐδὲ ἐγὼ σε κατακρίνω πορευέου καὶ μηκέτι ἀμάρτανε. πάλιν οὖν ὁ ἰη- 12*
 σοῦς αὐτοῖς ἐλάλησεν λέγων ἐγὼ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου ὁ ἀκολουθῶν
 ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ ἀλλ’ ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς. εἶπον 13
 οὖν αὐτῷ οἱ φαρισαῖοι σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς ἢ μαρτυρία σου οὐκ
 ἔστιν ἀληθῆς. ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ 14*
 ἑμαυτοῦ ἀληθῆς ἐστὶν ἡ μαρτυρία μου ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον καὶ ποῦ
 ὑπάγω ὑμεῖς δὲ οὐκ οἴδατε πόθεν ἔρχομαι καὶ ποῦ ὑπάγω. ὑμεῖς κατὰ 15
 τὴν σάρκα κρίνετε ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα. καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγὼ ἡ κρίσις 16*
 ἡ ἐμὴ ἀληθῆς ἐστὶν ὅτι μόνος οὐκ εἰμί ἀλλ’ ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με πατήρ.
 καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ γέγραπται ὅτι δύο ἀνθρώπων ἡ μαρτυρία 17

v.4 λεγουσιν αὐτῷ [πειραζοντες]^ἄ διδασκαλε ταυτην^ἄ ευρομεν^ἄ επ^ἄ αυτοφωρῶ^ἄ μοιχευομενην^ἄ
 αυτη^{τ.κ.ν} η^{τ.κ.ν} γυνη^{τ.κ.ν} κατειληφθη^{τ.κ} κατειληπται^ν επαυτοφωρῶ^{τ.κ} επ^ν αυτοφωρῶ^ν
 μοιχευομενη^{τ.κ.ν}. **v.5** εν δε τω νομῳ ημιν^ν ημων^ἄ μωσῆς^{τ.κ} μουσῆς^{ἄ.ν} ημιν^{τ.κ} ενετειλατο τας
 τοιαυτας λιθαζειν^ν λιθοβολεισθαι^{τ.ἄ.κ} συ ουν τι λεγεις [περι^ἄ αυτης]^ἄ. **v.6** τουτο δε ελεγον πει-
 ραζοντες αυτον ινα εχωσιν κατηγοριαν^ἄ κατ^ἄ κατηγορειν^{τ.κ.ν} αυτου ο δε ιησους κατω κυψας τω
 δακτυλω κατεγραφεν^ν εγραφεν^{τ.ἄ.κ} εις την γην μη^{κ.ἄ} προσποιουμενος^{κ.ἄ}. **v.7** ως δε επεμενον
 ερωτωντες αυτον ανεκυψεν^ν και^ν ανακυψας^{τ.ἄ.κ} ειπεν αυτοις^ν προς^{τ.ἄ.κ} αυτοις^{τ.ἄ.κ} ο αναμαρτη-
 τος υμων πρωτος επ^{ἄ.ν} αυτην^{ἄ.ν} τον^{τ.ἄ.κ} λιθον^{τ.ἄ.κ} επ^{τ.κ} αυτη^{τ.κ} βαλετω λιθον^ν. **v.8** και παλιν
 κατακυψας^ν κατω^{τ.ἄ.κ} κυψας^{τ.ἄ.κ} εγραφεν εις την γην. **v.9** οι δε ακουσαντες και^{τ.ἄ.κ} υπο^{τ.ἄ.κ}
 της^{τ.ἄ.κ} συνειδησεως^{τ.ἄ.κ} ελεγχομενοι^{τ.ἄ.κ} εξηρχοντο εις καθ εις αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων
 [εως^ἄ εως^{τ.κ} των^{τ.ἄ.κ} εσχατων]^ἄ εσχατων^{τ.κ} και κατελειφθη μονος ο^{τ.ἄ.κ} ιησους^{τ.ἄ.κ} και η γυνη
 εν μεσω ουσα^{ἄ.ν} εστωσα^{τ.κ}. **v.10** ανακυψας δε ο ιησους και^{τ.ἄ.κ} μηδενα^{τ.ἄ.κ} θεασαμενος^{τ.ἄ.κ}
 πλην^{τ.ἄ.κ} της^{τ.ἄ.κ} γυναικος^{τ.ἄ.κ} ειπεν αυτη γυναι^ν [γυναι]^ἄ η^{τ.κ} γυνη^{τ.κ} που εισιν εκεινοι^{τ.ἄ.κ}
 οι^{τ.ἄ.κ} κατηγοροι^{τ.ἄ.κ} σου^{τ.ἄ.κ} ουδεις σε κατεκρινεν. **v.11** η δε ειπεν ουδεις κυριε ειπεν δε
 [αυτη]^ἄ αυτη^{τ.κ} ο ιησους ουδε εγω σε κατακρινω πορευε [και]^ν και^{τ.ἄ.κ} απο^ν [απο^ἄ του^{ἄ.ν}
 νυν^ν νυν]^ἄ μηκετι αμαρτανε]^ν αμαρτανε^{τ.ἄ.κ}. **v.12** παλιν ουν αυτοις^{ἄ.ν} ελαλησεν^ν ο ιησους
 αυτοις^{τ.κ} ελαλησεν^{τ.ἄ.κ} λεγων εγω ειμι το φως του κοσμου ο ακολουθων εμοι ου μη περιπατηση^{ἄ.ν}
 περιπατησει^{τ.κ} εν τη σκοτια αλλ εξει το φως της ζωης. **v.14** απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις καν
 εγω μαρτυρω περι εμαυτου αληθης εστιν η μαρτυρια μου οτι οίδα ποθεν ηλθον και που υπαγω υμεις
 δε ουκ οιδατε ποθεν ερχομαι η^ν και^{τ.ἄ.κ} που υπαγω. **v.16** και εαν κρινω δε εγω η κρισις η εμη
 αληθινη^ν αληθης^{τ.ἄ.κ} εστιν οτι μονος ουκ ειμι αλλ εγω και ο πεμψας με πατηρ.

18 ἀληθής ἐστίν. ἐγὼ εἶμι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἑμαυτοῦ καὶ μαρτυρεῖ περὶ
 19* ἑμοῦ ὁ πέμψας με πατήρ. ἔλεγον οὖν αὐτῷ ποῦ ἐστίν ὁ πατήρ σου
 ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς οὔτε ἐμὲ οἴδατε οὔτε τὸν πατέρα μου εἰ ἐμὲ ᾔδειτε
 20* καὶ τὸν πατέρα μου ᾔδειτε ἄν. ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ὁ ἰησοῦς
 ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτόν ὅτι
 21* οὐπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ. εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἐγὼ
 ὑπάγω καὶ ζητήσετέ με καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν ἀποθανεῖσθε ὅπου ἐγὼ
 22 ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. ἔλεγον οὖν οἱ ἰουδαῖοι μήτι ἀποκτενεῖ
 23* ἑαυτὸν ὅτι λέγει ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. καὶ εἶπεν
 αὐτοῖς ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστὲ ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἶμι ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου
 24 τούτου ἐστὲ ἐγὼ οὐκ εἶμι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. εἶπον οὖν ὑμῖν ὅτι
 ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν ἐὰν γὰρ μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἶμι
 25* ἀποθανεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν. ἔλεγον οὖν αὐτῷ σὺ τίς εἶ καὶ εἶ-
 26* πεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς τὴν ἀρχὴν ὃ τι καὶ λαλῶ ὑμῖν. πολλὰ ἔχω περὶ
 ὑμῶν λαλεῖν καὶ κρίνειν ἄλλ' ὁ πέμψας με ἀληθής ἐστίν καγὼ ἃ ἤκουσα
 27 παρ' αὐτοῦ ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον. οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα
 28* αὐτοῖς ἔλεγεν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ὅταν ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ
 ἀνθρώπου τότε γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἶμι καὶ ἀπ' ἑμαυτοῦ ποιῶ οὐδὲν ἀλλὰ
 29* καθὼς ἐδίδαξέν με ὁ πατήρ μου ταῦτα λαλῶ. καὶ ὁ πέμψας με μετ' ἑμοῦ
 ἐστίν οὐκ ἀφήκεν με μόνον ὁ πατήρ ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάν-
 30, 31 τοτε. ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. ἔλεγεν οὖν
 ὁ ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ ἰουδαίους ἐὰν ὑμεῖς μείνητε ἐν
 32 τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ ἀληθῶς μαθηταὶ μου ἐστε. καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν
 33* καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς. ἀπεκρίθησαν αὐτῷ σπέρμα ἀβραάμ
 ἐσμεν καὶ οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώποτε πῶς σὺ λέγεις ὅτι ἐλεύθεροι
 34 γενήσεσθε. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πᾶς ὁ

v.19 ελεγον ουν αυτω που εστιν ο πατηρ σου απεκριθη ο^{τ.κ} ιησους ουτε εμε οιδατε ουτε τον πατερα μου ει εμε ηδειτε και τον πατερα μου ηδειτε^{τ.μ.κ} αν ηδειτε^υ. **v.20** ταυτα τα ρηματα ελαλησεν ο^{τ.μ.κ} ιησους^{τ.μ.κ} εν τω γαζοφυλακιω διδασκων εν τω ιερω και ουδεις επιασεν αυτον οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου. **v.21** ειπεν ουν παλιν αυτοις ο^{τ.μ.κ} ιησους^{τ.μ.κ} εγω υπαγω και ζητησετε με και εν τη αμαρτια υμων αποθανεισθε οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν. **v.23** και ελεγεν^υ ειπεν^{τ.μ.κ} αυτοις υμεις εκ των καταω εστε εγω εκ των ανω ειμι υμεις εκ τουτου^υ του κοσμου τουτου^{τ.μ.κ} εστε εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου τουτου. **v.25** ελεγον ουν αυτω συ τις ει και^{τ.μ.κ} ειπεν αυτοις ο ιησους την αρχην ο τι και λαλω υμιν. **v.26** πολλα εχω περι υμων λαλειν και κρινειν αλλ ο πεμψας με αληθης εστιν καγω α ηκουσα παρ αυτου ταυτα λαλω^υ λεγω^{τ.μ.κ} εις τον κοσμον. **v.28** ειπεν ουν [αυτοις]^υ αυτοις^{τ.μ.κ} ο ιησους οταν υψωσητε τον υιον του ανθρωπου τοτε γνωσεσθε οτι εγω ειμι και απ εμαυτου ποιω ουδεν αλλα καθως εδιδαξεν με ο πατηρ μου^{τ.μ.κ} ταυτα λαλω. **v.29** και ο πεμψας με μετ εμου εστιν ουκ αφηκεν με μονον ο^{τ.μ.κ} πατηρ^{τ.μ.κ} οτι εγω τα αρεστα αυτω ποιω παντοτε. **v.33** απεκριθησαν προς^υ αυτον^υ αυτω^{τ.μ.κ} σπερμα αβρααμ εσμεν και ουδενι δεδουλευκαμεν πωποτε πως συ λεγεις οτι ελευθεροι γενησεσθε.

ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν δοῦλός ἐστιν τῆς ἁμαρτίας. ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει 35
ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα. ἐὰν οὖν ὁ υἱὸς 36
ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε. οἶδα ὅτι σπέρμα ἀβραάμ 37
ἐστε ἀλλὰ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν.
ἐγὼ ὃ ἐώρακα παρὰ τῷ πατρὶ μου λαλῶ καὶ ὑμεῖς οὖν ὃ ἐωράκατε παρὰ 38*
τῷ πατρὶ ὑμῶν ποιεῖτε. ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ ὁ πατὴρ ἡμῶν 39*
ἀβραάμ ἐστιν λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς εἰ τέκνα τοῦ ἀβραάμ ἦτε τὰ ἔργα
τοῦ ἀβραάμ ἐποιεῖτε ἄν. νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι ἄνθρωπον ὃς τὴν 40
ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ θεοῦ τοῦτο ἀβραάμ οὐκ
ἐποίησεν. ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν εἶπον οὖν αὐτῷ ἡμεῖς 41*
ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμεθα ἓνα πατέρα ἔχομεν τὸν θεόν. εἶπεν οὖν 42*
αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς εἰ ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν ἠγαπᾶτε ἄν ἐμέ ἐγὼ γὰρ ἐκ
τοῦ θεοῦ ἐξηλθὼν καὶ ἤκω οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα ἀλλ' ἐκεῖνός
με ἀπέστειλεν. διατί τὴν λαλίαν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε ὅτι οὐ δύνασθε 43*
ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμὸν. ὑμεῖς ἐκ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστὲ καὶ τὰς 44*
ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν
ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἔστηκεν ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ
ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ ὅτι ψεύστης ἐστὶν καὶ ὁ πατὴρ
αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω οὐ πιστεύετέ μοι. τίς ἐξ ὑμῶν 45, 46*
ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω διατί ὑμεῖς οὐ πιστεύετέ
μοι. ὁ ὢν ἐκ τοῦ θεοῦ τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ ἀκούει διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ 47
ἀκούετε ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἐστέ. ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ ἰουδαῖοι καὶ 48*
εἶπον αὐτῷ οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς ὅτι σαμαρείτης εἶ σὺ καὶ δαιμόνιον
ἔχεις. ἀπεκρίθη ἰησοῦς ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα 49
μου καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετε με. ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου ἔστιν ὁ ζητῶν 50
καὶ κρίνων. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐὰν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ 51*

v.38 α^v ἐγὼ ο^{τ.μ.κ} εώρακα παρα τῷ πατρι μου^{τ.μ.κ} λαλῶ καὶ ὑμεῖς οὖν α^v ο^{τ.μ.κ} ἤκουσατε^v εώρακατε^{τ.μ.κ} παρα του^v πατρος^v τῷ^{τ.μ.κ} πατρι^{τ.μ.κ} ὑμων^{τ.μ.κ} ποιεῖτε. **v.39** ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν^v εἶπον^{τ.μ.κ} αὐτῷ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀβραάμ ἐστιν λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς εἰ τέκνα τοῦ ἀβραάμ ἐστε^v ἦτε^{τ.μ.κ} τὰ ἔργα τοῦ ἀβραάμ ἐποιεῖτε [αν]^μ αν^{τ.κ}. **v.41** ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν εἶπαν^v εἶπον^{τ.μ.κ} [οὖν]^v οὖν^{τ.μ.κ} αὐτῷ ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμεθα ἓνα πατέρα ἐχομεν τὸν θεόν. **v.42** εἶπεν οὖν^{τ.μ.κ} αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς εἰ ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν ἠγαπᾶτε ἄν ἐμέ ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐξηλθὼν καὶ ἤκω οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐλήλυθα ἀλλ' ἐκεῖνός με ἀπέστειλεν. **v.43** δια^{μ.ν} τι^{μ.ν} διατι^{τ.κ} τὴν λαλίαν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμὸν. **v.44** ὑμεῖς ἐκ του^{μ.ν} πατρος^v τοῦ διαβόλου ἐστὲ καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ^v οὐχ^{τ.μ.κ} ἔστηκεν ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ ὅτι ψεύστης ἐστὶν καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. **v.46** τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας εἰ δε^{τ.μ.κ} ἀλήθειαν λέγω δια^{μ.ν} τι^{μ.ν} διατι^{τ.κ} ὑμεῖς οὐ πιστεύετε μοι. **v.48** ἀπεκρίθησαν οὖν^{τ.μ.κ} οἱ ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν^v εἶπον^{τ.μ.κ} αὐτῷ οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς ὅτι σαμαρείτης^v σαμαρείτης^{τ.μ.κ} εἶ σὺ καὶ δαιμόνιον ἐχεις. **v.51** ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐὰν τις τὸν λόγον^{τ.μ.κ} τον^{τ.μ.κ} ἐμὸν λογον^v τηρήσῃ θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

52* θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις ἀβραάμ ἀπέθανεν καὶ οἱ προφήται καὶ σὺ λέγεις ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ οὐ μὴ γεύσεται θανάτου εἰς
 53* τὸν αἰῶνα. μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἀβραάμ ὅστις ἀπέθανεν
 54* καὶ οἱ προφήται ἀπέθανον τίνα σεαυτὸν σὺ ποιεῖς. ἀπεκρίθη ἰησοῦς ἐὰν ἐγὼ δοξάζω ἑμαυτὸν ἢ δόξα μου οὐδὲν ἐστὶν ἔστιν ὁ πατήρ μου ὁ
 55* δοξάζων με ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι θεὸς ὑμῶν ἐστίν. καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτὸν ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτὸν καὶ ἐὰν εἶπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτὸν ἔσομαι ὁμοῖος
 56 ὑμῶν ψεύστης ἀλλ' οἶδα αὐτὸν καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ. ἀβραάμ ὁ πατήρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν καὶ εἶδεν καὶ
 57 ἐχάρη. εἶπον οὖν οἱ ἰουδαῖοι πρὸς αὐτὸν πενήκοντα ἔτη οὐπω ἔχεις
 58* καὶ ἀβραάμ ἐώρακας. εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν πρὶν
 59* ἀβραάμ γενέσθαι ἐγὼ εἰμί. ἦραν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτὸν ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν καὶ παρήγεν οὕτως.

9. 2 καὶ παράγων εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες ῥαββί τίς ἥμαρτεν οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ
 3* ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ. ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς οὔτε οὗτος ἥμαρτεν οὔτε οἱ
 4* γονεῖς αὐτοῦ ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ. ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με ἕως ἡμέρα ἐστὶν ἔρχεται νύξ ὅτε
 5 οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ φῶς εἰμι τοῦ κόσμου.
 6* ταῦτα εἰπὼν ἔπτυσεν χαμαὶ καὶ ἐποίησεν πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος καὶ
 7 ἐπέχρισεν τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὕπαγε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ σιλωάμ ὃ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλ-
 8* μένος ἀπηλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο καὶ ἦλθεν βλέπων. οἱ οὖν γείτονες καὶ

v.52 ειπον [ουν]^v ουν^{τ.μ.κ} αυτω οι ιουδαιοι νυν εγνωκαμεν οτι δαιμονιον εχεις αβρααμ απεθανεν και οι προφηται και συ λεγεις εαν τις τον λογον μου τηρηση συ μη γευσηται^{μ.ν} γευσεται^{τ.κ} θανατου εις τον αιωνα. **v.53** μη συ μειζων ει του πατρος ημων αβρααμ οστις απεθανεν και οι προφηται απεθανον τινα σεαυτον συ^{τ.μ.κ} ποιεις. **v.54** απεκριθη ιησους εαν εγω δοξασω^v δοξαζω^{τ.μ.κ} εμαυτον η δοξα μου ουδεν εστιν εστιν ο πατηρ μου ο δοξазων με ον υμεις λεγετε οτι θεος ημων^{μ.ν} υμων^{τ.κ} εστιν. **v.55** και ουκ εγνωκατε αυτον εγω δε οιδα αυτον καν^v και^{τ.μ.κ} εαν^{τ.μ.κ} ειπω οτι ουκ οιδα αυτον εσομαι ομοιος υμιν^v υμων^{τ.μ.κ} ψευστης αλλα^v αλλ^{τ.μ.κ} οιδα αυτον και τον λογον αυτου τηρω. **v.58** ειπεν αυτοις ο^{τ.μ.κ} ιησους αμην αμην λεγω υμιν πριν αβρααμ γενεσθαι εγω ειμι. **v.59** ηραν ουν λιθους ινα βαλωσιν επ αυτον ιησους δε εκρυβη και εξηλθεν εκ του ιερου διελθων^{τ.μ.κ} δια^{τ.μ.κ} μεσου^{τ.μ.κ} αυτων^{τ.μ.κ} και^{τ.μ.κ} παρηγεν^{τ.μ.κ} ουτως^{τ.μ.κ}. **9 v.3** απεκριθη ο^{τ.κ} ιησους ουτε ουτος ημαρτεν ουτε οι γονεις αυτου αλλ ινα φανερωθη τα εργα του θεου εν αυτω. **v.4** ημας^v εμε^{τ.μ.κ} δει εργαζεσθαι τα εργα του πεμψαντος με εως ημερα εστιν ερχεται νυξ οτε ουδεις δυναται εργαζεσθαι. **v.6** ταυτα ειπων επτυσεν χαμαι και εποιησεν πηλον εκ του πτυσματος και επεχρισεν αυτου^v τον πηλον επι τους οφθαλμους του^{τ.μ.κ} τυφλου^{τ.μ.κ}. **v.8** οι ουν γειτονες και οι θεωρουντες αυτον το προτερον οτι προσαιτη^v τυφλος^{τ.μ.κ} ην ελεγον ουχ ουτος εστιν ο καθημενος και προσαιτων.

οί θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι τυφλὸς ἦν ἔλεγον οὐχ οὗτός ἐστιν
ὁ καθήμενος καὶ προσαιῶν. ἄλλοι ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν ἄλλοι δὲ ὅτι 9*
ὁμοιος αὐτῷ ἐστιν ἐκεῖνος ἔλεγεν ὅτι ἐγὼ εἰμι. ἔλεγον οὖν αὐτῷ πῶς 10*
ἀνεώχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί. ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπέν ἄνθρωπος 11*
λεγόμενος ἰησοῦς πηλὸν ἐποίησεν καὶ ἐπέχρισέν μου τοὺς ὀφθαλμούς
καὶ εἶπεν μοι ὕπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ σιλῶαμ καὶ νίψαι ἀπελ-
θῶν δὲ καὶ νιψάμενος ἀνέβλεψα. εἶπον οὖν αὐτῷ ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος 12*
λέγει οὐκ οἶδα. ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς φαρισαίους τὸν ποτε τυφλόν. 13
ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ τοὺς 14*
ὀφθαλμούς. πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ φαρισαῖοι πῶς ἀνέβλεψεν ὁ 15*
δὲ εἶπεν αὐτοῖς πηλὸν ἐπέθηκέν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ ἐνιψάμην
καὶ βλέπω. ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν φαρισαίων τινὲς οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ 16*
ἔστιν παρὰ τοῦ θεοῦ ὅτι τὸ σάββατον οὐ τηρεῖ ἄλλοι ἔλεγον πῶς δύναται
ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς.
λέγουσιν τῷ τυφλῷ πάλιν σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ ὅτι ἤνοιξεν σου τοὺς 17*
ὀφθαλμούς ὁ δὲ εἶπεν ὅτι προφήτης ἐστίν. οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ ἰου- 18*
δαῖοι περὶ αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς
γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος. καὶ ἠρώτησαν αὐτοὺς λέγοντες οὗτός 19*
ἐστίν ὁ υἱὸς ὑμῶν ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη πῶς οὖν ἄρτι
βλέπει. ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον οἶδαμεν ὅτι 20*
οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη. πῶς δὲ νῦν βλέπει 21*
οὐκ οἶδαμεν ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν
αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει αὐτὸν ἐρωτήσατε αὐτὸς περὶ αὐτοῦ λαλήσει. ταῦτα 22*

v.9 αλλοι ελεγον οτι ουτος εστιν αλλοι ελεγον^v ουχι^v αλλα^v δε^{τ.μ.κ} οτι^{τ.μ.κ} ομοιος αυτω εστιν
εκεινος ελεγεν οτι εγω ειμι. **v.10** ελεγον ουν αυτω πως [ουν]^v ηνεωχθησαν^v ανεωχθησαν^{τ.μ.κ}
σου οι οφθαλμοι. **v.11** απεκριθη εκεινος ο^v και^{τ.μ.κ} ειπεν^{τ.μ.κ} ανθρωπος ο^v λεγομενος ιησους
πηλον εποιησεν και επεχρισεν μου τους οφθαλμους και ειπεν μοι οτι^v υπαγε εις τον^v την^{τ.μ.κ}
κολυμβηθραν^{τ.μ.κ} του^{τ.μ.κ} σιλωαμ και νιψαι απελθων ουν^v δε^{τ.μ.κ} και νιψαμενος ανεβλεψα.
v.12 και^v ειπον^{τ.μ.κ} ειπαν^v ουν^{τ.μ.κ} αυτω που εστιν εκεινος λεγει ουκ οιδα. **v.14** ην δε σαβ-
βατον εν^v η^v ημερα^v οτε^{τ.μ.κ} τον πηλον εποιησεν ο ιησους και ανεωξεν αυτου τους οφθαλμους.
v.15 παλιν ουν ηρωτων αυτον και οι φαρισαιοι πως ανεβλεψεν ο δε ειπεν αυτοις πηλον επεθηκεν
μου^{μ.ν} επι τους οφθαλμους μου^{τ.κ} και ενιψαμην και βλεπω. **v.16** ελεγον ουν εκ των φαρισαιων
τινες ουτος^{τ.μ.κ} ο^{τ.μ.κ} ανθρωπος^{τ.μ.κ} ουκ εστιν ουτος^v παρα του^{τ.μ.κ} θεου ο^v ανθρωπος^v οτι το
σαββατον ου τηρει αλλοι [δε]^v ελεγον πως δυναται ανθρωπος αμαρτωλος τοιαυτα σημεια ποιεин και
σχισμα ην εν αυτοις. **v.17** λεγουσιν ουν^v τω τυφλω παλιν συ^{τ.μ.κ} τι συ^v λεγεις περὶ αυτου οτι
ηνεωξεν^v ηνοιξεν^{τ.μ.κ} σου τους οφθαλμους ο δε ειπεν οτι προφητης εστιν. **v.18** ουκ επιστευσαν
ουν οι ιουδαιοι περὶ αυτου οτι τυφλος^{τ.μ.κ} ην τυφλος^v και ανεβλεψεν εως οτου εφωνησαν τους γονεις
αυτου του αναβλεψαντος. **v.19** και ηρωτησαν αυτους λεγοντες ουτος εστιν ο υιος υμων ον υμεις λε-
γετε οτι τυφλος εγεννηθη πως ουν αρτι^{τ.μ.κ} βλεπει αρτι^v. **v.20** απεκριθησαν ουν^v δε^μ αυτοις^{τ.μ.κ}
οι γονεις αυτου και ειπαν^v ειπον^{τ.μ.κ} οιδαμεν οτι ουτος εστιν ο υιος ημων και οτι τυφλος εγεννηθη.
v.21 πως δε νυν βλεπει ουκ οιδαμεν η τις ηνοιξεν αυτου τους οφθαλμους ημεις ουκ οιδαμεν αυτος^{τ.μ.κ}
ηλικιαν^{τ.μ.κ} εχει^{τ.μ.κ} αυτον ερωτησατε ηλικιαν^v εχει^v αυτος περὶ εαυτου^{μ.ν} αυτου^{τ.κ} λαλησει.

εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς ἰουδαίους ἤδη γὰρ συνετέ-
 θειντο οἱ ἰουδαῖοι ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ χριστὸν ἀποσυναγωγὸς
 23* γένηται. διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον ὅτι ἡλικίαν ἔχει αὐτὸν ἐρωτή-
 24* σατε. ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον ὃς ἦν τυφλὸς καὶ εἶπον
 αὐτῷ δὸς δόξαν τῷ θεῷ ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀμαρτωλὸς
 25* ἐστίν. ἀπεκρίθη οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν εἰ ἀμαρτωλὸς ἐστίν οὐκ οἶδα ἐν
 26* οἶδα ὅτι τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω. εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν τί ἐποίησέν σοι
 27 πῶς ἤνοιξεν σου τοὺς ὀφθαλμούς. ἀπεκρίθη αὐτοῖς εἶπον ὑμῖν ἤδη καὶ
 οὐκ ἠκούσατε τί πάλιν θέλετε ἀκούειν μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθη-
 28* ταὶ γενέσθαι. ἐλοιδόρησαν οὖν αὐτὸν καὶ εἶπον σὺ εἰ μαθητῆς ἐκεῖνου
 29* ἡμεῖς δὲ τοῦ μωσέως ἐσμέν μαθηταί. ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μωσὴ λελάλη-
 30* κεν ὁ θεὸς τοῦτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν. ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος
 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστὸν ἐστίν ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πό-
 31* θεν ἐστίν καὶ ἀνέωξεν μου τοὺς ὀφθαλμούς. οἶδαμεν δὲ ὅτι ἀμαρτωλῶν
 ὁ θεὸς οὐκ ἀκούει ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῆς ἦ καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ
 32* τούτου ἀκούει. ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἤνοιξεν τις ὀφθαλμούς
 33 τυφλοῦ γεγεννημένου. εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ θεοῦ οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν
 34* οὐδέν. ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ ἐν ἀμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὄλος
 35* καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω. ἤκουσεν ὁ ἰησοῦς ὅτι
 ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω καὶ εὐρῶν αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ σὺ πιστεύεις εἰς τὸν
 36* υἱὸν τοῦ θεοῦ. ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπεν τίς ἐστίν κύριε ἵνα πιστεύσω
 37* εἰς αὐτόν. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ ἰησοῦς καὶ ἑώρακας αὐτόν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ
 38 σου ἐκεῖνός ἐστιν. ὁ δὲ ἔφη πιστεύω κύριε καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

v.22 ταυτα ειπαν^v ειπον^{T.M.K} οι γονεις αυτου οτι εφοβουντο τους ιουδαιους ηδη γαρ συνετεθειντο οι ιουδαιοι ινα εαν τις αυτον ομολογησῃ χριστον αποσυναγωγος γενηται. **v.23** δια τουτου οι γονεις αυτου ειπαν^v ειπον^{T.M.K} οτι ηλικιαν εχει αυτον επερωτησατε^v ερωτησατε^{T.M.K}. **v.24** εφωνησαν ουν εκ^{T.M.K} δευτερου^{T.M.K} τον ανθρωπον εκ^v δευτερου^v ος ην τυφλος και ειπαν^v ειπον^{T.M.K} αυτω δος δοξαν τω θεω ημεις οιδαμεν οτι ο^{T.M.K} ανθρωπος^{T.M.K} ουτος ο^v ανθρωπος^v αμαρτωλος εστιν. **v.25** απεκριθη ουν εκεινος και^{T.M.K} ειπεν^{T.M.K} ει αμαρτωλος εστιν ουκ οιδα εν οιδα οτι τυφλος ων αρτι βλεπω. **v.26** ειπον ουν^v δε^{T.M.K} αυτω παλιν^{T.M.K} τι εποιησεν σοι πως ηνοιξεν σου τους οφθαλμους. **v.28** και^v ελοιδορησαν ουν^{T.M.K} αυτον και ειπον συ ει^{T.M.K} μαθητης ει^v εκεινου ημεις δε του μωυσεως^v μωσεως^{T.M.K} εσμεν μαθηται. **v.29** ημεις οιδαμεν οτι μωσει^v μωση^{T.M.K} λελαληκεν ο θεος τουτον δε ουκ οιδαμεν ποθεν εστιν. **v.30** απεκριθη ο ανθρωπος και ειπεν αυτοις εν γαρ^{T.M.K} τουτω γαρ^v το^v θαυμαστον εστιν οτι υμεις ουκ οιδατε ποθεν εστιν και ηνοιξεν^v ανεωξεν^{T.M.K} μου τους οφθαλμους. **v.31** οιδαμεν δε^{T.M.K} οτι αμαρτωλων ο θεος ουκ ακουει αλλ εαν τις θεοσεβης η και το θελημα αυτου ποιη τουτου ακουει. **v.32** εκ του αιωνος ουκ ηκουσθη οτι ηνεωξεν^v ηνοιξεν^{T.M.K} τις οφθαλμους τυφλου γεγεννημενου. **v.34** απεκριθησαν και ειπαν^v ειπον^{T.M.K} αυτω εν αμαρταις συ εγεννηθης ολος και συ διδασκεις ημας και εξεβαλον αυτον εξω. **v.35** ηκουσεν ο^{T.M.K} ιησους οτι εξεβαλον αυτον εξω και ευρων αυτον ειπεν αυτω^{T.M.K} συ πιστευεις εις τον υιον του ανθρωπου^v θεου^{T.M.K}. **v.36** απεκριθη εκεινος και ειπεν και^{M.V} τις εστιν κυριε ινα πιστευσω εις αυτον. **v.37** ειπεν δε^{T.M.K} αυτω ο ιησους και εωρακας αυτον και ο λαλων μετα σου εκεινος εστιν.

καὶ εἶπεν ὁ ἰησοῦς εἰς κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλθον ἵνα οἱ 39
 μὴ βλέποντες βλέπωσιν καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται. καὶ ἤκου- 40*
 σαν ἐκ τῶν φαρισαίων ταῦτα οἱ ὄντες μετ' αὐτοῦ καὶ εἶπον αὐτῷ μὴ καὶ
 ἡμεῖς τυφλοὶ ἐσμεν. εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς εἰ τυφλοὶ ἦτε οὐκ ἂν εἴχετε 41*
 ἁμαρτίαν νῦν δὲ λέγετε ὅτι βλέπομεν ἢ οὖν ἁμαρτία ὑμῶν μένει.

ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐ- 10
 λὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτῃς ἐστὶν καὶ
 ληστής. ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶν τῶν προβάτων. 2
 τοῦτω ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει 3*
 καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. καὶ ὅταν τὰ 4*
 ἴδια πρόβατα ἐκβάλη ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ
 ἀκολουθεῖ ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ. ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολου- 5*
 θήσωσιν ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν
 φωνήν. ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἐκεῖνοι δὲ οὐκ 6
 ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς 7*
 ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. πάντες ὅσοι 8*
 πρὸ ἐμοῦ ἦλθον κλέπται εἰσὶν καὶ λησταὶ ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ
 πρόβατα. ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰ- 9
 σελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει. ὁ κλέπτῃς οὐκ ἔρχεται 10
 εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσιν καὶ
 περισσὸν ἔχωσιν. ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν 11
 ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων. ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν 12*
 ποιμὴν οὗ οὐκ εἰσὶν τὰ πρόβατα ἴδια θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ
 ἀφίησιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει
 τὰ πρόβατα. ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει ὅτι μισθωτὸς ἐστὶν καὶ οὐ μέλει αὐτῷ 13*
 περὶ τῶν προβάτων. ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ 14*

v.40 καὶ ^{Τ.Μ.Κ} ἤκουσαν ἐκ τῶν φαρισαίων ταῦτα οἱ ὄντες ^{Τ.Μ.Κ} μετ' αὐτοῦ ὄντες ^Υ καὶ εἶπον αὐτῷ μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ ἐσμεν. **v.41** εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς εἰ τυφλοὶ ἦτε οὐκ ἂν εἴχετε ἁμαρτίαν νῦν δε λέγετε ὅτι βλέπομεν ἢ οὖν ^{Τ.Μ.Κ} ἁμαρτία ὑμῶν μένει. **10 v.3** τοῦτω ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ ^Υ καλεῖ ^{Τ.Μ.Κ} καὶ ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. **v.4** καὶ ^{Τ.Μ.Κ} ὅταν τὰ ἴδια πάντα ^Υ πρόβατα ^{Τ.Μ.Κ} ἐκβάλη ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ. **v.5** ἀλλοτρίῳ δε οὐ μὴ ἀκολουθησοῦσιν ^Υ ἀκολουθησοῦσιν ^{Τ.Μ.Κ} ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. **v.7** εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ^{Τ.Μ.Κ} ὁ ἰησοῦς ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. **v.8** πάντες ὅσοι πρὸ ^{Τ.Κ} ἐμοῦ ^{Τ.Κ} ἦλθον [πρὸ ^Υ ἐμοῦ] ^Υ κλέπται εἰσὶν καὶ λησταὶ ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. **v.12** ὁ μισθωτὸς δε ^{Τ.Μ.Κ} καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν οὐ οὐκ ἐστὶν ^Υ εἰσὶν ^{Τ.Μ.Κ} τὰ πρόβατα ἴδια θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησιν τὰ πρόβατα καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ ^{Τ.Μ.Κ} πρόβατα ^{Τ.Μ.Κ}. **v.13** ὁ ^{Τ.Μ.Κ} δε ^{Τ.Μ.Κ} μισθωτὸς ^{Τ.Μ.Κ} φεύγει ^{Τ.Μ.Κ} ὅτι μισθωτὸς ἐστὶν καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. **v.14** ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκουσι ^Υ γινώσκομαι ^{Τ.Μ.Κ} με ^Υ ὑπο ^{Τ.Μ.Κ} τὰ ^Υ τῶν ^{Τ.Μ.Κ} ἐμὰ ^Υ ἐμῶν ^{Τ.Μ.Κ}.

15 γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ καὶ γὰρ γινώσκω
 16* τὸν πατέρα καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. καὶ ἄλλα
 πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης κάκεῖνα με δεῖ ἀγαγεῖν καὶ
 17* τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσιν καὶ γενήσεται μία ποιμνὴ εἰς ποιμῆν. διὰ
 τοῦτο ὁ πατήρ με ἀγαπᾷ ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχὴν μου ἵνα πάλιν λάβω
 18 αὐτήν. οὐδεὶς αἶρει αὐτήν ἀπ' ἐμοῦ ἀλλ' ἐγὼ τίθημι αὐτήν ἀπ' ἑμαυτοῦ
 ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν ταύτην
 19* τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ πατρὸς μου. σχίσμα οὖν πάλιν ἐγένετο
 20 ἐν τοῖς ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους. ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν
 21* δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται τί αὐτοῦ ἀκούετε. ἄλλοι ἔλεγον ταῦτα τὰ
 ῥήματα οὐκ ἔστιν δαιμονιζομένου μὴ δαιμόνιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλ-
 22* μούς ἀνοίγειν. ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαίνια ἐν τοῖς ἱεροσολύμοις καὶ χειμῶν
 23* ἦν. καὶ περιεπάτει ὁ ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ τοῦ σολομῶντος.
 24 ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι καὶ ἔλεγον αὐτῷ ἕως πότε τὴν ψυχὴν
 25 ἡμῶν αἶρεις εἰ σὺ εἶ ὁ χριστὸς εἶπέ ἡμῖν παρρησίᾳ. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ
 ἰησοῦς εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι
 26* τοῦ πατρὸς μου ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ. ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε οὐ
 27* γὰρ ἔστε ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν καθὼς εἶπον ὑμῖν. τὰ πρόβατα τὰ
 ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει καὶ γινώσκω αὐτὰ καὶ ἀκολουθοῦσίν μοι.
 28* καὶ γὰρ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς καὶ οὐ μὴ ἀπόλωνται εἰς τὸν αἰῶνα
 29* καὶ οὐχ ἄρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς μου. ὁ πατήρ μου ὃς δέδωκέν
 μοι μεῖζόν πάντων ἔστιν καὶ οὐδεὶς δύναται ἄρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ
 30, 31* πατρὸς μου. ἐγὼ καὶ ὁ πατήρ ἓν ἐσμεν. ἐβάστασαν οὖν πάλιν λίθους οἱ
 32* ἰουδαῖοι ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς πολλὰ κατὰ
 ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρὸς μου διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθάζετε μὲ.
 33* ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι λέγοντες περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν

v.16 και αλλα προβατα εχω α ουκ εστιν εκ της αυλης ταυτης κακεινα με ^{Τ.Μ.Κ.} δει με^ν αγαγειν και της φωνης μου ακουσουσιν και γενησονται^ν γενησεται^ν ^{Τ.Μ.Κ.} μια ποιμνη εις ποιμην. **v.17** δια τουτο με^ν ο πατηρ με^ν ^{Τ.Μ.Κ.} αγαπα οτι εγω τιθημι την ψυχην μου ινα παλιν λαβω αυτην. **v.19** σχισμα ουν^ν ^{Τ.Μ.Κ.} παλιν εγενετο εν τοις ιουδαιοις δια τους λογους τουτους. **v.21** αλλοι ελεγον ταυτα τα ρηματα ουκ εστιν δαιμονιζομενου μη δαιμονιον δυναται τυφλων οφθαλμους ανοιξει^ν ανοιγειν^ν ^{Τ.Μ.Κ.}. **v.22** εγενετο τοτε^ν δε^ν ^{Τ.Μ.Κ.} τα εγκαινια εν τοις ^{Τ.Κ.ν} ιεροσολυμοις και ^{Τ.Μ.Κ.} χειμων ην. **v.23** και περιεπατει ο ιησους εν τω ιερω εν τη στοα του ^{Τ.Κ.ν} σολομωνος^ν ^{Μ.ν} σολομωντος^ν ^{Τ.Κ.}. **v.26** αλλα^ν ^{Τ.Μ.Κ.} αλλ^ν ^{Τ.Μ.Κ.} υμεις ου πιστευετε οτι^ν ου^ν ^{Τ.Μ.Κ.} ουκ^ν γαρ^ν ^{Τ.Μ.Κ.} εστε εκ των προβατων των εμων καθως^ν ^{Τ.Μ.Κ.} ειπον^ν ^{Τ.Μ.Κ.} υμιν^ν. **v.27** τα προβατα τα εμα της φωνης μου ακουουσιν^ν ακουει^ν ^{Τ.Μ.Κ.} καγω γινωσκω αυτα και ακολουθουσιν μοι. **v.28** καγω ζωην ^{Τ.Μ.Κ.} αιωνιον^ν ^{Τ.Μ.Κ.} διδωμι αυτοις ζωην^ν ^{Τ.Μ.Κ.} και ου μη απολωνται εις τον αιωνα και ουχ αρπασει τις αυτα εκ της χειρος μου. **v.29** ο πατηρ μου ο^ν ^{Τ.Μ.Κ.} ος^ν ^{Τ.Μ.Κ.} δεδωκεν μοι μειζον^ν ^{Τ.Μ.Κ.} παντων μειζον^ν ^{Τ.Μ.Κ.} εστιν και ουδεις δυναται αρπαζειν εκ της χειρος του πατρος μου ^{Τ.Μ.Κ.}. **v.31** εβαστασαν ουν^ν ^{Τ.Μ.Κ.} παλιν λιθους οι ιουδαιοι ινα λιθασωσιν αυτον. **v.32** απεκριθη αυτοις ο ιησους πολλα καλα ^{Τ.Μ.Κ.} εργα καλα^ν ^{Τ.Μ.Κ.} εδειξα υμιν εκ του πατρος μου ^{Τ.Μ.Κ.} δια ποιον αυτων εργον εμε^ν ^{Τ.Μ.Κ.} λιθαζετε με^ν.

σε ἀλλὰ περὶ βλασφημίας καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν θεόν. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς οὐκ ἔστιν γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν ἐγὼ 34* εἶπα θεοί ἐστε. εἰ ἐκείνους εἶπεν θεοὺς πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ 35 ἐγένετο καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἢ γραφή. ὃν ὁ πατήρ ἡγάσεν καὶ 36 ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον ὑμεῖς λέγετε ὅτι βλασφημεῖς ὅτι εἶπον υἱὸς τοῦ θεοῦ εἶμι. εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς μου μὴ πιστεύετε μοι. 37 εἰ δὲ ποιῶ κὰν ἐμοὶ μὴ πιστεύητε τοῖς ἔργοις πιστεύσατε ἵνα γνῶτε καὶ 38* πιστεύσητε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατήρ καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ. ἐζήτουν οὖν πάλιν αὐτὸν 39* πιάσαι καὶ ἐξήλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν. καὶ ἀπῆλθεν πάλιν πέραν τοῦ 40 ἰορδάνου εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ. καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγον ὅτι ἰωάννης μὲν σημεῖον 41 ἐποίησεν οὐδὲν πάντα δὲ ὅσα εἶπεν ἰωάννης περὶ τούτου ἀληθῆ ἦν. καὶ 42* ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

ἦν δὲ τις ἀσθενῶν λάζαρος ἀπὸ βηθανίας ἐκ τῆς κώμης μαρίας καὶ 11 μάρθας τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. ἦν δὲ μαρία ἡ ἀλείψασα τὸν κύριον μύρω 2* καὶ ἐκμάζασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξίν αὐτῆς ἧς ὁ ἀδελφὸς λάζαρος ἠσθένει. ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγουσαι κύριε 3 ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ. ἀκούσας δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὕτη ἡ ἀσθένεια οὐκ 4 ἔστιν πρὸς θάνατον ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ δι' αὐτῆς. ἡγάπα δὲ ὁ ἰησοῦς τὴν μάρθαν καὶ τὴν ἀδελφὴν 5 αὐτῆς καὶ τὸν λάζαρον. ὥς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ τότε μὲν ἔμεινεν ἐν 6 ᾧ ἦν τόπῳ δύο ἡμέρας. ἔπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς ἄγωμεν 7 εἰς τὴν ἰουδαίαν πάλιν. λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ ῥαββί νῦν ἐζήτουν 8 σε λιθάσαι οἱ ἰουδαῖοι καὶ πάλιν ὑπάγεις ἐκεῖ. ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς οὐχὶ 9* δώδεκα εἰσὶν ὥραι τῆς ἡμέρας ἐὰν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ οὐ προσκόπτει ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλέπει. ἐὰν δὲ τις περιπατῇ ἐν τῇ 10 νυκτὶ προσκόπτει ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ. ταῦτα εἶπεν καὶ μετὰ 11 τοῦτο λέγει αὐτοῖς λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται ἀλλὰ πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν. εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, κύριε εἰ κεκοίμηται 12*

v.33 απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι λεγοντες^{Τ.Μ.Κ} περι καλου εργου ου λιθαζομεν σε αλλα περι βλασφημιας και οτι συ ανθρωπος ων ποιεις σεαυτον θεον. **v.34** απεκριθη αυτοις [ο]^Υ ο^{Τ.Μ.Κ} ιησους ουκ εστιν γεγραμμενον εν τω νομω υμων οτι^Υ εγω ειπα θεοι εστε. **v.38** ει δε ποιω καν εμοι μη πιστευητε τοις εργοις πιστευετε^Υ πιστευσατε^{Τ.Μ.Κ} ινα γνωτε και γνωσκητε^Υ πιστευσητε^{Τ.Μ.Κ} οτι εν εμοι ο πατηρ καγω εν τω^Υ πατρι^Υ αυτω^{Τ.Μ.Κ}. **v.39** εζητουν [ουν]^Υ ουν^{Τ.Μ.Κ} παλιν^{Τ.Μ.Κ} αυτον παλιν^Υ पासαι και εξηλθεν εκ της χειρος αυτων. **v.42** και επιστευσαν^{Τ.Μ.Κ} πολλοι επιστευσαν^Υ εκει^{Τ.Μ.Κ} εις αυτον εκει^Υ. **11 v.2** ην δε μαριαμ^Υ μαρια^{Τ.Μ.Κ} η αλειψασα τον κυριον μυρω και εκμαζασα τους ποδας αυτου ταϊς θριξιν αυτης ης ο αδελφος λαζαρος ησθενει. **v.9** απεκριθη ο^{Τ.Κ} ιησους ουχι δωδεκα εισιν^{Τ.Μ.Κ} ωραι εισιν^Υ της ημερας εαν τις περιπατη εν τη ημερα ου προσκοπτει οτι το φως του κοσμου τουτου βλεπει. **v.12** ειπαν^Υ ειπον^{Τ.Μ.Κ} ουν οι μαθηται αυτω^Υ αυτου^{Τ.Μ.Κ} κυριε ει κεκοιμηται ει κεκοιμηται σωθησεται.

13 σωθήσεται. εἰρήκει δὲ ὁ ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐκεῖνοι δὲ
 14 ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τοῦ ὕπνου λέγει. τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς
 15* ὁ ἰησοῦς παρρησίᾳ λάζαρος ἀπέθανεν. καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς ἵνα πιστεύ-
 16 σητε ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ ἀλλ' ἀγῶμεν πρὸς αὐτόν. εἶπεν οὖν θωμᾶς ὁ
 λεγόμενος δίδυμος τοῖς συμμαθηταῖς ἀγῶμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνω-
 17* μεν μετ' αὐτοῦ. ἔλθων οὖν ὁ ἰησοῦς εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη
 18 ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ. ἦν δὲ ἡ βηθανία ἐγγὺς τῶν ἱεροσολύμων ὡς ἀπὸ
 19* σταδίων δεκαπέντε. καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς
 περὶ μάρθαν καὶ μαρίαν ἵνα παραμυθῆσονται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ
 20* αὐτῶν. ἡ οὖν μάρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι ὁ ἰησοῦς ἔρχεται ὑπήντησεν αὐτῷ
 21* μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἔκαθεζετο. εἶπεν οὖν ἡ μάρθα πρὸς τὸν ἰησοῦν
 22* κύριε εἰ ἦς ὧδε ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει. ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα
 23 ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν θεὸν δώσει σοι ὁ θεός. λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς
 24* ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου. λέγει αὐτῷ μάρθα οἶδα ὅτι ἀναστήσεται
 25 ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. εἶπεν αὐτῇ ὁ ἰησοῦς ἐγὼ εἰμι ἡ
 26 ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται. καὶ πᾶς
 ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα πιστεύεις τοῦτο.
 27 λέγει αὐτῷ ναὶ κύριε ἐγὼ πεπίστευκα ὅτι σὺ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ
 28* ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενος. καὶ ταῦτά εἰποῦσα ἀπηλθεν καὶ ἐφώνησεν
 μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα εἰποῦσα ὁ διδάσκαλος πάρεστιν καὶ
 29* φωνεῖ σε. ἐκεῖνη ὡς ἤκουσεν ἐγείρεται ταχὺ καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν.
 30* οὐπω δὲ ἐληλύθει ὁ ἰησοῦς εἰς τὴν κώμην ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου
 31* ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ μάρθα. οἱ οὖν ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ' αὐτῆς ἐν τῇ
 οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτὴν ἰδόντες τὴν μαρίαν ὅτι ταχέως ἀνέστη
 καὶ ἐξῆλθεν ἠκολούθησαν αὐτῇ λέγοντες ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα
 32* κλαύσῃ ἐκεῖ. ἡ οὖν μαρία ὡς ἦλθεν ὅπου ἦν ὁ ἰησοῦς ἰδοῦσα αὐτόν

v.15 καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς ἵνα πιστευσῆτε ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ ἀλλὰ^{μν.ν} ἀλλ^{τ.κ} ἀγῶμεν πρὸς αὐτόν.
v.17 ἔλθων οὖν ὁ ἰησοῦς εὗρεν αὐτόν τέσσαρας ἡμέρας^{τ.μν.κ} ἡδη ἡμερας^ν ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ.
v.19 καὶ^{τ.μν.κ} πολλοὶ δε^ν ἐκ τῶν ἰουδαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὴν^ν τας^{τ.μν.κ} περὶ^{τ.μν.κ} μάρθαν καὶ
 μαριαμ^ν μαρίαν^{τ.μν.κ} ἵνα παραμυθησῶνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν^{τ.μν.κ}. **v.20** ἡ οὖν μάρθα
 ὡς ἤκουσεν ὅτι ὁ^{τ.κ} ἰησοῦς ἔρχεται ὑπήντησεν αὐτῷ μαριαμ^ν μαρία^{τ.μν.κ} δε ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθεζετο.
v.21 εἶπεν οὖν ἡ^{τ.κ.ν} μάρθα πρὸς τὸν ἰησοῦν κύριε εἰ ἦς ὧδε οὐκ^ν ἀν^ν ἀπέθανεν^ν ὁ ἀδελφός μου
 οὐκ^{τ.μν.κ} ἀν^{τ.μν.κ} ἐτεθνήκει^{τ.μν.κ}. **v.22** [ἀλλὰ]^ν ἀλλὰ^{τ.μν.κ} καὶ νῦν οἶδα ὅτι ὅσα ἀν αἰτήσῃ τὸν θεὸν
 δώσει σοι ὁ θεός. **v.24** λέγει αὐτῷ ἡ^ν μάρθα οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ ἀναστάσει ἐν τῇ ἐσχάτῃ
 ἡμέρᾳ. **v.28** καὶ τοῦτο^ν ταῦτα^{τ.μν.κ} εἰποῦσα ἀπηλθεν καὶ ἐφώνησεν μαριαμ^ν μαρίαν^{τ.μν.κ} τὴν
 ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα εἰποῦσα ὁ διδάσκαλος πάρεστιν καὶ φωνεῖ σε. **v.29** ἐκεῖνη δε^ν ὡς ἤκουσεν
 ἠγέρθη^ν ἐγείρεται^{τ.μν.κ} ταχὺ καὶ ἠρχετο^ν ἔρχεται^{τ.μν.κ} πρὸς αὐτόν. **v.30** οὐπω δε ἐληλύθει ὁ ἰησοῦς
 εἰς τὴν κώμην ἀλλ' ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ μάρθα. **v.31** οἱ οὖν ἰουδαῖοι οἱ ὄντες
 μετ' αὐτῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι αὐτὴν ἰδόντες τὴν μαριαμ^ν μαρίαν^{τ.μν.κ} ὅτι ταχέως ἀνέστη
 καὶ ἐξῆλθεν ἠκολούθησαν αὐτῇ λέγοντες^ν λέγοντες^{τ.μν.κ} ὅτι ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ ἐκεῖ.

ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ λέγουσα αὐτῷ κύριε εἰ ἦς ὧδε οὐκ ἂν ἀπέ-
θανεν μου ὁ ἀδελφός. ἰησοῦς οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν κλαίουσαν καὶ τοὺς 33
συνελθόντας αὐτῇ ἰουδαίους κλαίοντας ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι καὶ
ἐτάραξεν ἑαυτόν. καὶ εἶπεν ποῦ τεθείκατε αὐτόν λέγουσιν αὐτῷ κύριε 34
ἔρχου καὶ ἴδε. ἐδάκρυσεν ὁ ἰησοῦς. ἔλεγον οὖν οἱ ἰουδαῖοι ἴδε πῶς 35, 36
ἐφίλει αὐτόν. τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον οὐκ ἠδύνατο οὗτος ὁ ἀνοίξας τοὺς 37*
ὀφθαλμούς τοῦ τυφλοῦ ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ ἀποθάνῃ. ἰησοῦς οὖν 38
πάλιν ἐμβριμώμενος ἐν ἑαυτῷ ἔρχεται εἰς τὸ μνημεῖον ἦν δὲ σπήλαιον
καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ. λέγει ὁ ἰησοῦς ἄρατε τὸν λίθον λέγει αὐτῷ 39*
ἡ ἀδελφή τοῦ τεθνηκότος μάρθα κύριε ἤδη ὄζει τεταρταῖος γάρ ἐστιν.
λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐὰν πιστεύσῃς ὄψει τὴν δόξαν 40*
τοῦ θεοῦ. ἦραν οὖν τὸν λίθον οὗ ἦν ὁ τεθνηκῶς κειμένος ὁ δὲ ἰησοῦς 41*
ἦρεν τοὺς ὀφθαλμούς ἄνω καὶ εἶπεν πάτερ εὐχαριστῶ σοι ὅτι ἤκουσάς
μου. ἐγὼ δὲ ᾔδειν ὅτι πάντοτέ μου ἀκούεις ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν πε- 42
ριεσιῶτα εἶπον ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι σὺ με ἀπέστειλας. καὶ ταῦτα εἰπὼν 43
φωνῇ μεγάλη ἐκραύγασεν λάζαρε δεῦρο ἔξω. καὶ ἐξηλθεν ὁ τεθνηκῶς 44*
δεδεμένος τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειραῖς καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδα-
ρίῳ περιεδέδετο λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς λύσατε αὐτόν καὶ ἄφετε ὑπάγειν.
πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν ἰουδαίων οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν μαρίαν καὶ θεασά- 45*
μενοι ἃ ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν. τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν 46*
ἀπήλθον πρὸς τοὺς φαρισαίους καὶ εἶπον αὐτοῖς ἃ ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς.
συνήγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι συνέδριον καὶ ἔλεγον τί 47*
ποιοῦμεν ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ σημεῖα ποιεῖ. ἐὰν ἀφώμεν αὐ- 48
τὸν οὕτως πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν καὶ ἐλεύσονται οἱ ῥωμαῖοι καὶ
ἀροῦσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος. εἷς δὲ τις ἐξ αὐτῶν καϊάφας 49
ἀρχιερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου εἶπεν αὐτοῖς ὑμεῖς οὐκ οἴδατε οὐδέν.

v.32 η σουν μαριαμ^ν μαρια^{τ.μ.κ} ως ηλθεν οπου ην ο^{τ.μ.κ} ιησους ιδουσα αυτον επεσεν αυτου^{μ.ν} προς^ν εις^{τ.μ.κ} τους ποδας αυτου^{τ.κ} λεγουσα αυτω κυριε ει ης ωδε ουκ αν απεθανεν^{τ.μ.κ} μου απεθανεν^ν ο αδελφος. **v.37** τινες δε εξ αυτων ειπαν^ν ειπον^{τ.μ.κ} ουκ εδυνατο^ν ηδυνατο^{τ.μ.κ} ουτος ο ανοιξας τους οφθαλμους του τυφλου ποιησαι ινα και ουτος μη αποθανη. **v.39** λεγει ο ιησους αρατε τον λιθον λεγει αυτω η αδελφη του τετελευτηκοτος^ν τεθνηκοτος^{τ.μ.κ} μαρθα κυριε ηδη οζει τεταρταιος γαρ εστιν. **v.40** λεγει αυτη ο ιησους ουκ ειπον σοι οτι εαν πιστευσης οψη^ν οπει^{τ.μ.κ} την δοξαν του θεου. **v.41** ηραν ουν τον λιθον ου^{τ.μ.κ} ην^{τ.μ.κ} ο^{τ.μ.κ} τεθνηκως^{τ.μ.κ} κειμενος^{τ.μ.κ} ο δε ιησους ηρεν τους οφθαλμους ανω και ειπεν πατερ ευχαριστω σοι οτι ηκουσας μου. **v.44** και^{τ.μ.κ} εξηλθεν ο τεθνηκως δεδεμενος τους ποδας και τας χειρας κειραις και η οψις αυτου σουδαριω περιεδεδοτο λεγει αυτοις ο ιησους λυσατε αυτον και αφετε αυτον^ν υπαγειν. **v.45** πολλοι ουν εκ των ιουδαιων οι ελθοντες προς την μαριαμ^ν μαριαν^{τ.μ.κ} και θεασαμενοι α εποιησεν ο^{τ.μ.κ} ιησους^{τ.μ.κ} επιστευσαν εις αυτον. **v.46** τινες δε εξ αυτων απηλθον προς τους φαρισαιους και ειπαν^ν ειπον^{τ.μ.κ} αυτοις α εποιησεν ο^{τ.μ.κ} ιησους. **v.47** συνεγαγον ουν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι συνεδριον και ελεγον τι ποιουμεν οτι ουτος ο ανθρωπος πολλα σημεια^{τ.μ.κ} ποιει σημεια^ν.

50* οὐδὲ διαλογίζεσθε ὅτι συμφέρει ἡμῖν ἵνα εἷς ἄνθρωπος ἀποθάνῃ ὑπὲρ
 51* τοῦ λαοῦ καὶ μὴ ὅλον τὸ ἔθνος ἀπόληται. τοῦτο δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ
 εἶπεν ἀλλὰ ἀρχιερεὺς ὧν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου προεφήτευσεν ὅτι ἔμελλ-
 52* λεν ὁ ἰησοῦς ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους. καὶ οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους
 μόνον ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ τέκνα τοῦ θεοῦ τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς
 53* ἓν. ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας συνεβουλευσαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν
 54* αὐτόν. ἰησοῦς οὖν οὐκ ἔτι παρρησίᾳ περιεπάτει ἐν τοῖς ἰουδαίοις ἀλλὰ
 ἀπηλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν ἐγγὺς τῆς ἐρήμου εἰς ἐφραῖμ λεγομένην
 55* πόλιν κάκει διέτριβεν μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα
 τῶν ἰουδαίων καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς ἱεροσόλυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ
 56* τοῦ πάσχα ἵνα ἀγνίσωσιν ἑαυτούς. ἐζήτησαν οὖν τὸν ἰησοῦν καὶ ἔλεγον
 μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἐστηκότες τί δοκεῖ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς τὴν
 57* ἑορτήν. δεδώκεισαν δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι ἐντολήν ἵνα
 ἐάν τις γνῶ πού ἐστιν μηνύσῃ ὅπως πιάσωσιν αὐτόν.

12* ὁ οὖν ἰησοῦς πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ πάσχα ἦλθεν εἰς βηθανίαν ὅπου ἦν
 2* λάζαρος ὁ τεθνηκὼς ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον
 ἐκεῖ καὶ ἡ μάρθα διηκόνει ὁ δὲ λάζαρος εἷς ἦν τῶν συνανακειμένων αὐ-
 3* τῷ. ἡ οὖν μαρία λαβουῖσα λίτρην μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου
 ἤλειπεν τοὺς πόδας τοῦ ἰησοῦ καὶ ἐξέμαζεν ταῖς θριξίν αὐτῆς τοὺς πό-
 4* δας αὐτοῦ ἡ δὲ οἰκία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ μύρου. λέγει οὖν
 εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἰούδας σίμωνος ἰσκαριώτης ὁ μέλλων αὐτόν
 5* παραδιδόναι. διατί τοῦτο τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσίων δηναρίων
 6* καὶ ἐδόθη πτωχοῖς. εἶπεν δὲ τοῦτο οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν
 αὐτῷ ἀλλ' ὅτι κλέπτῃς ἦν καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν καὶ τὰ βαλλόμενα

v.50 ουδε λογιζεσθε^v διαλογιζεσθε^{T.M.K} οτι συμφερει υμιν^v ημιν^{T.M.K} ινα εις ανθρωπος αποθανη υπερ του λαου και μη ολον το εθνος αποληται. **v.51** τουτο δε αφ εαυτου ουκ ειπεν αλλα αρχιερευς ων του ενιαυτου εκεινου προεφητευσεν^v προεφητευσεν^{T.M.K} οτι εμελλεν ο^{T.K} ιησους αποθνησκειν υπερ του εθνους. **v.53** απ εκεινης ουν της ημερας εβουλευσαντο^v συνεβουλευσαντο^{T.M.K} ινα αποκτεινωσιν αυτον. **v.54** ο^v ιησους^{T.M.K} ουν ιησους^v ουκετι^{M.V} ουκ^{T.K} ετι^{T.K} παρρησια περιεπατει εν τοις ιουδαιοις αλλα απηλθεν εκειθεν εις την χωραν εγγυς της ερημου εις εφραιμ λεγομενην πολιν κακει εμεινεν^v διετριβεν^{T.M.K} μετα των μαθητων αυτου^{T.M.K}. **v.57** δεδωκεισαν δε και^{T.M.K} οι αρχιερεεις και οι φαρισαιοι εντολας^v εντολην^{T.M.K} ινα εαν τις γνω που εστιν μηνυση οπως πιασωσιν αυτον. **12 v.1** ο ουν ιησους προ εξ ημερων του πασχα ηλθεν εις βηθανιαν οπου ην λαζαρος ο^{T.M.K} τεθνηκως^{T.M.K} ον ηγειρεν εκ νεκρων ιησους^v. **v.2** εποιησαν ουν αυτω δειπνον εκει και η μαρθα διηκονει ο δε λαζαρος εις ην εκ^v των ανακειμενων^{M.V} ουν^{M.V} συνανακειμενων^{T.K} αυτω. **v.3** η ουν μαρια^v μαρια^{T.M.K} λαβουσα λιτρην μυρου ναρδου πιστικης πολυτιμου ηλειπεν τους ποδας του ιησου και εξεμαξεν ταεις θριξιν αυτης τους ποδας αυτου η δε οικια επληρωθη εκ της οσμης του μυρου. **v.4** λεγει δε^v ιουδας^v ο^v ισκαριωτης^v ουν^{T.M.K} εις [εκ]^v εκ^{T.M.K} των μαθητων αυτου ιουδας^{T.M.K} σιμωνος^{T.M.K} ισκαριωτης^{T.M.K} ο μελλων αυτον παραδιδοναι. **v.5** δια^{M.V} τι^{M.V} διατι^{T.K} τουτο το μυρον ουκ επραθη τριακοσιων δηναριων και εδοθη πτωχοις. **v.6** ειπεν δε τουτο ουχ οτι περι των πτωχων εμελεν αυτω αλλα^K αλλ^{T.M.V} οτι κλεπτῃς ην και το γλωσσοκομον εχων^v ειχεν^{T.M.K} και^{T.M.K} τα βαλλόμενα εβασταζεν.

ἐβάσταζεν. εἶπεν οὖν ὁ ἰησοῦς ἄφες αὐτήν εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐνταφια- 7*
 σμοῦ μου τετηρήκεν αὐτό. τοὺς πτωχοὺς γὰρ πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν 8
 ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. ἔγνω οὖν ὄχλος πολὺς ἐκ τῶν ἰουδαίων ὅτι 9*
 ἐκεῖ ἐστὶν καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν ἰησοῦν μόνον ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν λάζαρον
 ἴδωσιν ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. ἐβουλεύσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς ἵνα καὶ 10
 τὸν λάζαρον ἀποκτείνωσιν. ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν ἰουδαίων 11
 καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν ἰησοῦν. τῇ ἐπαύριον ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς 12*
 τὴν ἑορτὴν ἀκούσαντες ὅτι ἔρχεται ὁ ἰησοῦς εἰς ἱεροσόλυμα. ἔλαβον τὰ 13*
 βαῖτα τῶν φοινίκων καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ καὶ ἔκραζον ὡσαννά
 εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰσραήλ.
 εὐρῶν δὲ ὁ ἰησοῦς ὀνάριον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό καθὼς ἐστὶν γεγραμμέ- 14
 νον. μὴ φοβοῦ θυγάτερ σιών ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἔρχεται καθήμενος 15*
 ἐπὶ πῶλον ὄνου. ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τὸ πρῶτον 16*
 ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ ἰησοῦς τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γε-
 γραμμένα καὶ ταῦτα ἐποίησαν αὐτῷ. ἐμαρτύρει οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' 17
 αὐτοῦ ὅτε τὸν λάζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημείου καὶ ἤγειρεν αὐτὸν
 ἐκ νεκρῶν. διὰ τοῦτο καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος ὅτι ἤκουσεν τοῦτο 18*
 αὐτὸν πεποιηκέναι τὸ σημεῖον. οἱ οὖν φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτοὺς 19*
 θεωρεῖτε ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδὲν ἴδε ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν.
 ἦσαν δὲ τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ 20*
 ἑορτῇ. οὗτοι οὖν προσῆλθον φιλίππῳ τῷ ἀπὸ βηθσαϊδᾶ τῆς γαλιλαίας 21
 καὶ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες κύριε θέλομεν τὸν ἰησοῦν ἰδεῖν. ἔρχεται 22*
 φίλιππος καὶ λέγει τῷ ἀνδρᾷ καὶ πάλιν ἀνδρέας καὶ φίλιππος λέγουσιν
 τῷ ἰησοῦ. ὁ δὲ ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς λέγων ἐλήλυθεν ἡ ὥρα ἵνα 23*
 δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐὰν μὴ ὁ κόκκος 24
 τοῦ σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ αὐτὸς μόνος μένει ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ

v.7 ειπεν ουν ο ιησους αφες αυτην ινα^v εις την ημεραν του ενταφιασμου μου τηρηση^v τετηρηκεν^{T.μ.κ} αυτο. **v.9** εγνω ουν [ο]^v οχλος πολυς εκ των ιουδαιων οτι εκει εστιν και ηλθον ου δια τον ιησουν μονον αλλ ινα και τον λαζαρον ιδωσιν ον ηγειρεν εκ νεκρων. **v.12** τη επαυριον ο^v οχλος πολυς ο ελθων εις την εορτην ακουσαντες οτι ερχεται ο^{T.κ.v} ιησους εις ιεροσολυμα. **v.13** ελαβον τα βαια των φοινικων και εξηλθον εις υπαντησιν αυτω και εκραυγαζον^v εκραζον^{T.μ.κ} ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου [και]^v ο^{T.κ.v} βασιλευς του ισραηλ. **v.15** μη φοβου θυγατηρ^v θυγατερ^{T.μ.κ} σιων ιδου ο βασιλευς σου ερχεται καθημενος επι πωλον ονου. **v.16** ταυτα δε^{T.μ.κ} ουκ εγνωσαν αυτου^v οι μαθηται αυτου^{T.μ.κ} το πρωτον αλλ οτε εδοξασθη [ο]^μ ο^{T.κ} ιησους τοτε εμνησθησαν οτι ταυτα ην επ αυτω γεγραμμενα και ταυτα εποιησαν αυτω. **v.18** δια τουτο [και]^v και^{T.μ.κ} υπηνητησεν αυτω ο οχλος οτι ηκουσεν^{T.μ.κ} τουτο αυτον πεποιηκεναι το σημειον. **v.19** οι ουν φαρισαιοι ειπαν^v ειπον^{T.μ.κ} προς εαυτους θεωρειτε οτι ουκ ωφελειτε ουδεν ιδε ο κοσμος οπισω αυτου απηλθεν. **v.20** ησαν δε τινες^{T.μ.κ} ελληνες τινες^v εκ των αναβαινοντων ινα προσκυνησωσιν εν τη εορτη. **v.22** ερχεται ο^v φιλιππος και λεγει τω ανδρα ερχεται^v και^{T.μ.κ} παλιν^{T.μ.κ} ανδρας και φιλιππος και^v λεγουσιν τω ιησου. **v.23** ο δε ιησους αποκρινεται^v απεκρινατο^{T.μ.κ} αυτοις λεγων εληλυθεν η ωρα ινα δοξασθη ο υιος του ανθρωπου.

25* πολὺν καρπὸν φέρει. ὁ φιλῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀπολέσει αὐτὴν καὶ
 ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει
 26* αὐτήν. ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω καὶ ὅπου εἰμι ἐγὼ ἐκεῖ
 καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται καὶ ἐὰν τις ἐμοὶ διακονῇ τιμήσει αὐτὸν ὁ
 27 πατήρ. νῦν ἡ ψυχὴ μου τετάρακται καὶ τί εἶπω πάτερ σῶσόν με ἐκ τῆς
 28 ὥρας ταύτης ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὴν ὥραν ταύτην. πάτερ δόξασόν
 σου τὸ ὄνομα ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν
 29 δοξάσω. ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγεν βροντὴν γεγονέναι
 30* ἄλλοι ἔλεγον ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν
 31 οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κό-
 32 σμου τούτου νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω. κάγῳ
 33* ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς πάντας ἐλκύσω πρὸς ἑμαυτόν. τοῦτο δὲ ἔλεγεν
 34* σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος
 ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
 πῶς σὺ λέγεις ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου τίς ἐστὶν οὗτος
 35* ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ
 φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστὶν περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς
 36* καταλάβῃ καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει. ἕως τὸ
 φῶς ἔχετε πιστεῦετε εἰς τὸ φῶς ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε ταῦτα ἐλάλησεν
 37 ὁ ἰησοῦς καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν. τσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα
 38 πεποιηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν οὐκ ἐπίστευον εἰς αὐτόν. ἵνα ὁ λόγος
 ἡσαΐου τοῦ προφήτου πληρωθῇ ὃν εἶπεν κύριε τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ
 39 ἡμῶν καὶ ὁ βραχίων κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη. διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο
 40* πιστεῦειν ὅτι πάλιν εἶπεν ἡσαΐας. τετύφλωκεν αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς
 καὶ πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν ἵνα μὴ ἴδωσιν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ
 41* νοήσωσιν τῇ καρδίᾳ καὶ ἐπιστραφῶσιν καὶ ἰάσωμαι αὐτούς. ταῦτα εἶ-

v.25 ο φιλων την ψυχην αυτου απολλυει^v απολεσει^{T.μ.κ} αυτην και ο μισων την ψυχην αυτου εν τω κοσμω τουτω εις ζωην αιωνιον φυλαξει αυτην. **v.26** εαν εμοι διακονη^{T.μ.κ} τις διακονη^v εμοι ακολουθειτω και οπου ειμι εγω εκει και ο διακονος ο εμος εσται και^{T.μ.κ} εαν τις εμοι διακονη τιμησει αυτον ο πατηρ. **v.30** απεκριθη [ο]^μ ο^{T.κ} ιησους και ειπεν ου δι εμε αυτη^{T.μ.κ} η φωνη αυτη^v γεγονεν αλλα δι υμας. **v.33** τουτο δε ελεγεν σημαινων ποιω θανατω εμελλεν^μ ημελλεν^{T.κ.v} αποθνησκειν. **v.34** απεκριθη συν^v αυτω ο οχλος ημεις ηκουσαμεν εκ του νομου οτι ο χριστος μενει εις τον αιωνα και πωσ συ^{T.μ.κ} λεγεις συ^v οτι^{T.κ.v} δει υψωθηναι τον υιον του ανθρωπου τις εστιν ουτος ο υιος του ανθρωπου. **v.35** ειπεν ουν αυτοις ο ιησους ετι μικρον χρονον το φως εν^v μεθ^{T.μ.κ} υμιν^v υμων^{T.μ.κ} εστιν περιπατετε ως^v εως^{T.μ.κ} το φως εχετε ινα μη σκοτια υμας καταλαβη και ο περιπατων εν τη σκοτια ουκ οιδεν που υπαγει. **v.36** ως^v εως^{T.μ.κ} το φως εχετε πιστευετε εις το φως ινα υιοι φωτος γενησθε ταυτα ελαλησεν ο^{T.μ.κ} ιησους και απελθων εκρυβη απ αυτων. **v.40** τετυφλωκεν αυτων τους οφθαλμους και επωρωσεν^v πεπωρωκεν^{T.μ.κ} αυτων την καρδιαν ινα μη ιδωσιν τοις οφθαλμοις και νοησωσιν τη καρδια και στραφωσιν^v επιστραφωσιν^{T.μ.κ} και ιασωμαι^v ιασωμαι^{T.μ.κ} αυτους. **v.41** ταυτα ειπεν ησαιας οτι^v οτε^{T.μ.κ} ειδεν την δοξαν αυτου και ελαλησεν περι αυτου.

πεν ἡσαΐας ὅτε εἶδεν τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ. ὅμως 42
 μέντοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν ἀλλὰ διὰ τοῦς 43
 φαρισαίους οὐχ ὠμολόγουν ἵνα μὴ ἀποσυνάγωγοι γένωνται. ἠγάπησαν 43
 γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἢπερ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ. ἰησοῦς 44*
 δὲ ἔκραζεν καὶ εἶπεν ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ πιστεύει εἰς ἐμὲ ἀλλ' εἰς τὸν
 πέμψαντά με. καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. ἐγὼ φῶς εἰς 45, 46
 τὸν κόσμον ἐλήλυθα ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνη.
 καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥημάτων καὶ μὴ πιστεύσῃ ἐγὼ οὐ κρίνω 47*
 αὐτόν οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον.
 ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ ῥήματά μου ἔχει τὸν κρίνοντα αὐτόν 48
 ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτόν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. ὅτι ἐγὼ 49*
 ἐξ ἑμαυτοῦ οὐκ ἐλάλησα ἀλλ' ὁ πέμψας με πατὴρ αὐτός μοι ἐντολὴν
 ἔδωκεν τί εἶπω καὶ τί λαλήσω. καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιος 50*
 ἐστὶν ἃ οὖν λαλῶ ἐγὼ καθὼς εἶρηκέν μοι ὁ πατὴρ οὕτως λαλῶ.

πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα εἰδὼς ὁ ἰησοῦς ὅτι ἐλήλυθεν αὐτοῦ ἡ 13*
 ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα ἀγαπήσας τοῦς
 ἰδίους τοῦς ἐν τῷ κόσμῳ εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς. καὶ δεῖπνου γε- 2*
 νομένου τοῦ διαβόλου ἤδη βεβληκότες εἰς τὴν καρδίαν ἰούδα σίμωνος
 ἰσκαριώτου ἵνα αὐτόν παραδῶ. εἰδὼς ὁ ἰησοῦς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ 3*
 ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας καὶ ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθεν καὶ πρὸς τὸν θεὸν ὑπά-
 γει. ἐγείρεται ἐκ τοῦ δεῖπνου καὶ τίθησιν τὰ ἱμάτια καὶ λαβὼν λέντιον 4
 διέζωσεν ἑαυτόν. εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα καὶ ἤρξατο νίπτειν 5
 τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος.
 ἔρχεται οὖν πρὸς σίμωνα πέτρον καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος κύριε σὺ μου 6*
 νίπτεις τοὺς πόδας. ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἐγὼ ποιῶ σὺ οὐκ 7
 οἶδας ἄρτι γνῶσῃ δὲ μετὰ ταῦτα. λέγει αὐτῷ πέτρος οὐ μὴ νίψῃς τοὺς 8*

v.44 ἰησοῦς δε εκραζεν και ειπεν ο πιστευων εις εμε ου πιστευει εις εμε αλλα^v αλλ^{τ.μ.κ} εις τον πεμψαντα με. **v.47** και εαν τις μου ακουση των ρηματων και μη φυλαξῃ^v πιστευση^{τ.μ.κ} εγω ου κρινω αυτον ου γαρ ηλθον ινα κρινω τον κοσμον αλλ ινα σωσω τον κοσμον. **v.49** οτι εγω εξ εμαυτου ουκ ελαλησα αλλ ο πεμψας με πατηρ αυτος μοι εντολην δεδωκεν^v εδωκεν^{τ.μ.κ} τι ειπω και τι λαλησω. **v.50** και οιδα οτι η εντολη αυτου ζωη αιωνιος εστιν α ουν λαλω^{τ.μ.κ} εγω λαλω^v καθως ειρηκεν μοι ο πατηρ ουτως λαλω. **13 v.1** προ δε της εορτης του πασχα ειδως ο ιησοῦς οτι ηλθεν^v εληλυθεν^{τ.μ.κ} αυτου η ωρα ινα μεταβη εκ του κοσμου τουτου προς τον πατερα αγαπησας τους ιδιους τους εν τω κοσμῳ εις τελος ηγαπησεν αυτους. **v.2** και δειπνου γινομενου^v γενομενου^{τ.μ.κ} του διαβολου ηδη βεβληκοτος εις την καρδιαν ινα^v παραδοι^v αυτον^v ιουδας^v ιουδα^{τ.μ.κ} σιμωνος ισκαριωτου ινα^{τ.μ.κ} αυτον^{τ.μ.κ} παραδω^{τ.μ.κ}. **v.3** ειδως ο^{τ.μ.κ} ιησοῦς^{τ.μ.κ} οτι παντα εδωκεν^v δεδωκεν^{τ.μ.κ} αυτω ο πατηρ εις τας χειρας και οτι απο θεου εξηλθεν και προς τον θεον υπαγει. **v.6** ερχεται ουν προς σιμωνα πετρον και^{τ.μ.κ} λεγει αυτω εκεινος^{τ.μ.κ} κυριε συ μου νιπτεις τους ποδας. **v.8** λεγει αυτω πετρος ου μη νιψῃς μου^v τους ποδας μου^{τ.μ.κ} εις τον αιωνα απεκριθη αυτω^{τ.μ.κ} ο^{τ.μ.κ} ιησοῦς αυτω^v εαν μη νιψω σε ουκ εχεις μερος μετ εμου.

9 πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἐὰν μὴ νίψω σε οὐκ
 10* ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. λέγει αὐτῷ σίμων πέτρος κύριε μὴ τοὺς πόδας
 11* μου μόνον ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν. λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς
 12* ὁ λελουμένος οὐ χρειαν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι ἀλλ' ἔστιν καθαρὸς
 13* ὅλος καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε ἀλλ' οὐχὶ πάντες. ἦδει γὰρ τὸν παραδι-
 14* δόντα αὐτὸν διὰ τοῦτο εἶπεν οὐχὶ πάντες καθαροὶ ἐστε. ὅτε οὖν ἔνιψεν
 15* τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔλαβεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἀναπεσὼν πάλιν εἶπεν
 16* αὐτοῖς γινώσκετε τί πεποιήκα ὑμῖν. ὑμεῖς φωνεῖτέ με ὁ διδάσκαλος
 17* καὶ ὁ κύριος καὶ καλῶς λέγετε εἰμὶ γάρ. εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς
 18* πόδας ὁ κύριος καὶ ὁ διδάσκαλος καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν
 19* τοὺς πόδας. ὑπόδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν
 20* καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ
 21* κυρίου αὐτοῦ οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμψαντος αὐτόν. εἰ ταῦτα
 22* οἴδατε μακάριοί ἐστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά. οὐ περὶ πάντων ὑμῶν λέγω ἐγὼ
 23* οἶδα οὐς ἐξελεξάμην ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν
 24* ἄρτον ἐπήρην ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ. ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τοῦ
 25* γενέσθαι ἵνα ὅταν γένηται πιστεύσητε ὅτι ἐγὼ εἰμι. ἀμὴν ἀμὴν λέγω
 26* ὑμῖν ὁ λαμβάνων ἐὰν τινα πέμψω ἐμὲ λαμβάνει ὁ δὲ ἐμὲ λαμβάνων λαμ-
 27* βάνει τὸν πέμψαντά με. ταῦτα εἰπὼν ὁ ἰησοῦς ἐταράχθη τῷ πνεύματι
 28* καὶ ἐμαρτύρησεν καὶ εἶπεν ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν πα-
 29* ραδώσει με. ἔβλεπον οὖν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθηταὶ ἀπορούμενοι περὶ
 30* τίνος λέγει. ἦν δὲ ἀνακείμενος εἷς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ
 31* τοῦ ἰησοῦ ὃν ἠγάπα ὁ ἰησοῦς. νεύει οὖν τούτῳ σίμων πέτρος πυθέσθαι
 32* τίς ἂν εἴη περὶ οὗ λέγει. ἐπιπεσὼν δὲ ἐκεῖνος ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ ἰησοῦ
 33* λέγει αὐτῷ κύριε τίς ἐστιν. ἀποκρίνεται ὁ ἰησοῦς ἐκεῖνός ἐστιν ᾧ ἐγὼ

v.10 λεγει αυτω ο ιησους ο λελουμενος ουκ^v ου^{T.M.K} χρειαν^{T.M.K} εχει^v χρειαν^v ει^v μη^v η^{T.M.K} τους ποδας νιψασθαι αλλ εστιν καθαρος ολος και υμεις καθαροι εστε αλλ ουχι παντες. **v.11** ηδει γαρ τον παραδιδοντα αυτον δια τουτο ειπεν οτι^v ουχι παντες καθαροι εστε. **v.12** οτε ουν ενιψεν τους ποδας αυτων [και]^v και^{T.M.K} ελαβεν τα ιματια αυτου και^v ανεπεσεν^v αναπεσων^{T.M.K} παλιν ειπεν αυτοις γινωσκετε τι πεποιηκα υμιν. **v.18** ου περι παντων υμων λεγω εγω οιδα τινας^v ους^{T.M.K} εξελεξαμην αλλ ινα η γραφη πληρωθη ο τρωγων μου^v μετ^{T.M.K} εμου^{T.M.K} τον αρτον επηρην επ εμε την πτερναν αυτου. **v.19** απ αρτι λεγω υμιν προ του γενεσθαι ινα πιστευσητε^v οταν γενηται πιστευσητε^{T.M.K} οτι εγω ειμι. **v.20** αμην αμην λεγω υμιν ο λαμβανων αν^v εαν^{T.M.K} τινα πεμψω εμε λαμβανει ο δε εμε λαμβανων λαμβανει τον πεμψαντα με. **v.21** ταυτα ειπων [ο]^v ο^{T.M.K} ιησους εταραχθη τω πνευματι και ειπεν αυτω οτι εμεις υμεις λεγω υμιν οτι ες εξ υμων παραδωσει με. **v.22** εβλεπον ουν ες αλληλους οι μαθηται απορουμενοι περτι τινος λεγει. **v.23** ην δε^{T.M.K} ανακειμενος ες εκ^v των μαθητων αυτου εν τω κολπω του ιησου ον ηγαπα ο ιησους. **v.25** αναπεσων^v επιπεσων^{T.M.K} ουν^v δε^{T.M.K} εκεινος ουτως^{M.V} επι το στηθος του ιησου λεγει αυτω κυριε τις εστιν. **v.26** αποκρινεται [ο]^v ο^{T.M.K} ιησους εκεινος εστιν ω εγω βαψω^v βαψας^{T.M.K} το ψωμιον επιδωσω^{T.M.K} και δωσω^v αυτω^v βαψας^v ουν^v εμβαψας^{T.M.K} το ψωμιον [λαμβανει^v και]^v διδωσιν ιουδα σιμωνος ισκαριωτου^v ισκαριωτη^{T.M.K}.

βάπας τὸ ψωμίον ἐπιδώσω καὶ ἐμβάπας τὸ ψωμίον δίδωσιν ἰούδα σίμωνος ἰσκαριώτη. καὶ μετὰ τὸ ψωμίον τότε εἰσηλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ σατανᾶς 27 λέγει οὖν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὃ ποιεῖς ποιήσον τάχιον. τοῦτο δὲ οὐδεὶς ἔγνω 28* τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ. τινὲς γὰρ ἐδόκουν ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ὁ ἰούδας ὅτι λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἀγόρασον ὧν χρεῖαν ἔχομεν εἰς τὴν ἑορτήν ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῶ. λαβὼν οὖν τὸ ψωμίον 30* ἐκεῖνος εὐθέως ἐξῆλθεν ἦν δὲ νύξ. ὅτε ἐξῆλθεν λέγει ὁ ἰησοῦς νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. εἰ ὁ θεὸς 32* ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ καὶ ὁ θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ καὶ εὐθύς δοξάσει αὐτόν. τεκνία ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν εἶμι ζητήσετέ με καὶ καθὼς εἶπον 33* τοῖς ἰουδαίοις ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἔλθειν καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. ἐντολήν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς 34 ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. ἐν τούτῳ γινώσκονται 35 πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἔστε ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις. λέγει 36* αὐτῷ σίμων πέτρος κύριε ποῦ ὑπάγεις ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὅπου ὑπάγω οὐ δύνασαι μοι νῦν ἀκολουθήσαι ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι. λέγει αὐτῷ ὁ πέτρος κύριε διατί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθήσαι ἄρτι τὴν 37* ψυχὴν μου ὑπὲρ σοῦ θήσω. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς τὴν ψυχὴν σου 38* ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ ἕως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς.

μὴ ταρασέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά πιστεύετε εἰς τὸν θεόν καὶ εἰς ἐμὲ 14 πιστεύετε. ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς μου μοναὶ πολλαὶ εἰσιν εἰ δὲ 2* μὴ εἶπον ἂν ὑμῖν πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν. καὶ ἐὰν πορευθῶ 3* καὶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτὸν ἵνα ὅπου εἶμι ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ἦτε. καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε 4*

v.28 τουτο [δε]ῦ δε^{Τ.Μ.Κ} ουδεις εγνω των ανακειμενων προς τι ειπεν αυτω. **v.29** τινες γαρ εδοκουν επει το γλωσσοκομον ειχεν ο^{Τ.Μ.Κ} ιουδας οτι λεγει αυτω [ο]ῦ ο^{Τ.Μ.Κ} ιησους αγορασον ων χρειαν εχομεν εις την εορτην η τοις πτωχοις ινα τι δω. **v.30** λαβων ουν το ψωμιον εκεινος ευθεως^{Τ.Μ.Κ} εξηλθεν ευθυςῦ ην δε νυξ. **v.31** οτε ουν^{Κ.Υ} εξηλθεν λεγει ο^{Τ.Μ.Κ} ιησους νυν εδοξασθη ο υιος του ανθρωπου και ο θεος εδοξασθη εν αυτω. **v.32** [ει]ῦ ει^{Τ.Μ.Κ} ο θεος εδοξασθη εν αυτωῦ αυτω^{Τ.Μ.Κ} και ο θεος δοξασει αυτον εν αυτωῦ εαυτω^{Τ.Μ.Κ} και ευθυς δοξασει αυτον. **v.33** τεκνια επι μικρον μεθ υμων ειμι ζητησετε με και καθως ειπον τοις ιουδαιοις οτι οπου υπαγω^{Τ.Μ.Κ} εγω υπαγωῦ υμεις ου δυνασθε ελθειν και υμιν λεγω αρτι. **v.36** λεγει αυτω σιμων πετρος κυριε που υπαγεις απεκριθη [αυτω]ῦ αυτω^{Τ.Μ.Κ} ο^{Τ.Μ.Κ} ιησους οπου υπαγω ου δυνασαι μοι νυν ακολουθησαι υστερον^{Τ.Μ.Κ} δε^{Τ.Μ.Κ} δε^{Τ.Μ.Κ} ακολουθησεις δεῦ υστερονῦ μοι^{Τ.Μ.Κ}. **v.37** λεγει αυτω ο^{Τ.Κ.Υ} πετρος κυριε δια^{Μ.Υ} τι^{Μ.Υ} διατι^{Τ.Κ} ου δυναμαι σοι ακολουθησαι αρτι την ψυχην μου υπερ σου θισω. **v.38** αποκρινεταιῦ απεκριθη^{Τ.Μ.Κ} αυτω^{Τ.Μ.Κ} ο^{Τ.Μ.Κ} ιησους την ψυχην σου υπερ εμου θησεις αμην αμην λεγω σοι ου μη αλεκτωρ φωνηση^{Μ.Υ} φωνησει^{Τ.Κ} εως ου αρνησηῦ απαρνηση^{Τ.Μ.Κ} με τρις. **14 v.2** εν τη οικια του πατρος μου μοναι πολλα εισιν ει δε μη ειπον αν υμιν οτι^Υ πορευομαι ετοιμασαι τοπον υμιν. **v.3** και εαν πορευθω [και]ῦ και^{Τ.Κ.Υ} ετοιμασω υμιν^{Τ.Μ.Κ} τοπον υμινῦ παλιν ερχομαι και παραληψομαιῦ παραληψομαι^{Τ.Μ.Κ} υμας προς εμαυτον ινα οπου ειμι εγω και υμεις ητε.

5* και τὴν ὁδὸν οἶδατε. λέγει αὐτῷ Θωμᾶς κύριε οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπάγεις
6* καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι. λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἐγὼ εἶμι ἡ
ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι'
7* ἐμοῦ. εἰ ἐγνώκειτέ με καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώκειτε ἂν καὶ ἀπ' ἄρτι
8 γινώσκετε αὐτὸν καὶ ἐωράκατε αὐτόν. λέγει αὐτῷ φίλιππος κύριε δεῖξον
9* ἡμῖν τὸν πατέρα καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς τοσοῦτον χρόνον
μεθ' ὑμῶν εἶμι καὶ οὐκ ἐγνώκας με φίλιππε ὁ ἐωρακῶς ἐμὲ ἐώρακεν
10* τὸν πατέρα καὶ πῶς σὺ λέγεις δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα. οὐ πιστεύεις ὅτι
ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν
ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοί μένων αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα.
11* πιστεύετε μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί εἰ δὲ μὴ διὰ τὰ
12* ἔργα αὐτὰ πιστεύετε μοι. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ τὰ
ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ κάκεινος ποιήσει καὶ μείζονα τούτων ποιήσει ὅτι ἐγὼ
13 πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι. καὶ ὃ τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί
14* μου τοῦτο ποιήσω ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ. ἐάν τι αἰτήσητέ ἐν
15* τῷ ὀνόματί μου ἐγὼ ποιήσω. ἐὰν ἀγαπᾶτέ με τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς
16* τηρήσατε. καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παρακλήτονα δώσει
17* ὑμῖν ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα. τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ ὁ
κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει αὐτὸ ὑμεῖς
18 δὲ γινώσκετε αὐτὸ ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. οὐκ ἀφήσω
19* ὑμᾶς ὀρφανούς ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκ
20* ἔτι θεωρεῖ ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί

v.4 και οπου [εγω]^v εγω^{τ.μ.κ} υπαγω οιδατε και^{τ.μ.κ} την οδον οιδατε^{τ.μ.κ}. **v.5** λεγει αυτω θωμας κυριε ουκ οιδαμεν που υπαγεις και^{τ.μ.κ} πως δυναμεθα την οδον ειδεναι. **v.6** λεγει αυτω [ο]^v ο^{τ.μ.κ} ιησους εγω ειμι η οδος και η αληθεια και η ζωη ουδεις ερχεται προς τον πατερα ει μη δι εμου. **v.7** ει εγνωκατε^v εγνωκειτε^{τ.μ.κ} με και τον πατερα μου γνωσεσθε^v εγνωκειτε^{τ.μ.κ} αν^{τ.μ.κ} και απ αρτι γινωσκετε αυτον και εωρακατε αυτον. **v.9** λεγει αυτω ο ιησους τοσοτου^v τοσοτου^{τ.μ.κ} χρονω^v χρονον^{τ.μ.κ} μεθ υμων ειμι και ουκ εγνωκας με φιλιππε ο εωρακως εμε εωρακεν τον πατερα και^{τ.μ.κ} πως συ λεγεις δειξον ημιν τον πατερα. **v.10** ου πιστευεις οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι εστιν τα ρηματα α εγω λεγω^v λαλω^{τ.μ.κ} υμιν απ εμαυτου ου λαλω ο δε πατηρ ο^{τ.μ.κ} εν εμοι μενων αυτος^{τ.μ.κ} ποιει τα εργα αυτου^v. **v.11** πιστευετε μοι οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι ει δε μη δια τα εργα αυτα πιστευετε μοι^{τ.μ.κ}. **v.12** αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε τα εργα α εγω ποιω κακεινος ποιησει και μειζονα τούτων ποιησει οτι εγω προς τον πατερα μου^{τ.μ.κ} πορευομαι. **v.14** εαν τι αιτησητε με^v [με]^μ εν τω ονοματι μου εγω ποιησω. **v.15** εαν αγαπατε με τας εντολας τας εμας τηρησετε^v τηρησατε^{τ.μ.κ}. **v.16** καγω^v και^{τ.μ.κ} εγω^{τ.μ.κ} ερωτησω τον πατερα και αλλον παρακλητονα δώσει υμιν ινα μενη^{τ.μ.κ} μεθ υμων εις τον αιωνα η^v. **v.17** το πνευμα της αληθειας ο ο κοσμος ου δυναται λαβειν οτι ου θεωρει αυτο ουδε γινωσκει αυτο^{τ.μ.κ} υμεις δε^{τ.μ.κ} γινωσκετε αυτο οτι παρ υμιν μενει και εν υμιν εσται. **v.19** ετι μικρον και ο κοσμος με ουκει^{μ.ν} ουκ^{τ.κ} ετι^{τ.κ} θεωρει υμεις δε θεωρειτε με οτι εγω ζω και υμεις ζησετε^v ζησεσθε^{τ.μ.κ}. **v.20** εν εκεινη τη ημερα γνωσεσθε υμεις οτι εγω εν τω πατρι μου και υμεις εν εμοι και^μ εγω^μ καγω^{τ.κ.ν} εν υμιν.

κάγω ἐν ὑμῖν. ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς ἐκεῖνός ἐστιν 21*
 ὁ ἀγαπῶν με ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου καὶ
 ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἑμαυτόν. λέγει αὐτῷ ἰούδας 22*
 οὐχ ὁ ἰσκαριώτης κύριε τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν
 καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ. ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐάν τις ἀγαπᾷ 23*
 με τὸν λόγον μου τηρήσει καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτὸν καὶ πρὸς
 αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιησόμεν. ὁ μὴ ἀγαπῶν με 24
 τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς ἀλλὰ
 τοῦ πέμψαντός με πατρὸς. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων. ὁ 25, 26*
 δὲ παράκλητος τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ πέμψει ὁ πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί
 μου ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον
 ὑμῖν. εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν οὐ καθὼς ὁ 27
 κόσμος δίδωσιν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά μηδὲ
 δειλιάτω. ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς 28*
 εἰ ἠγαπάτέ με ἐχάρητε ἂν ὅτι εἶπον πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα ὅτι ὁ
 πατήρ μου μείζων μου ἐστιν. καὶ νῦν εἶρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι ἵνα 29
 ὅταν γένηται πιστεύσητε. οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν ἔρχεται γὰρ 30*
 ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἄρχων καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν. ἀλλ' ἵνα γνῶ ὁ 31
 κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα καὶ καθὼς ἐνετείλατο μοι ὁ πατήρ οὕτως
 ποιῶ ἐγείρεσθε ἄγωμεν ἐντεῦθεν.

ἐγὼ εἶμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστιν. 15

πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν αἶρει αὐτό καὶ πᾶν τὸ καρπὸν 2*
 φέρον καθαίρει αὐτό ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. ἤδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε 3
 διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν. μείνατε ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν ὑμῖν καθὼς 4*
 τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐὰν μὴ μείνη ἐν τῇ
 ἀμπέλῳ οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. ἐγὼ εἶμι ἡ ἄμπελος 5
 ὑμεῖς τὰ κλήματα ὁ μένων ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν αὐτῷ οὗτος φέρει καρπὸν

v.21 ο εχων τας εντολας μου και τηρων αυτας εκεινος εστιν ο αγαπων με ο δε αγαπων με αγαπηθησεται υπο του πατρος μου καγω και ^{T.μ.κ}εγω ^{T.μ.κ}αγαπησω αυτον και εμφανισω αυτω εμαυτον. **v.22** λεγει αυτω ιουδας ουχ ο ισκαριωτης κυριε [και] ^v και ^μτι γεγονεν οτι ημιν μελλεις εμφανιζειν σεαυτον και ουχι τω κοσμο. **v.23** απεκριθη ο ^{T.κ}ιησους και ειπεν αυτω εαν τις αγαπα με τον λογον μου τηρησει και ο πατηρ μου αγαπησει αυτον και προς αυτον ελευσομεθα και μονην παρ αυτω ποιησομεθα ^v ποιησομεν ^{T.μ.κ}. **v.26** ο δε παρακλητος το πνευμα το αγιον ο πεμψει ο πατηρ εν τω ονοματι μου εκεινος υμας διδαξει παντα και υπομνησει υμας παντα α ειπον υμιν [εγω] ^v. **v.28** ηκουσατε οτι εγω ειπον υμιν υπαγω και ερχομαι προς υμας ει ηγαπατε με εχαρητε αν οτι ειπον ^{T.μ.κ}πορευομαι προς τον πατερα οτι ο πατηρ μου ^{T.μ.κ}μειζων μου εστιν. **v.30** ουκει ^{μ.ν}ουκ ^{T.κ}ετι ^{T.κ}πολλα λαλησω μεθ υμων ερχεται γαρ ο του κοσμου τουτου ^{T.κ}αρχων και εν εμοι ουκ εχει ουδεν. **15 v.2** παν κλημα εν εμοι μη φερων καρπον αιρει αυτο και παν το καρπον φερων καθαιρει αυτο ινα πλειονα ^{T.μ.κ}καρπον πλειονα ^v φερη. **v.4** μεινατε εν εμοι καγω εν υμιν καθωσ το κλημα ου δυναται καρπον φερειν αφ εαυτου εαν μη μενη ^v μενη ^{T.μ.κ}εν τη αμπελω ουτως ουδε υμεις εαν μη εν εμοι μενητε ^v μενητε ^{T.μ.κ}.

6* πολὺν ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. ἐὰν μὴ τις μείνη ἐν
 ἐμοὶ ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη καὶ συναγούσιν αὐτὰ καὶ
 7* εἰς πῦρ βάλλουσιν καὶ καίεται. ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ ῥήματά μου
 8* ἐν ὑμῖν μείνη ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσεσθε καὶ γενήσεται ὑμῖν. ἐν τούτῳ
 ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ
 9* μαθηταί. καθὼς ἠγάπησέν με ὁ πατήρ καὶ γὰρ ἠγάπησα ὑμᾶς μείνατε ἐν
 10 τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ
 μου καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ πατρός μου τητήρηκα καὶ μένω αὐτοῦ
 11* ἐν τῇ ἀγάπῃ. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνη
 12 καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ. αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ ἵνα ἀγαπᾶτε
 13 ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. μείζονα ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει
 14* ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῆ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. ὑμεῖς φίλοι μου
 15* ἔστε ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους
 ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδεν τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος ὑμᾶς δὲ εἶρηκα φίλους
 16 ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν. οὐχ ὑμεῖς με
 ἐξελέξασθε ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς καὶ ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε
 καὶ καρπὸν φέρητε καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη ἵνα ὃ τι ἂν αἰτήσητε τὸν
 17 πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δῶ ὑμῖν. ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε
 18 ἀλλήλους. εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν
 19 μεμίσηκεν. εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει ὅτι δὲ
 ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστὲ ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου διὰ
 20 τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν
 οὐκ ἔστιν δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν καὶ ὑμᾶς
 διώξουσιν εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν.
 21* ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου ὅτι οὐκ οἶδασιν
 22* τὸν πέμψαντά με. εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον
 23 νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσιν περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. ὃ ἐμὲ μισῶν καὶ
 24* τὸν πατέρα μου μισεῖ. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος

v.6 εαν μη τις μενη^v μεινη^{T.M.K} εν εμοι εβληθη εξω ως το κλημα και εξηρανθη και συναγουσιν αυτα και εις το^{M.V} πυρ βαλλουσιν και καιεται. **v.7** εαν μεινητε εν εμοι και τα ρηματα μου εν υμιν μεινη ο εαν θελητε αιτησασθε^v αιτησεσθε^{T.M.K} και γενησεται υμιν. **v.8** εν τωτω εδοξασθη ο πατηρ μου ινα καρπον πολυν φερητε και γενησθε^v γενησεσθε^{T.M.K} εμοι μαθηται. **v.9** καθωσ ηγαπησεν με ο πατηρ καγω ηγαπησα^{T.M.K} υμασ ηγαπησα^v μεινατε εν τη αγαπη τη εμη. **v.11** ταυτα λελαληκα υμιν ινα η χαρα η εμη εν υμιν η^v μεινη^{T.M.K} και η χαρα υμων πληρωθη. **v.14** υμεις φιλοι μου εστε εαν ποιητε α^v οσα^{T.M.K} εγω εντελλομαι υμιν. **v.15** ουκετι υμασ^{T.M.K} λεγω υμασ^v δουλους οτι ο δουλος ουκ οιδεν τι ποιει αυτου ο κυριος υμασ δε ειρηκα φιλους οτι παντα α ηκουσα παρα του πατροσ μου εγνωρισα υμιν. **v.21** αλλα ταυτα παντα ποιησουσιν εις^v υμασ^v υμιν^{T.M.K} δια το ονομα μου οτι ουκ οιδασιν τον πεμψαντα με. **v.22** ει μη ηλθον και ελαλησα αυτοις αμαρτιαν ουκ ειχουσαν^v ειχον^{T.M.K} νυν δε προφασιν ουκ εχουσιν περι της αμαρτιασ αυτων.

πεποιήκεν ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον νῦν δὲ καὶ ἐωράκασιν καὶ μεμισήκασιν
καὶ ἐμέ καὶ τὸν πατέρα μου. ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος 25*
ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος 26*
ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὃ παρὰ
τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. καὶ ὑμεῖς δὲ 27
μαρτυρεῖτε ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε.

ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. ἀποσυναγώγους ποιή- 16, 2
σουσιν ὑμᾶς ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν
προσφέρειν τῷ θεῷ. καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν 3*
πατέρα οὐδὲ ἐμέ. ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα 4*
μνημονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶ-
πον ὅτι μεθ' ὑμῶν ἦμην. νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με καὶ 5
οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με ποῦ ὑπάγεις. ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἡ 6
λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν 7*
συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω ὁ παράκλητος οὐκ
ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς ἐὰν δὲ πορευθῶ πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. καὶ 8
ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης
καὶ περὶ κρίσεως. περὶ ἁμαρτίας μὲν ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ. περὶ 9, 10*
δικαιοσύνης δὲ ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω καὶ οὐκ ἔτι θεωρεῖτέ με.
περὶ δὲ κρίσεως ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. ἔτι πολλά 11, 12*
ἔχω λέγειν ὑμῖν ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος 13*
τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὀδηγήσει ὑμᾶς εἰς πάσαν τὴν ἀληθειάν οὐ γὰρ
λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγ-
γελεῖ ὑμῖν. ἐκεῖνος ἐμέ δοξάσει ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ 14*
ὑμῖν. πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατήρ ἐμά ἐστιν διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ 15*

v.24 εἰ τα ἐργα μῆ ἐποιησα ἐν αὐτοῖς α οὐδεὶς ἄλλος ἐποιήσεν^ν πεποιήκεν^{τ.μ.κ} ἁμαρτιαν οὐκ
εἶχον^{τ.μ.κ} νῦν δὲ καὶ ἐωρακασιν καὶ μεμισηκασιν καὶ ἐμε καὶ τὸν πατέρα μου. **v.25** ἀλλ
ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος^{τ.μ.κ} ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν γεγραμμένος^ν ὅτι ἐμίσησαν με δωρεάν.
v.26 ὅταν δὲ^{τ.μ.κ} ἐλθῃ ὁ παρακλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας
ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. **16 v.3** καὶ ταῦτα ποιήσουσιν
ὑμῖν^{τ.κ} ὅτι οὐκ ἐγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμε. **v.4** ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ὅταν ἐλθῇ ἡ ὥρα
αὐτῶν^ν μνημονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον ὅτι μεθ' ὑμῶν ἦμην.
v.7 ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀληθειαν λέγω ὑμῖν συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω ἐὰν γὰρ ἐγὼ^μ μὴ ἀπέλθω ὁ παρα-
κλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς ἐὰν δὲ πορευθῶ πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. **v.10** περὶ δικαιοσύνης
δὲ ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου^{τ.μ.κ} ὑπάγω καὶ οὐκετι^{μ.ν} οὐκ^{τ.κ} εἶτι^{τ.κ} θεωρεῖτε με. **v.12** ἐτι πολλά
ἔχω λέγειν^{τ.μ.κ} ὑμῖν λέγειν^ν ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι. **v.13** ὅταν δὲ ἐλθῇ ἐκεῖνος τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας ὀδηγήσει ὑμᾶς ἐν^ν εἰς^{τ.μ.κ} τὴν^ν πᾶσαν^{τ.μ.κ} ἀληθειαν^ν τὴν^{τ.μ.κ} πᾶσιν^ν ἀληθειαν^{τ.μ.κ}
οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ ἀλλ' ὅσα ἀκούσῃ^ν ἀν^{τ.μ.κ} ἀκούσῃ^{τ.μ.κ} λαλήσει καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγε-
λεῖ ὑμῖν. **v.14** ἐκεῖνος ἐμέ δοξάσει ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ ληψεται^ν ληψεται^{τ.μ.κ} καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.
v.15 πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατήρ ἐμά ἐστιν διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβανει^{μ.ν} ληψεται^{τ.κ} καὶ
ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

16* λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν μι-
 17* κρὸν καὶ ὄψεσθέ με ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα. εἶπον οὖν ἐκ τῶν
 μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους τί ἐστὶν τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν μικρὸν καὶ
 οὐ θεωρεῖτέ με καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με καὶ ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς
 18* τὸν πατέρα. ἔλεγον οὖν τοῦτο τί ἐστὶν ὃ λέγει τὸ μικρὸν οὐκ οἶδαμεν
 19* τί λαλεῖ. ἔγνω οὖν ὁ ἰησοῦς ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν καὶ εἶπεν αὐτοῖς
 περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ με
 20* καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε
 καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς ὃ δὲ κόσμος χαρήσεται ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε ἀλλ'
 21* ἢ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. ἢ γυνή ὅταν τίκτη λύπην ἔχει ὅτι
 ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον οὐκ ἔτι μνημονεύει τῆς
 22* θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. καὶ
 ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς καὶ χαρήσεται
 23* ὑμῶν ἡ καρδιά καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν. καὶ ἐν
 ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδὲν ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὅσα
 24* ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δώσει ὑμῖν. ἕως ἄρτι οὐκ
 ἠτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτεῖτε καὶ λήψεσθε ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν
 25* ᾗ πεπληρωμένη. ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν ἀλλ' ἔρχεται ὥρα
 ὅτε οὐκ ἔτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν ἀλλὰ παρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς
 26 ἀναγγελῶ ὑμῖν. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε καὶ
 27* οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν. αὐτὸς γὰρ ὁ
 πατήρ φιλεῖ ὑμᾶς ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ
 28 παρὰ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον. ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς
 τὸν κόσμον πάλιν ἀφήμι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα.

v.16 μικρον και ουκετι^v ου^{T.M.K} θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με οτι^{T.M.K} εγω^{T.K} υπαγω^{T.M.K} προς^{T.M.K} τον^{T.M.K} πατερα^{T.M.K}. **v.17** ειπαν^v ειπον^{T.M.K} ουν εκ των μαθητων αυτου προς αλληλους τι εστιν τουτο ο λεγει ημιν μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με και οτι εγω^{T.M.K} υπαγω προς τον πατερα. **v.18** ελεγον ουν τουτο^{T.M.K} τι εστιν τουτο^v [ο^v λεγει]^v ο^{T.M.K} λεγει^{T.M.K} το μικρον ουκ οιδαμεν τι λαλει. **v.19** εγνω [ο]^v ουν^{T.M.K} ο^{T.M.K} ιησους οτι ηθελον αυτον ερωταν και ειπεν αυτοις περι τουτου ζητετε μετ αλληλων οτι ειπον μικρον και ου θεωρειτε με και παλιν μικρον και οψεσθε με. **v.20** αμην αμην λεγω υμιν οτι κλαυσετε και θρηνησετε υμεις ο δε κοσμος χαρησεται υμεις δε^{T.M.K} λυπηθησεσθε αλλ η λυπη υμων εις χαραν γενησεται. **v.21** η γυνη οταν τικτη λυπην εχει οτι ηλθεν η ωρα αυτης οταν δε γεννησῃ το παιδιον ουκετι^{M.V} ουκ^{T.K} ετι^{T.K} μνημονευει της θλιψεως δια την χαραν οτι εγεννηθη ανθρωπος εις τον κοσμον. **v.22** και υμεις ουν λυπην^{T.M.K} μεν^v νυν μεν^v λυπην^v εχετε παλιν δε οψομαι υμας και χαρησεται υμων η καρδια και την χαραν υμων ουδεις αιρει αφ υμων. **v.23** και εν εκεινη τη ημερα εμε ουκ ερωτησετε ουδεν αμην αμην λεγω υμιν οτι^{T.M.K} οσα^{T.M.K} αν τι^v αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δωση υμιν. **v.24** εως αρτι ουκ ητησατε ουδεν εν τω ονοματι μου αιτειτε και ληψεσθε^v ληψεσθε^{T.M.K} ινα η χαρα υμων η πεπληρωμενη. **v.25** ταυτα εν παροιμiais λελαληκα υμιν αλλ^{T.M} ερχεται ωρα οτε ουκετι^{M.V} ουκ^{T.K} ετι^{T.K} εν παροιμiais λαλησω υμιν αλλα παρησια περι του πατρος αναγγελω^v αναγγελω^{T.M.K} υμιν. **v.27** αυτος γαρ ο πατηρ φιλει υμας οτι υμεις εμε πεφιληκατε και πεπιστευκατε οτι εγω παρα [του]^v του^{T.M.K} θεου εξηλθον.

λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἴδε νῦν παρρησία λαλεῖς καὶ παροι- 29*
 μίαν οὐδεμίαν λέγεις. νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα καὶ οὐ χρεῖαν ἔχεις 30
 ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐξῆλθες. ἀπεκρίθη 31*
 αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἄρτι πιστεύετε. ἰδοὺ ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐλήλυθεν 32*
 ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια καὶ ἐμὲ μόνον ἀφήτε καὶ οὐκ εἰμί
 μόνος ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστίν. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ 33*
 εἰρήνην ἔχητε ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε ἀλλὰ θαρσεῖτε ἐγὼ νενίκηκα
 τὸν κόσμον.

ταῦτα ἐλάλησεν ὁ ἰησοῦς καὶ ἐπήρην τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν 17*
 οὐρανὸν καὶ εἶπεν πάτερ ἐλήλυθεν ἡ ὥρα δόξασόν σου τὸν υἱόν ἵνα καὶ
 ὁ υἱὸς σου δοξάσῃ σέ. καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός 2*
 ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. αὕτη δέ ἐστιν ἡ 3
 αἰώνιος ζωὴ ἵνα γινώσκωσιν σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν καὶ ὃν ἀπέστει-
 λας ἰησοῦν χριστόν. ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς τὸ ἔργον ετελείωσα ὃ 4*
 δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω. καὶ νῦν δόξασόν με σὺ πάτερ παρὰ σεαυτῷ 5
 τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. ἐφάνερwsά σου 6*
 τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου σοὶ ἦσαν καὶ
 ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασιν. νῦν ἔγνωκαν 7*
 ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ ἐστίν. ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς 8*
 μοι δέδωκα αὐτοῖς καὶ αὐτοὶ ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ
 ἐξῆλθον καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σὺ με ἀπέστειλας. ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ 9
 οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι ὅτι σοὶ εἰσιν. καὶ 10
 τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστίν καὶ τὰ σὰ ἐμὰ καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. καὶ 11*
 οὐκ ἔτι εἰμί ἐν τῷ κόσμῳ καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶν καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ
 ἔρχομαι πάτερ ἅγιε τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι

v.29 λεγουσιν αυτω^{τ.μ.κ} οι μαθηται αυτου ιδε νυν εν^ν παρρησια λαλεις και παροιμιαν ουδεμιαν λεγεις. **v.31** απεκριθη αυτοις ο^{τ.μ.κ} ιησους αρτι πιστευετε. **v.32** ιδου ερχεται ωρα και νυν^{τ.μ.κ} εληλυθεν ινα σκορπισθητε εκαστος εις τα ιδια καμε^ν και^{τ.μ.κ} εμε^{τ.μ.κ} μονον αφητε και ουκ ειμι μονος οτι ο πατηρ μετ εμου εστιν. **v.33** ταυτα λελαληκα υμιν ινα εν εμοι ειρηνην εχητε εν τω κοσμω θλιψιν εξετε^κ εχετε^{τ.μ.ν} αλλα θαρσειτε εγω νενικηκα τον κοσμον. **17 v.1** ταυτα ελαλησεν ο^{τ.μ.κ} ιησους και επαρας^ν επηρην^{τ.μ.κ} τους οφθαλμους αυτου εις τον ουρανον και^{τ.μ.κ} ειπεν πατερ εληλυθεν η ωρα δοξασον σου τον υιον ινα και^{τ.μ.κ} ο υιος σου^{τ.μ.κ} δοξαση σε. **v.2** καθως εδωκας αυτω εξουσιαν πασης σαρκος ινα παν ο δεδωκας αυτω δωσει^μ δωση^{τ.κ.ν} αυτοις ζων αιωνιον. **v.4** εγω σε εδοξασα επι της γης το εργον τελειωσας^ν ετελειωσα^{τ.μ.κ} ο δεδωκας μοι ινα ποιησω. **v.6** εφανερwsα σου το ονομα τοις ανθρωποις ους εδωκας^ν δεδωκας^{τ.μ.κ} μοι εκ του κοσμου σοι ησαν και μοι^{τ.μ.κ} εμοι^{τ.μ.κ} αυτοις εδωκας^ν δεδωκας^{τ.μ.κ} και τον λογον σου τετηρηκαν^ν τετηρηκασιν^{τ.μ.κ}. **v.7** νυν εγνωκαν οτι παντα οσα δεδωκας μοι παρα σου εισιν^ν εστιν^{τ.μ.κ}. **v.8** οτι τα ρηματα α εδωκας^ν δεδωκας^{τ.μ.κ} μοι δεδωκα αυτοις και αυτοι ελαβον και εγνωσαν αληθως οτι παρα σου εξηλθον και επιστευσαν οτι συ με απεστειλας. **v.11** και ουκει^{μ.ν} ουκ^{τ.κ} ετι^{τ.κ} ειμι εν τω κοσμω και αυτοι^ν ουτοι^{τ.μ.κ} εν τω κοσμω εισιν καγω^ν και^{τ.μ.κ} εγω^{τ.μ.κ} προς σε ερχομαι πατερ αγιε τηρησον αυτους εν τω ονοματι σου ω^{μ.ν} ους^{τ.κ} δεδωκας μοι ινα ωσιν εν καθως ημεις.

12* ἵνα ᾧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἐγὼ ἐτή-
 ρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα καὶ οὐδεις ἐξ
 13* αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας ἵνα ἡ γραφή πληρωθῇ. νῦν
 δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν
 14 τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς. ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου
 καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτοὺς ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου καθὼς ἐγὼ
 15 οὐκ εἰμι ἐκ τοῦ κόσμου. οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου
 16* ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ. ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶν
 17* καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμι. ἀγιάσον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου
 18 ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστιν. καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον
 19* κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον. καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω
 20* ἑμαυτὸν ἵνα καὶ αὐτοὶ ᾧσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ. οὐ περὶ τούτων δὲ
 ἐρωτῶ μόνον ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευσόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς
 21* ἐμέ. ἵνα πάντες ἐν ᾧσιν καθὼς σύ πάτερ ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοὶ ἵνα καὶ
 22* αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ᾧσιν ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας. καὶ
 ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς ἵνα ᾧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς
 23* ἐν ἐσμεν. ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοὶ ἵνα ᾧσιν τετελειωμένοι εἰς ἕν
 καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς
 24* καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας. πάτερ οὓς δέδωκάς μοι θέλω ἵνα ὅπου εἰμι ἐγὼ
 κἀκεῖνοι ᾧσιν μετ' ἐμοῦ ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν ἔδωκάς μοι
 25 ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου. πάτερ δίκαιε καὶ ὁ κόσμος σε
 26 οὐκ ἔγνω ἐγὼ δέ σε ἔγνω καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. καὶ
 ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς
 με ἐν αὐτοῖς ᾗ κἀγὼ ἐν αὐτοῖς.

18* ταῦτα εἰπὼν ὁ ἰησοῦς ἐξῆλθεν σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ

v.12 στε ημην μετ αυτων εν^{Τ.Μ.Κ} τω^{Τ.Μ.Κ} κοσμο^{Τ.Μ.Κ} εγω ετηρουν αυτους εν τω ονοματι σου ω^{Τ.Μ.Κ} ους^{Τ.Μ.Κ} δεδωκας μοι και^{Τ.Μ.Κ} εφυλαξα και ουδεις εξ αυτων απωλετο ει μη ο υιος της απωλειας ινα η γραφη πληρωθη. **v.13** νυν δε προς σε ερχομαι και ταυτα λαλω εν τω κοσμο ινα εχωσιν την χαρην την εμην πεπληρωμενην εν εαυτοις^{Τ.Μ.Κ} αυτοις^{Τ.Μ.Κ}. **v.16** εκ του κοσμου ουκ εισιν καθως εγω ουκ^{Τ.Μ.Κ} ειμι^{Τ.Μ.Κ} εκ του κοσμου ουκ^{Τ.Μ.Κ} ειμι^{Τ.Μ.Κ}. **v.17** αγιασον αυτους εν τη αληθεια σου^{Τ.Μ.Κ} ο λογος ο σος αληθεια εστιν. **v.19** και υπερ αυτων εγω αγιαζω εμαυτον ινα ωσιν^{Τ.Μ.Κ} και αυτοι ωσιν^{Τ.Μ.Κ} ηγιασμενοι εν αληθεια. **v.20** ου περι τούτων δε ερωτω μονον αλλα και περι των πιστευσόντων^{Μ.Τ} πιστευσόντων^{Τ.Κ} δια του λογου αυτων εις εμε. **v.21** ινα παντες εν ωσιν καθως συ πατερ εν εμοι καγω εν σοι ινα και αυτοι εν ημιν εν^{Τ.Μ.Κ} ωσιν ινα ο κοσμος πιστευη^{Τ.Μ.Κ} πιστευση^{Τ.Μ.Κ} οτι συ με απεστειλας. **v.22** καγω^{Τ.Μ.Κ} και^{Τ.Μ.Κ} εγω^{Τ.Μ.Κ} την δοξαν ην δεδωκας μοι δεδωκα αυτοις ινα ωσιν εν καθως ημεις εν εσμεν^{Τ.Μ.Κ}. **v.23** εγω εν αυτοις και συ εν εμοι ινα ωσιν τετελειωμενοι εις εν και^{Τ.Μ.Κ} ινα γινωσκη ο κοσμος οτι συ με απεστειλας και ηγαπησας αυτους καθως εμε ηγαπησας. **v.24** πατερ ο^{Τ.Μ.Κ} ους^{Τ.Μ.Κ} δεδωκας μοι θελω ινα οπου ειμι εγω κακεινοι ωσιν μετ εμου ινα θεωρωσιν την δοξαν την εμην ην δεδωκας^{Τ.Μ.Κ} εδωκας^{Τ.Μ.Κ} μοι οτι ηγαπησας με προ καταβολης κοσμου. **18**

χειμάρρου τῶν κεδρῶν ὅπου ἦν κῆπος εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ἦδει δὲ καὶ ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν τὸν τόπον 2* ὅτι πολλάκις συνήχθη ὁ ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ὁ οὖν 3* ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ φαρισαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὄπλων. ἰησοῦς οὖν 4* εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτὸν ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς τίνα ζητεῖτε. ἀπεκρίθησαν αὐτῷ ἰησοῦν τὸν ναζωραῖον λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἐγὼ εἰμι 5* εἰστήκει δὲ καὶ ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν μετ' αὐτῶν. ὡς οὖν εἶπεν 6* αὐτοῖς ὅτι ἐγὼ εἰμι ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἔπεσον χαμαί. πάλιν 7* οὖν αὐτούς ἐπηρώτησεν τίνα ζητεῖτε οἱ δὲ εἶπον ἰησοῦν τὸν ναζωραῖον. ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε ἄφετε τούτους ὑπάγειν. ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν ὅτι οὓς δέδωκάς μοι οὐκ 9 ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα. σίμων οὖν πέτρος ἔχων μάχαιραν εἵλκυσεν 10* αὐτὴν καὶ ἔπαισεν τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ μάλχος. εἶπεν οὖν ὁ ἰησοῦς τῷ 11* πέτρῳ βάλε τὴν μάχαιραν σου εἰς τὴν θήκην τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέν μοι ὁ πατὴρ οὐ μὴ πῖω αὐτό. ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται 12 τῶν ἰουδαίων συνέλαβον τὸν ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτὸν. καὶ ἀπήγαγον 13* αὐτὸν πρὸς ἄνναν πρῶτον ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ καϊάφα ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. ἦν δὲ καϊάφας ὁ συμβουλευσας τοῖς ἰουδαίοις 14* ὅτι συμφέρει ἓνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. ἠκολούθει δὲ 15* τῷ ἰησοῦ σίμων πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς ὁ δὲ μαθητῆς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ καὶ συνεισηλθεν τῷ ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιε-

v.1 ταυτα ειπων ο^{Τ.Μ.Κ} ιησους εξηλθεν συν τοις μαθηταις αυτου περαν του χειμαρρου του^ν των^{Τ.Μ.Κ} κεδρων οπου ην κηπος εις ον εισηλθεν αυτος και οι μαθηται αυτου. **v.2** ηδει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον τον τοπον οτι πολλακις συνηχθη [και]^Μ ο^{Τ.Μ.Κ} ιησους εκει μετα των μαθητων αυτου. **v.3** ο συν ιουδας λαβων την σπειραν και εκ των αρχιερων και εκ^ν των^ν φαρισαιων υπηρετας ερχεται εκει μετα φανων και λαμπαδων και οπλων. **v.4** ιησους ουν ειδως παντα τα ερχομενα επι αυτον εξηλθεν^ν και^ν λεγει^ν εξελθων^{Τ.Μ.Κ} ειπεν^{Τ.Μ.Κ} αυτοις τινα ζητετε. **v.5** απεκριθησαν αυτω ιησουν τον ναζωραιον λεγει αυτοις ο^{Τ.Μ.Κ} ιησους^{Τ.Μ.Κ} εγω ειμι ειστηκει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον μετ αυτων. **v.6** ως ουν ειπεν αυτοις οτι^{Τ.Μ.Κ} εγω ειμι απηλθον εις τα οπισω και επεσον^ν επεσον^{Τ.Μ.Κ} χαμαι. **v.7** παλιν ουν αυτους^{Τ.Μ.Κ} επιρωτησεν αυτους^ν τινα ζητετε οι δε ειπαν^ν ειπον^{Τ.Μ.Κ} ιησουν τον ναζωραιον. **v.8** απεκριθη ο^{Τ.Κ} ιησους ειπον υμιν οτι εγω ειμι ει ουν εμε ζητετε αφετε τούτους υπαγειν. **v.10** σιμων ουν πετρος εχων μαχαιραν ειλκυσεν αυτην και επαισεν τον του αρχιερεως δουλον και απεκοψεν αυτου το ωταριον^ν ωτιον^{Τ.Μ.Κ} το δεξιον ην δε ονομα τω δουλῳ μάλχος. **v.11** ειπεν ον ο ιησους τῷ πετρῷ βάλε τὴν μάχαιραν σου^{Τ.Μ.Κ} εἰς τὴν θήκην τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέν μοι ὁ πατὴρ σου μὴ πῖω αὐτό. **v.13** και ηγαγον^ν απηγαγον^{Τ.Μ.Κ} αυτον^{Τ.Μ.Κ} προς ανναν πρῶτον ην γαρ πενθερος του καιαφα ος ην αρχιερευς του ενιαυτου εκεινου. **v.14** ην δε καιαφας ο συμβουλευσας τοις ιουδαιοις οτι συμφερει ενα ανθρωπον αποθανειν^ν απολεσθαι^{Τ.Μ.Κ} υπερ του λαου. **v.15** ηκολουθει δε τῷ ἰησοῦ σίμων πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς ὁ δὲ μαθητῆς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ καὶ συνεισηλθεν τῷ ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως.

16* ρέως. ὁ δὲ πέτρος εἰστήκει πρὸς τῆ θύρα ἔξω ἐξήλθεν οὖν ὁ μαθητὴς ὁ
 ἄλλος ὅς ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεὶ καὶ εἶπεν τῆ θυρωρῷ καὶ εἰσήγαγεν τὸν
 17* πέτρον. λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ πέτρῳ μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν
 18* μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου λέγει ἐκεῖνος οὐκ εἰμί. εἰστήκεισαν
 δὲ οἱ δούλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποικότες ὅτι ψυχὸς ἦν καὶ
 19 ἐθερμαίνοντο ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ πέτρος ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος. ὁ
 οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησεν τὸν ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ
 20 τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ
 κόσμῳ ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν τῇ συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ ὅπου πάντοτε
 21* οἱ ἰουδαῖοι συνέρχονται καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. τί με ἐπερωτᾷς
 ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας τί ἐλάλησα αὐτοῖς ἴδε οἱτοὶ οἶδασιν ἃ εἶπον
 22* ἐγώ. ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος εἰς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκῶς ἔδωκεν
 23* ῥάπισμα τῷ ἰησοῦ εἰπὼν οὕτως ἀποκρίνη τῷ ἀρχιερεὶ. ἀπεκρίθη αὐτῷ
 ὁ ἰησοῦς εἰ κακῶς ἐλάλησα μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ εἰ δὲ καλῶς
 24* τί με δέρεις. ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ ἄννας δεδεμένον πρὸς καϊάφαν τὸν
 25* ἀρχιερέα. ἦν δὲ σίμων πέτρος ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος εἶπον οὖν αὐ-
 τῷ μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ ἠρνήσατο ἐκεῖνος καὶ εἶπεν οὐκ
 26 εἰμί. λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως συγγενῆς ὧν οὐκ ἀπέκο-
 27* ψεν πέτρος τὸ ὄτιον οὐκ ἐγὼ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ. πάλιν
 28* οὖν ἠρνήσατο ὁ πέτρος καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν. ἄγουσιν οὖν
 τὸν ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον ἦν δὲ πρωΐα καὶ αὐτοὶ
 οὐκ εἰσηλθόντες εἰς τὸ πραιτώριον ἵνα μὴ μιανθῶσιν ἀλλ' ἵνα φάγωσιν τὸ
 29* πάσχα. ἐξήλθεν οὖν ὁ πιλάτος πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπεν τίνα κατηγορίαν

v.16 ο δε πετρος ειστηκει προς τη θυρα εξω εξηλθεν ουν ο μαθητης ο αλλος ο^v ος^{T.M.K} ην^{T.M.K} γνωστος του^v τω^{T.M.K} αρχιερεως^v αρχιερει^{T.M.K} και ειπεν τη θυρωρω και εισηγαγεν τον πετρον. **v.17** λεγει ουν τω^v πετρω^v η παιδισκη η θυρωρος τω^{T.M.K} πετρω^{T.M.K} μη και συ εκ των μαθητων ει του ανθρωπου τουτου λεγει εκεινος ουκ ειμι. **v.18** ειστηκεισαν δε οι δουλοι και οι υπηρεται ανθρακιαν πεποικότες οτι ψυχος ην και εθερμαινοντο ην δε και^v μετ^{T.M.K} αυτων^{T.M.K} ο πετρος μετ^v αυτων^v εστως και θερμαινομενος. **v.20** απεκριθη αυτω ο^{T.M.K} ιησους εγω παρρησια λελαληκα^v ελαλησα^{T.M.K} τω κοσμω εγω παντοτε εδιδαξα εν τη^{T.K} συναγωγη και εν τω ιερω οπου παντες^v παντοτε^{T.M.K} οι ιουδαιοι συνερχονται και εν κρυπτω ελαλησα ουδεν. **v.21** τι με ερωτας^v επερωτας^{T.M.K} ερωτησον^v επερωτησον^{T.M.K} τους ακηκοοτας τι ελαλησα αυτοις ιδε ουτοι οιδασιν α ειπον εγω. **v.22** ταυτα δε αυτου ειποντος εις παρεστηκως^v των υπηρετων παρεστηκως^{T.M.K} εδωκεν ραπισμα τω ιησου ειπων ουτως αποκρινη τω αρχιερει. **v.23** απεκριθη αυτω ο^{T.M.K} ιησους ει κακως ελαλησα μαρτυρησον περι του κακου ει δε καλως τι με δερεις. **v.24** απεστειλεν ουν^{K.v} αυτον ο αννας δεδεμενον προς καιαφαν τον αρχιερα. **v.25** ην δε σιμων πετρος εστως και θερμαινομενος ειπον ουν αυτω μη και συ εκ των μαθητων αυτου ει ηρνησατο ουν^M εκεινος και ειπεν ουκ ειμι. **v.27** παλιν ουν ηρνησατο ο^{T.M.K} πετρος και ευθεως αλεκτωρ εφωνησεν. **v.28** αγουσιν ουν τον ιησουν απο του καιαφα εις το πραιτωριον ην δε πρωι^{M.v} πρωια^{T.K} και αυτοι ουκ εισηλθον εις το πραιτωριον ινα μη μιανθωσιν αλλα^v αλλ^{T.M.K} ινα^{T.M.K} φαγωσιν το πασχα. **v.29** εξηλθεν ουν ο πιλατος εξω^v προς αυτους και φησιν^v ειπεν^{T.M.K} τινα κατηγοριαν φερετε [κατα]^v κατα^{T.M.K} του ανθρωπου τουτου.

φέρετε κατά τοῦ ἀνθρώπου τούτου. ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ εἰ 30*
 μὴ ἦν οὗτος κακὸποιός οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. εἶπεν οὖν 31*
 αὐτοῖς ὁ πιλάτος λάβετε αὐτόν ὑμεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε
 αὐτόν εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα.
 ἵνα ὁ λόγος τοῦ ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἡμελ- 32
 λεν ἀποθνήσκειν. εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ πιλάτος καὶ 33*
 ἐφώνησεν τὸν ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων.
 ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις ἢ ἄλλοι σοι εἶπόν 34*
 περὶ ἐμοῦ. ἀπεκρίθη ὁ πιλάτος μήτι ἐγὼ ἰουδαῖός εἰμι τὸ ἔθνος τὸ σὸν 35
 καὶ οἱ ἄρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί τί ἐποίησας. ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς 36*
 ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου εἰ ἐκ τοῦ κόσμου
 τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο ἵνα μὴ
 παραδοθῶ τοῖς ἰουδαίοις νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν.
 εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ πιλάτος οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σὺ ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς 37*
 σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς εἰμι ἐγὼ ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο
 ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς
 ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς. λέγει αὐτῷ ὁ πιλάτος τί ἐστὶν ἀλήθεια 38*
 καὶ τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἐξῆλθεν πρὸς τοὺς ἰουδαίους καὶ λέγει αὐτοῖς
 ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὗρίσκω ἐν αὐτῷ. ἔστιν δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἕνα 39*
 ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα
 τῶν ἰουδαίων. ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες λέγοντες μὴ τοῦτον ἀλλὰ 40*
 τὸν βαρᾶββᾶν ἦν δὲ ὁ βαρᾶββᾶς ληστής.

τότε οὖν ἔλαβεν ὁ πιλάτος τὸν ἰησοῦν καὶ ἐμαστίγωσεν. καὶ οἱ στρα- 19, 2
 τῶναι πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ καὶ
 ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν. καὶ ἔλεγον χαῖρε ὁ βασιλεὺς 3*

v.30 ἀπεκριθησαν και ειπαν^v ειπον^{T.M.K} αυτω ει μη ην ουτος κακον^v ποιων^v κακοποιος^{T.M.K} ουκ αν σοι παρεδωκαμεν αυτον. **v.31** ειπεν ουν αυτοις ο πιλατος λαβετε αυτον υμεις και κατα τον νομον υμων κρινατε αυτον ειπον ουν^{T.M.K} αυτω οι ιουδαιοι ημιν ουκ εξεστιν αποκτεναι ουδενα. **v.33** εισηλθεν ουν παλιν^v εις το πραιτωριον παλιν^{T.M.K} ο πιλατος και εφωνησεν τον ιησουν και ειπεν αυτω συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων. **v.34** απεκριθη αυτω^{T.M.K} ο^{T.M.K} ιησους απο^v αφ^{T.M.K} σεαυτου^v εαυτου^{T.M.K} συ τουτο λεγεις η αλλοι σοι^{T.M.K} ειπον σοι^v περι εμου. **v.36** απεκριθη ο^{T.K} ιησους η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εκ του κοσμου τουτου ει εκ του κοσμου τουτου ην η βασιλεια η εμη οι υπηρεται αν^{T.M.K} οι εμοι ηγωνιζοντο [αν]^v ινα μη παραδοθω τοις ιουδαιοις νυν δε η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εντευθεν. **v.37** ειπεν ουν αυτω ο πιλατος ουκουν βασιλευς ει συ απεκριθη [ο]^M ο^{T.K.v} ιησους συ λεγεις οτι βασιλευς ειμι εγω εγω^{T.M.K} εις τουτο γεγεννημαι και εις τουτο εληλυθα εις τον κοσμον ινα μαρτυρησω τη αληθεια πας ο ων εκ της αληθειας ακουει μου της φωνης. **v.38** λεγει αυτω ο πιλατος τι εστιν αληθεια και τουτο ειπων παλιν εξηλθεν προς τους ιουδαιους και λεγει αυτοις εγω ουδεμιαν αιτιαν^{T.M.K} ευρισκω εν αυτω αιτιαν^v. **v.39** εστιν δε συνηθεια υμιν ινα ενα υμιν^{T.M.K} απολυσω υμιν^v εν τω πασχα βουλεσθε ουν υμιν^{T.M.K} απολυσω υμιν^v τον βασιλεα των ιουδαιων. **v.40** εκραυγασαν ουν παλιν παντες^{T.M.K} λεγοντες μη τουτον αλλα τον βαρᾶββᾶν ην δε ο βαρᾶββᾶς ληστης. **19**

4* τῶν ἰουδαίων καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα. ἐξήλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ
 πιλάτος καὶ λέγει αὐτοῖς ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐ-
 5* δεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω. ἐξήλθεν οὖν ὁ ἰησοῦς ἔξω φορῶν τὸν ἀκάνθινον
 στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον καὶ λέγει αὐτοῖς ἴδε ὁ ἄνθρωπος.
 6* ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται ἐκραύγασαν λέγοντες
 σταύρωσον σταύρωσον λέγει αὐτοῖς ὁ πιλάτος λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ
 7* σταυρώσατε ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. ἀπεκρίθησαν αὐ-
 τῷ οἱ ἰουδαῖοι ἡμεῖς νόμον ἔχομεν καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει
 8 ἀποθανεῖν ὅτι ἑαυτὸν υἱὸν θεοῦ ἐποίησεν. ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ πιλάτος
 9 τοῦτον τὸν λόγον μᾶλλον ἐφοβήθη. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν
 καὶ λέγει τῷ ἰησοῦ πόθεν εἶ σύ ὁ δὲ ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν
 10* αὐτῷ. λέγει οὖν αὐτῷ ὁ πιλάτος ἐμοὶ οὐ λαλεῖς οὐκ οἶδας ὅτι ἔξουσίαν
 11* ἔχω σταυρῶσαί σε καὶ ἔξουσίαν ἔχω ἀπολύσαί σε. ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς
 οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν
 12* διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς μέ σοι μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. ἐκ τούτου ἐζητεῖ
 ὁ πιλάτος ἀπολύσαι αὐτὸν οἱ δὲ ἰουδαῖοι ἔκραζον λέγοντες ἐὰν τοῦτον
 ἀπολύσης οὐκ εἶ φίλος τοῦ καίσαρος πᾶς ὁ βασιλέα αὐτὸν ποιῶν ἀντιλέ-
 13* γει τῷ καίσαρι. ὁ οὖν πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον ἤγαγεν ἔξω τὸν
 ἰησοῦν καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον λιθόστρωτον
 14* ἐβραϊστὶ δὲ γαββαθα. ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα ὥρα δὲ ὥσει ἔκτη καὶ
 15* λέγει τοῖς ἰουδαίοις ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. οἱ δὲ ἐκραύγασαν ἄρον ἄρον
 σταύρωσον αὐτὸν λέγει αὐτοῖς ὁ πιλάτος τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω
 16* ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ καίσαρα. τότε οὖν

v.3 και ηρχοντο^ν προς^ν αυτον^ν και^ν ελεγον χαιρε ο βασιλευς των ιουδαιων και εδιδοσαν^ν εδιδουν^ν *T.M.K.* αυτω ραπισματα. **v.4** και^ν εξηλθεν ουν^ν *T.M.K.* παλιν εξω ο πιλατος και λεγει αυτοις ιδε αγω υμιν αυτον εξω ινα γνωτε οτι εν^ν *T.M.K.* αυτω *T.M.K.* ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω εν^ν αυτω^ν. **v.5** εξηλθεν ουν ο ιησους εξω φορων τον ακανθινον στεφανον και το πορφυρουν ιματιον και λεγει αυτοις ιδου^ν ιδε^ν *T.M.K.* ο ανθρωπος. **v.6** οτε ουν ειδον αυτον οι αρχιερεις και οι υπηρεται εκραυγασαν λεγοντες σταυρωσον σταυρωσον αυτον^ν λεγει αυτοις ο πιλατος λαβετε αυτον υμεις και σταυρωσατε εγω γαρ ουχ ευρισκω εν αυτω αιτιαν. **v.7** απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι ημεις νομον εχομεν και κατα τον νομον ημων^ν *T.M.K.* οφειλει αποθανειν οτι εαυτον^ν *T.M.K.* υιον του^ν *T.M.K.* θεου εαυτον^ν εποιησεν. **v.10** λεγει ουν αυτω ο πιλατος εμοι ου λαλεις ουκ οιδας οτι εξουσιαν εχω απολυσαι^ν σταυρωσαι^ν *T.M.K.* σε και εξουσιαν εχω σταυρωσαι^ν απολυσαι^ν *T.M.K.* σε. **v.11** απεκριθη [αυτω]^ν ο^ν *T.M.K.* ιησους ουκ ειχες εξουσιαν ουδεμιαν^ν *T.M.K.* κατ εμου ουδεμιαν^ν ει μη ην σοι *T.M.K.* δεδομενον σοι^ν ανωθεν δια τουτο ο παραδους^ν παραδιδους^ν *T.M.K.* με σοι μειζονα αμαρτιαν εχει. **v.12** εκ τουτου εξητει^ν *T.M.K.* ο πιλατος εξητει^ν απολυσαι αυτον οι δε ιουδαιοι εκραυγασαν^ν εκραζον^ν *T.M.K.* λεγοντες εαν τουτον απολυσης ουκ ει φίλος του καισαρος πας ο βασιλεα εαυτον^ν *T.M.K.* αυτον^ν *T.M.K.* ποιων αντιλεγει τω καισαρι. **v.13** ο ουν πιλατος ακουσας των^ν τουτον^ν *T.M.K.* λογων^ν τον^ν *T.M.K.* τουτων^ν λογον^ν *T.M.K.* ηγαγεν εξω τον ιησουν και εκαθισεν επι του^ν *T.M.K.* βηματος εις τοπον λεγομενον λιθοστρωτων εβραιστι δε γαββαθα. **v.14** ην δε παρασκευη του πασχα ωρα ην^ν δε^ν *T.M.K.* ως^ν ωσει^ν *T.M.K.* εκτη και λεγει τοις ιουδαιοις ιδε ο βασιλευς υμων. **v.15** οι^ν *T.M.K.* δε^ν *T.M.K.* εκραυγασαν ουν^ν εκεινοι^ν αρον αρον σταυρωσον αυτον λεγει αυτοις ο πιλατος τον βασιλεα υμων σταυρωσω απεκριθησαν οι αρχιερεις ουκ εχομεν βασιλεα ει μη καισαρα.

παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῆ παρέλαβον δὲ τὸν ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον. καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐξήλθεν εἰς τὸν λεγόμενον 17*
κρανίου τόπον ὃς λέγεται ἐβραϊστὶ γολγοθα. ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν 18
καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν μέσον δὲ τὸν ἰησοῦν.
ἔγραψεν δὲ καὶ τίτλον ὁ πιλάτος καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἦν δὲ γε- 19
γραμμένον ἰησοῦς ὁ ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων. τοῦτον οὖν 20*
τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν ἰουδαίων ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ
τόπος ὃπου ἐσταυρώθη ὁ ἰησοῦς καὶ ἦν γεγραμμένον ἐβραϊστὶ ἑλληνιστὶ
ῥωμαϊστὶ. ἔλεγον οὖν τῷ πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν ἰουδαίων μὴ γράφε 21
ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπεν βασιλεὺς εἰμι τῶν ἰου-
δαίων. ἀπεκρίθη ὁ πιλάτος ὃ γέγραφα γέγραφα. οἱ οὖν στρατιῶται ὅτε 22, 23*
ἐσταύρωσαν τὸν ἰησοῦν ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν τέσσαρα
μέρη ἐκάστῳ στρατιῳτῇ μέρος καὶ τὸν χιτῶνα ἦν δὲ ὁ χιτῶν ἄρραφος ἐκ
τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι' ὄλου. εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους μὴ σχίσωμεν 24*
αὐτὸν ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ τίνος ἔσται ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῆ ἡ
λέγουσα διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου
ἔβαλον κλῆρον οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν. εἰσθήκεισαν δὲ 25
παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς
αὐτοῦ μαρία ἡ τοῦ κλωπᾶ καὶ μαρία ἡ μαγδαληνὴ. ἰησοῦς οὖν ἰδὼν 26*
τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ
γύναι ἰδοῦ ὁ υἱὸς σου. εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ ἰδοῦ ἡ μήτηρ σου καὶ 27*
ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια. μετὰ τοῦτο 28*
εἰδὼς ὁ ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεστο ἵνα τελειωθῆ ἡ γραφὴ λέγει
διψῶ. σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν οἱ δὲ πλήσαντες σπόγγον ὄξους 29*
καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. ὅτε οὖν ἔλαβεν 30*

v.16 τότε οὖν παρεδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῆ παρελαβον οὖν^v δε^{τ.μ.κ} τον ιησουν και^{τ.μ.κ} ηγαγον^μ απηγαγον^{τ.κ}. **v.17** και βασταζων εαυτω^v τον σταυρον αυτου^{τ.μ.κ} εξηλθεν εἰς τοπον^μ τον^{τ.κ.ν} λεγομενον κρανιου τοπον ο^v ος^{τ.μ.κ} λεγεται εβραιστι γολγοθα. **v.20** τουτον οὖν τον τιτλον πολλοι ανεγνωσαν των ιουδαιων οτι εγγυς ην της^{τ.κ} πολεως^{τ.κ} ο τοπος της^{μ.ν} πολεως^{μ.ν} οπου εσταυρωθη ο ιησους και ην γεγραμμενον εβραιστι ελληνιστι^{τ.μ.κ} ρωμαιστι ελληνιστι^v. **v.23** οι οὖν στρατιῶται οτε εσταυρωσαν τον ιησουν ελαβον τα ιματια αυτου και εποιησαν τεσσαρα μερη εκαστω στρατιῳτη μερος και τον χιτωνα ην δε ο χιτων αραφος^{μ.ν} αρραφος^{τ.κ} εκ των ανωθεν υφαντος δι ολου. **v.24** ειπαν^v ειπον^{τ.μ.κ} οὖν προς αλληλους μη σχισωμεν αυτον αλλα λαχωμεν περὶ αυτου τινος εσται ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῆ [η^v η^{τ.μ.κ} λεγουσα]^v λεγουσα^{τ.μ.κ} διμερισαντο τα ιματια μου εαυτοῖς και ἐπὶ τον ιματισμον μου εβαλον κληρον οι μεν οὖν στρατιῳται ταυτα εποιησαν. **v.26** ιησους οὖν ιδων την μητερα και τον μαθητην παρεστῶτα ον ηγαπα λεγει τη μητρι αυτου^{τ.μ.κ} γυναι ιδε^v ιδου^{τ.μ.κ} ο υιος σου. **v.27** ειτα λεγει τω μαθητη ιδε^v ιδου^{τ.μ.κ} η μητηρ σου και απ εκεινης της ωρας ελαβεν αυτην^{τ.κ} ο μαθητης αυτην^{μ.ν} εις τα ιδια. **v.28** μετα τουτο ιδων^μ ειδως^{τ.κ.ν} ο ιησους οτι παντα^{τ.μ.κ} ηδη παντα^v τετελεσται ἵνα τελειωθῆ η γραφὴ λεγει διψω. **v.29** σκευος οὖν^{τ.μ.κ} εκειτο οξους μεστον οι^{τ.μ.κ} δε^{τ.μ.κ} πλησαντες^{τ.μ.κ} σπογγον οὖν^v μεστον^v του^v οξους και^{τ.μ.κ} υσσωπω περιθεντες προσηνεγκαν αυτου τω στοματι.

τὸ ὄξος ὃ ἰησοῦς εἶπεν τετέλεσται καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκεν τὸ
 31* πνεῦμα. οἱ οὖν ἰουδαῖοι ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ
 σαββάτῳ ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββά-
 του ἠρώτησαν τὸν πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶσιν.
 32 ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ
 33* ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ. ἐπὶ δὲ τὸν ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἶδον
 34* αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη. ἀλλ' εἰς τῶν στρα-
 τιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἐνυξεν καὶ εὐθύς ἐξῆλθεν αἷμα καὶ
 35* ὕδωρ. καὶ ὁ ἐωρακῶς μεμαρτύρηκεν καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρ-
 36* τυρία καὶ κείνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει ἵνα ὑμεῖς πιστεύσητε. ἐγένετο
 37 γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ὅπου οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ. καὶ
 38* πάλιν ἕτερα γραφὴ λέγει ὅφονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. μετὰ δὲ ταῦτα
 ἠρώτησεν τὸν πιλάτον ὁ ἰωσήφ ὁ ἀπὸ ἀριμαθαίας ὢν μαθητὴς τοῦ ἰησοῦ
 κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν ἰουδαίων ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ ἰησοῦ
 39* καὶ ἐπέτρεψεν ὁ πιλάτος ἦλθεν οὖν καὶ ἦρεν τὸ σῶμα τοῦ ἰησοῦ. ἦλθεν
 δὲ καὶ νικόδημος ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον φέρων
 40* μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡσεὶ λίτρας ἑκατόν. ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ
 ἰησοῦ καὶ ἔδησαν αὐτὸ ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων καθὼς ἔθος ἐστὶν
 41* τοῖς ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κήπος
 42 καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινὸν ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη. ἐκεῖ οὖν
 διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν ἰουδαίων ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον ἔθηκαν τὸν
 ἰησοῦν.

20 τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων μαρία ἡ μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτ' σκοτίας ἔτι
 οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου.
 2 τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς σίμωνα πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν

v.30 οτε ουν ελαβεν το οξος [ο]ῦ ο^{Τ.Μ.Κ.} ιησους ειπεν τετελεσται και κλινας την κεφαλην παρεδωκεν το πνευμα. **v.31** οι ουν ιουδαιοι επει^{Κ.Υ.} παρασκευη^{Κ.Υ.} ην^{Κ.Υ.} ινα μη μεινη επι του σταυρου τα σωματα εν τω σαββατω επει^{Τ.Μ.} παρασκευη^{Τ.Μ.} ην^{Τ.Μ.} ην γαρ μεγαλη η ημερα εκεινου του σαββατου ηρωτησαν τον πιλατον ινα κατεαγωσιν αυτων τα σκελη και αρθωσιν. **v.33** επι δε τον ιησουν ελθοντες ως ειδον αυτον^{Τ.Μ.Κ.} ηδη αυτον^Υ τεθνηκοτα ου κατεαξαν αυτου τα σκελη. **v.34** αλλ εις των στρατιωτων λογχη αυτου την πλευραν ενυξεν και ευθεως^{Μ.} ευθυς^{Τ.Κ.} εξηλθεν ευθυς^Υ αιμα και υδωρ. **v.35** και ο εωρακως μεμαρτυρηκεν και αληθινη αυτου^{Τ.Κ.Υ.} εστιν αυτου^{Μ.} η μαρτυρια και^Υ εκεινος^Υ κακεινος^{Τ.Μ.Κ.} οιδεν οτι αληθη λεγει ινα και^Υ υμεις^Υ πιστευσητε^{Μ.} πιστευσητε^{Τ.Μ.Κ.}. **v.36** εγενετο γαρ ταυτα ινα η γραφη πληρωθη οσπου ου συντριβησεται απ^{Μ.} αυτου. **v.38** μετα δε^{Τ.Κ.Υ.} ταυτα ηρωτησεν τον πιλατον [ο]^{Μ.} ο^{Τ.Κ.} ιωσηφ [ο]^Υ ο^{Τ.Μ.Κ.} απο αριμαθιας ων μαθητης του ιησου κεκρυμμενος δε δια τον φοβον των ιουδαιων ινα αρη το σωμα του ιησου και επετρεψεν ο πιλατος ηλθεν ουν και ηρεν το σωμα αυτου^Υ του^{Τ.Μ.Κ.} ιησου^{Τ.Μ.Κ.}. **v.39** ηλθεν δε και νικοδημος ο ελθων προς αυτον^Υ τον^{Τ.Μ.Κ.} ιησουν^{Τ.Μ.Κ.} νυκτος το πρωτον φερων μιγμα σμυρνης και αλοης ως^{Μ.Υ.} ωσει^{Τ.Κ.} λιτρας εκατον. **v.40** ελαβον ουν το σωμα του ιησου και εδησαν αυτο εν^{Μ.} οθονιοις μετα των αρωματων καθως εθος εστιν τοις ιουδαιοις ενταφιαζειν. **v.41** ην δε εν τω τοπω οπου εσταυρωθη κηπος και εν τω κηπω μνημειον καινον εν ω ουδεπω ουδεις ην^Υ τεθειμενος^Υ ετεθη^{Τ.Μ.Κ.}.

ὃν ἐφίλει ὁ ἰησοῦς καὶ λέγει αὐτοῖς ἦραν τὸν κύριον ἐκ τοῦ μνημείου
 καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. ἐξήλθεν οὖν ὁ πέτρος καὶ ὁ ἄλλος 3
 μαθητῆς καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ καὶ 4
 ὁ ἄλλος μαθητῆς προέδραμεν τάχιον τοῦ πέτρου καὶ ἦλθεν πρῶτος εἰς
 τὸ μνημεῖον. καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια οὐ μέντοι 5
 εἰσῆλθεν. ἔρχεται οὖν σίμων πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ καὶ εἰσῆλθεν 6*
 εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα. καὶ τὸ σουδάριον ὃ 7
 ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον ἀλλὰ χωρὶς
 ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. τότε οὖν εἰσῆλθεν καὶ ὁ ἄλλος μαθητῆς 8
 ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον καὶ εἶδεν καὶ ἐπίστευσεν. οὐδέπω γὰρ 9
 ᾔδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτόν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. ἀπήλθον οὖν 10*
 πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί. μαρία δὲ εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον 11*
 κλαίουσα ἔξω ὡς οὖν ἔκλαιεν παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον. καὶ θεωρεῖ 12
 δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ ἓνα
 πρὸς τοῖς ποσίν ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ ἰησοῦ. καὶ λέγουσιν αὐτῇ 13
 ἐκεῖνοι γύναι τί κλαίεις λέγει αὐτοῖς ὅτι ἦραν τὸν κύριόν μου καὶ οὐκ
 οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω καὶ 14*
 θεωρεῖ τὸν ἰησοῦν ἐστῶτα καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ὁ ἰησοῦς ἐστίν. λέγει αὐτῇ ὁ 15*
 ἰησοῦς γύναι τί κλαίεις τίνα ζητεῖς ἐκεῖνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστίν
 λέγει αὐτῷ κύριε εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν εἶπέ μοι ποῦ αὐτόν ἔθηκας
 κάγω αὐτόν ἄρω. λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς μαρία στραφεῖσα ἐκεῖνη λέγει 16*
 αὐτῷ ραββουνι ὃ λέγεται διδάσκαλε. λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς μή μου 17*
 ἄπτου οὕτω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύου δὲ πρὸς
 τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἶπέ αὐτοῖς ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ
 πατέρα ὑμῶν καὶ θεὸν μου καὶ θεὸν ὑμῶν. ἔρχεται μαρία ἡ μαγδαληνὴ 18*
 ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἐώρακεν τὸν κύριον καὶ ταῦτα εἶπεν
 αὐτῇ. οὔσης οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνη τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων καὶ τῶν 19*

20 v.6 ερχεται ουν και^ν σιμων πετρος ακολουθων αυτω και εισηλθεν εις το μνημειον και θεωρει τα οθονια κειμενα. **v.10** απηλθον ουν παλιν προς αυτους^ν εαυτους^ν ^{τ.μ.κ} οι μαθηται. **v.11** μαρια δε εισιτηκει προς τω^ν μνημειω^ν το^ν ^{τ.μ.κ} μνημειον^ν κλαιουσα^ν ^{τ.μ.κ} εξω κλαιουσα^ν ως ουν εκλαιεν παρεκυψεν εις το μνημειον. **v.14** και^ν ταυτα ειπουσα εστραφη εις τα οπισω και θεωρει τον ιησουν εστωτα και ουκ ηδει οτι ο^ς ^{τ.κ} ιησους εστιν. **v.15** λεγει αυτη ο^ς ^{τ.μ.κ} ιησους γυναι τι κλαιεις τινα ζητεις εκεινη δοκουσα οτι ο κηπουρος εστιν λεγει αυτω κυριε ει συ εβαστασας αυτον ειπε μοι που αυτον^ν ^{τ.κ} εθηκας αυτον^ν ^{μ.ν} καγω αυτον αρω. **v.16** λεγει αυτη ο^ς ^{τ.μ.κ} ιησους μαρια^ν ^{τ.μ.κ} μαρια^ν στραφεισα εκεινη λεγει αυτω εβραισι^ν ραββουνι ο λεγεται διδασκαλε. **v.17** λεγει αυτη ο^ς ^{τ.μ.κ} ιησους μη μου απτου ουτω γαρ αναβεβηκα προς τον πατερα μου^ν ^{τ.μ.κ} πορευου δε προς τους αδελφους μου και ειπε αυτοις αναβαινω προς τον πατερα μου και πατερα υμων και θεον μου και θεον υμων. **v.18** ερχεται μαρια^ν ^{τ.μ.κ} η μαγδαληνη αγγελουσα^ν ^{τ.μ.κ} απαγγελουσα^ν τοις μαθηταις οτι εωρακα^ν ^{τ.μ.κ} εωρακεν^ν τον κυριον και ταυτα ειπεν αυτη.

θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον
 τῶν ἰουδαίων ἦλθεν ὁ ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ λέγει αὐτοῖς
 20* εἰρήνη ὑμῖν. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν
 21* αὐτοῦ ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν κύριον. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ
 ἰησοῦς πάλιν εἰρήνη ὑμῖν καθὼς ἀπέσταλκέν με ὁ πατήρ καγὼ πέμπω
 22 ὑμᾶς. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησεν καὶ λέγει αὐτοῖς λάβετε πνεῦμα
 23* ἅγιον. ἂν τινῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας ἀφιένται αὐτοῖς ἂν τινῶν κρατῆτε
 24* κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα ὁ λεγόμενος δίδυμος οὐκ
 25* ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ ἰησοῦς. ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ
 ἐωράκαμεν τὸν κύριον ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν
 αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν
 ἥλων καὶ βάλω τὴν χεῖρα μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ οὐ μὴ πιστεύσω.
 26 καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ θωμᾶς
 μετ' αὐτῶν ἔρχεται ὁ ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων καὶ ἔστη εἰς τὸ
 27 μέσον καὶ εἶπεν εἰρήνη ὑμῖν. εἶτα λέγει τῷ θωμᾶ φέρε τὸν δάκτυλόν
 σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς
 28* τὴν πλευρὰν μου καὶ μὴ γίνου ἄπιστος ἀλλὰ πιστός. καὶ ἀπεκρίθη
 29* ὁ θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου. λέγει αὐτῷ
 ὁ ἰησοῦς ὅτι ἐώρακάς με θωμᾶ πεπίστευκας μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες
 30* καὶ πιστεύσαντες. πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς
 ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἃ οὐκ ἔστιν γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.
 31* ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ ἰησοῦς ἐστὶν ὁ χριστός ὁ υἱὸς
 τοῦ θεοῦ καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
21* μετὰ ταῦτα ἐφάνέρωσεν ἑαυτὸν πάλιν ὁ ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς
 2 θαλάσσης τῆς τιβεριάδος ἐφάνέρωσεν δὲ οὕτως. ἦσαν ὁμοῦ σίμων πέ-

v.19 ουσης ουν οφιας τη ημερα εκεινη τη μια των^{Τ.μ.Κ} σαββατων και των θυρων κεκλεισμενων οπου
 ησαν οι μαθηται συνηγμενοι^{Τ.μ.Κ} δια τον φοβον των ιουδαιων ηλθεν ο ιησους και εστη εις το μεσον
 και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν. **v.20** και τουτο ειπων εδειξεν αυτοις^{Τ.μ.Κ} τας χειρας και την πλευραν
 αυτοις^Υ αυτου^{Τ.μ.Κ} εχαρησαν ουν οι μαθηται ιδοντες τον κυριον. **v.21** ειπεν ουν αυτοις [ο^Υ ο^{Τ.μ.Κ}
 ιησους]^Υ ιησους^{Τ.μ.Κ} παλιν ειρηνη υμιν καθως απεσταλκεν με ο πατηρ καγω πεμπω υμας. **v.23** αν
 τινων αφητε τας αμαρτιας αφεωνται^Υ αφιενται^{Τ.μ.Κ} αυτοις αν τινων κρατητε κεκρατηνται. **v.24** θωμας
 δε εις εκ των δωδεκα ο λεγομενος διδυμος ουκ ην μετ αυτων οτε ηλθεν ο^{Τ.μ.Κ} ιησους. **v.25** ελεγον
 ουν αυτω οι αλλοι μαθηται εωρακαμεν τον κυριον ο δε ειπεν αυτοις εαν μη ιδω εν ταις χερσιν αυτου
 τον τυπον των ηλων και βαλω τον δακτυλον μου εις τον τυπον των ηλων και βαλω μου^Υ την χειρα
 μου^{Τ.μ.Κ} εις την πλευραν αυτου ου μη πιστευσω. **v.28** και^{Τ.μ.Κ} απεκριθη ο^{Τ.Κ} θωμας και ειπεν
 αυτω ο κυριος μου και ο θεος μου. **v.29** λεγει αυτω ο ιησους οτι εωρακας με θωμα^{Τ.Κ} πεπιστευκας
 μακαριοι οι μη ιδοντες και πιστευσαντες. **v.30** πολλα μεν ουν και αλλα σημεια εποιησεν ο ιησους
 ενωπιον των μαθητων [αυτου]^Υ αυτου^{Τ.μ.Κ} α ουκ εστιν γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω. **v.31** ταυτα
 δε γεγραπται ινα^Υ πιστευσητε^{Τ.μ.Κ} πιστευσητε^{Τ.μ.Κ} οτι ο^{Τ.Κ} ιησους εστιν ο χριστος ο υιος του θεου και
 ινα πιστευοντες ζωην εχητε εν τω ονοματι αυτου. **21 v.1** μετ ταυτα εφανερωσεν εαυτον παλιν ο
 ιησους τοις μαθηταις [αυτου]^μ επι της θαλασσης της τιβεριαδος εφανερωσεν δε ουτως.

τρος καὶ θωμᾶς ὁ λεγόμενος δίδυμος καὶ ναθαναήλ ὁ ἀπὸ κανὰ τῆς
γαλιλαίας καὶ οἱ τοῦ ζεβεδαίου καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο.
λέγει αὐτοῖς σίμων πέτρος ὑπάγω ἀλιεύειν λέγουσιν αὐτῷ ἐρχόμεθα καὶ 3*
ἡμεῖς σὺν σοί ἐξήλθον καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς καὶ ἐν ἐκείνῃ
τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. πρῶτας δὲ ἤδη γενομένης ἔσθη ὁ ἰησοῦς εἰς 4*
τὸν αἰγιαλὸν οὐ μέντοι ἤδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι ἰησοῦς ἐστίν. λέγει οὖν 5*
αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς παιδία μὴ τι προσφάγιον ἔχετε ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οὐ.
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον καὶ εὐ- 6*
ρήσετε ἔβαλον οὖν καὶ οὐκ ἔτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους
τῶν ἰχθύων. λέγει οὖν ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ ἰησοῦς τῷ πέτρῳ 7
ὁ κύριός ἐστιν σίμων οὖν πέτρος ἀκούσας ὅτι ὁ κύριός ἐστιν τὸν ἐπεν-
δύτην διεζώσατο ἦν γὰρ γυμνός καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν.
οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς 8*
γῆς ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. ὡς 9
οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον
ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψα- 10
ρίων ὧν ἐπίασατε νῦν. ἀνέβη σίμων πέτρος καὶ εἴλκυσεν τὸ δίκτυον ἐπὶ 11*
τῆς γῆς μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντηκοντατριῶν καὶ τοσοῦτων
ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς δεῦτε ἀριστήσατε 12
οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν σὺ τίς εἶ εἰδότες ὅτι ὁ
κύριός ἐστιν. ἔρχεται οὖν ὁ ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν 13*
αὐτοῖς καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ ἰησοῦς 14*
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν. ὅτε οὖν ἠρίστησαν λέγει τῷ 15*
σίμωνι πέτρῳ ὁ ἰησοῦς σίμων ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων λέγει αὐτῷ
ναὶ κύριε σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε λέγει αὐτῷ βόσκει τὰ ἀρνία μου. λέγει 16*

v.3 λέγει αυτοῖς σιμων πετρος υπαγω αλιευειν λεγουσιν αυτω ερχομεθα και ημεις συν σοι εξηλθον και ανεβησαν^{μν.ν} ανεβησαν^{τ.κ} εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς^{τ.μν.κ} και εν εκεινη τη νυκτι επιασαν ουδεν. **v.4** πρῶτας δε ἤδη γενομένης εσθη ο^{τ.μν.κ} ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλὸν οὐ μέντοι ἤδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι ἰησοῦς ἐστίν. **v.5** λέγει οὖν αυτοῖς [ο]^ν ο^{τ.μν.κ} ἰησοῦς παιδία μὴ τι προσφάγιον εχετε απεκριθησαν αυτω ου. **v.6** ο δε ειπεν αυτοῖς βαλετε εἰς τα δεξια μερη του πλοιου το δικτυον και ευρησετε εβαλον ουν και ουκει^{μν.ν} ουκ^{τ.κ} ετι^{τ.κ} αυτο ελκυσαι ισχυον^ν ισχυσαν^{τ.μν.κ} απο του πληθους των ιχθυων. **v.8** οἱ δε αλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ηλθον ου γαρ ησαν μακρην απο της γης αλλα^ν αλλ^{τ.μν.κ} ὡς απο πηχων διακοσίων συροντες το δικτυον των ιχθυων. **v.11** ανεβη ουν^ν σιμων πετρος και ειλκυσεν το δικτυον εἰς^ν ἐπι^{τ.μν.κ} την^ν της^{τ.μν.κ} γην^ν γης^{τ.μν.κ} μεστον ιχθυων μεγαλων εκατον πεντηκοντα^{μν.ν} τριων^{μν.ν} πεντηκοντατριων^{τ.κ} και τοσοιτων οντων ουκ εσχισθη το δικτυον. **v.13** ερχεται ουν^{τ.μν.κ} ο^{τ.μν.κ} ἰησοῦς και λαμβανει τον αρτον και διδωσιν αυτοις και το οψαριον ομοιως. **v.14** τουτο ηδη τρίτον εφανερωθη ο^{τ.μν.κ} ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ^{τ.μν.κ} ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν. **v.15** οτε ουν ηριστησαν λεγει τῷ σιμωνι πετρῳ ο ἰησοῦς σιμων ιωαννου^ν ιωνα^{τ.μν.κ} αγαπας με πλεον^ν πλειον^{τ.μν.κ} τουτων λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω βοσκει τα αρνια μου. **v.16** λεγει αυτω παλιν δευτερον σιμων ιωαννου^ν ιωνα^{τ.μν.κ} αγαπας με λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω ποιμαινε τα προβατα μου.

- αὐτῷ πάλιν δεύτερον σίμων ἰωνᾶ ἀγαπᾶς με λέγει αὐτῷ ναί κύριε σὺ
 17* οἶδας ὅτι φιλῶ σε λέγει αὐτῷ ποίμινε τὰ πρόβατά μου. λέγει αὐτῷ τὸ
 τρίτον σίμων ἰωνᾶ φιλεῖς με ἐλυπήθη ὁ πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον
 φιλεῖς με καὶ εἶπεν αὐτῷ κύριε σὺ πάντα οἶδας σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ
 18 σε λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς βόσκει τὰ πρόβατά μου. ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι
 ὅτε ἦς νεώτερος ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες ὅταν δὲ
 γηράσης ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου καὶ ἄλλος σε ζώσει καὶ οἴσει ὅπου σὺ
 19 θέλεις. τοῦτο δὲ εἶπεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν θεὸν καὶ
 20* τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ ἀκολουθεῖ μοι. ἐπιστραφεῖς δὲ ὁ πέτρος βλέπει
 τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ
 δεῖπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ εἶπεν κύριε τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε.
 21*, 22* τοῦτον ἰδὼν ὁ πέτρος λέγει τῷ ἰησοῦ κύριε οὗτος δὲ τί. λέγει αὐτῷ ὁ
 ἰησοῦς ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι τί πρὸς σέ σὺ ἀκολουθεῖ μοι.
 23* ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ
 ἀποθνήσκει καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει ἀλλ' ἐὰν
 24* αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι τί πρὸς σέ. οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ
 μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν
 25* ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. ἔστιν δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς
 ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ
 γραφόμενα βιβλία ἀμὴν.

v.17 λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον σίμων ἰωάννου^v ἰωνᾶ^{T.M.K} φιλεῖς με ἐλυπήθη ὁ πέτρος ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον φιλεῖς με καὶ λέγει^v εἶπεν^{T.M.K} αὐτῷ κύριε σὺ^{T.M.K} πάντα σὺ^v οἶδας σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε λέγει αὐτῷ [ο^v ο^{T.M.K} ἰησοῦς]^v ἰησοῦς^{T.M.K} βόσκει τὰ πρόβατά μου. **v.20** ἐπιστραφεῖς δε^{T.M.K} ὁ πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δεῖπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ εἶπεν κύριε τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε. **v.21** τοῦτον οὖν^v ἰδὼν ὁ πέτρος λέγει τῷ ἰησοῦ κύριε οὗτος δε τί. **v.22** λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι τί πρὸς σε σὺ ἀκολουθεῖ^{T.M.K} μοι ἀκολουθεῖ^v. **v.23** ἐξῆλθεν οὖν οὗτος^v ὁ λόγος οὗτος^{T.M.K} εἰς τοὺς ἀδελφούς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει καὶ^{T.M.K} οὐκ εἶπεν δε^v αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι [τι^v τι^{T.M.K} πρὸς σε]^v σε^{T.M.K}. **v.24** οὗτος ἐστὶν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ ὁ^v γράψας ταῦτα καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς αὐτοῦ^v ἐστὶν^{T.M.K} ἡ μαρτυρία ἐστὶν^v αὐτοῦ^{T.M.K}. **v.25** ἐστὶν δε καὶ ἄλλα πολλὰ α^v ὅσα^{T.M.K} ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν οὐδὲ^{T.M.K} αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία ἀμὴν^{T.M.K}.